

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เถลิงพระเกียรติ
โครงการจัดการเรียนรู้อัจฉริยะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้(สำหรับนักเรียน)

เพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ **๓**

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

โครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“การศึกษา คือ ความมั่นคงของประเทศ”

การศึกษาต้องสร้างให้คนไทย มีคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง
๓. มีอาชีพ มีงานทำ
๔. เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

พระบรมราโชบายด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่คณะองคมนตรี

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

คำชี้แจง

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ภาครเรียนที่ ๒ ฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๓ ดำเนินการโดยมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยความร่วมมือจากคณะทำงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ และครูผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

จุดประสงค์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนปลายทางได้ศึกษา/ทบทวนเอกสาร ใบความรู้ ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และใช้ในการฝึกทักษะ/ปฏิบัติงานจากใบงาน หรือแบบฝึกหัด ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและ สาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ทุกท้ายหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้เมื่อครูปลายทางได้ตรวจผลการทำใบงานในรายชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และประมวลผลการประเมินตนเองของนักเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ แล้วจะได้นำผลไปส่งเสริมหรือจัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน	ก
สารบัญ	ข
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ ชื่อหน่วย ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ	๑
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน	๒
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การใช้พจนานุกรม	๓
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน	๖
บทอ่าน เรื่อง มดจิ๋วสู้รัง	๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๑๖
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๑๘
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	๑๙
บทอ่าน เรื่อง มดจิ๋วสู้รัง	๒๐
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การหาข้อคิดจากการอ่าน	๒๑
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การคัดลายมือ	๒๒
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำนาม	๒๕
ใบงานที่ ๒ เรื่อง หาคำนามจากนิทานเด็กเลี้ยงแกะ	๒๖
บทอ่าน เรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ	๒๗
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำสรรพนาม	๒๘
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนคำสรรพนามจากประโยค	๒๙
ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำกริยา	๓๐
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนคำกริยา	๓๑
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙	๓๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ ชื่อหน่วย พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค	๓๓
บทอ่าน เรื่อง มิตรภาพของกิ้งกือ	๓๔
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	๓๖
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	๓๘

สารบัญ

	หน้า
บทอ่าน เรื่อง หนุมานลี้ภัยกับสีฝุ่น	๔๐
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์	๔๗
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์	๔๘
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแนะนำสถานที่	๔๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดเชิญชวน	๕๐
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๕๑
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ประโยคและส่วนประกอบของประโยค	๕๒
ใบงานที่ ๓ เรื่อง ส่วนประกอบของประโยค	๕๓
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคในภาษาไทย	๕๔
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐	๖๐
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ ชื่อหน่วย ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย	๖๑
บทอ่าน เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย	๖๒
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	๘๔
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	๘๕
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม	๘๖
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม	๘๗
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น	๘๘
บทอ่าน เรื่อง วรรณคดีมีค่าแท้	๘๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๙๐
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง ประโยคตามเจตนา	๙๒
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	๙๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ ชื่อหน่วย กิริยาวาจาดี มีมารยาท	๙๗
บทอ่าน เรื่อง วยปั่นป่วน ก๊วนสาวแซ่	๙๘
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง แผนผังความคิด	๑๑๘
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนข้อคิดจากการอ่าน	๑๑๙
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนข้อคิดจากการอ่าน	๑๒๐

สารบัญ

	หน้า
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	๑๒๒
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	๑๒๓
บทอ่าน เรื่อง ปุพุดไฟเราะ	๑๒๔
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การใช้ถ้อยคำสุภาพ	๑๔๐
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน	๑๔๑
ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน	๑๔๓
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๔๔
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๔๗
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรนำ	๑๔๙
ใบงานที่ ๕ เรื่อง อักษรนำ	๑๕๐
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำควบกล้ำแท้	๑๕๓
ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำควบกล้ำแท้	๑๕๕
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้	๑๕๙
ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้	๑๖๐
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒	๑๖๒
แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log) กลางภาค	๑๖๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ ชื่อหน่วย อนุรักษ์หลักภาษาไทย	๑๖๔
บทอ่าน เรื่อง ลูกไก่ใจงู	๑๖๕
ใบความรู้ที่ ๑ หลักการอ่านออกเสียง	๑๗๓
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๗๔
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๗๕
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)	๑๗๖
บทอ่าน เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)	๑๗๗
ใบงานที่ ๒ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)	๑๗๘
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ ฑ	๑๘๐
ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำที่ใช้ ฑ	๑๘๑

สารบัญ

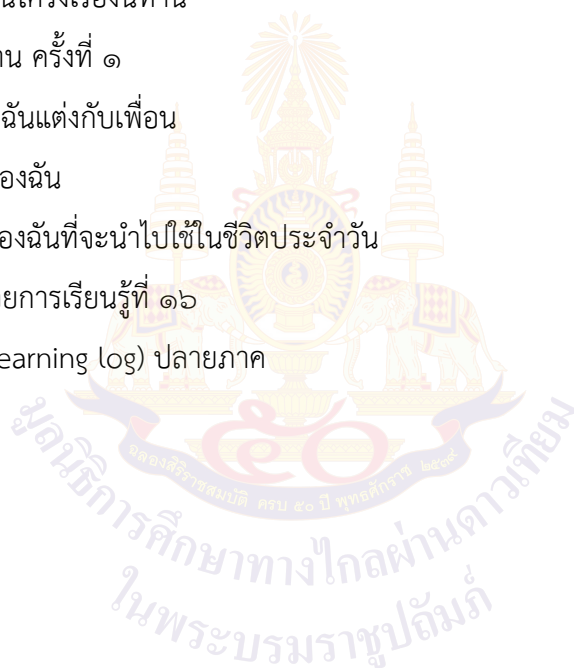
	หน้า
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฎ	๑๘๓
ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฎ	๑๘๕
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต	๑๘๗
ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต	๑๘๘
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	๑๙๐
ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	๑๙๒
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การอ่านของการข้อยื่นเชิงอธิบาย	๑๙๔
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การออกแบบข้อยื่นเชิงอธิบาย	๑๙๕
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	๑๙๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ ชื่อหน่วย สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย	๑๙๗
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ป้ายสัญลักษณ์รอบตัวที่ควรรู้	๑๙๘
ใบงานที่ ๑ เรื่อง ป้ายสัญลักษณ์รอบตัวที่ควรรู้	๒๐๒
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายลาครู	๒๐๕
ใบงานที่ ๒ เรื่อง จดหมายลาครู	๒๑๐
ใบงานที่ ๓ เรื่อง จดหมายลาครูประเภทลาป่วย	๒๑๓
ใบงานที่ ๔ เรื่อง จดหมายลาครูประเภทลาฝึก	๒๑๖
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง	๒๑๙
ใบงานที่ ๕ เรื่อง จับคู่คำคล้องจอง	๒๒๑
ใบงานที่ ๖ เรื่อง แต่งคำคล้องจอง ๒ พยางค์ ๓ พยางค์ และ ๔ พยางค์	๒๒๒
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำขวัญ	๒๒๔
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การแต่งคำขวัญ	๒๒๖
ใบงานที่ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์คำขวัญ	๒๒๗
ใบงานที่ ๙ เรื่อง การเขียนข้อคิดที่ได้จากคำขวัญ	๒๒๘
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔	๒๒๙

สารบัญ

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ ชื่อหน่วย คำกลอนสอนใจ	๒๓๐
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำบอกสี่ตามธรรมชาติ	๒๓๑
ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนคำบอกสี่ตามธรรมชาติ (คำวิเศษณ์)	๒๓๒
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำบอกเสียงตามธรรมชาติ	๒๓๔
ใบงานที่ ๒ เรื่อง คำบอกเสียง (คำวิเศษณ์)	๒๓๖
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่	๒๓๗
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่	๒๓๘
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน	๒๔๐
ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน	๒๔๑
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ำ และ ้ม	๒๔๓
ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ำ และ ้ม	๒๔๔
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ใ ไย และ ัย	๒๔๕
ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ใ ไย และ ัย	๒๔๗
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย	๒๔๘
ใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย	๒๔๘
ใบงานที่ ๘ เรื่อง รู้จักกลอนดอกสร้อย	๒๕๐
ใบงานที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนดอกสร้อย	๒๕๒
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง กลอนสี่	๒๕๓
ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง แต่งกลอนสี่	๒๕๔
ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง รู้จักกลอนสี่	๒๕๕
ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง แต่งกลอนสี่	๒๕๗
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕	๒๕๘
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ ชื่อหน่วย ภาษาไทย ภาษาชาติ	๒๕๙
บทอ่าน เรื่อง นกกะปูดตาแดง	๒๖๐
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์	๒๖๒
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์	๒๖๓

สารบัญ

	หน้า
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๒๖๔
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๒๖๕
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ	๒๖๖
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ	๒๖๘
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนนิทาน	๒๖๙
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์โครงเรื่องตามองค์ประกอบการเขียนนิทาน	๒๗๐
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนโครงเรื่องนิทาน	๒๗๒
ใบงานที่ ๖ เรื่อง ร่างนิทาน ครั้งที่ ๑	๒๗๔
ใบงานที่ ๗ เรื่อง นิทานที่ฉันแต่งกับเพื่อน	๒๗๖
ใบงานที่ ๘ เรื่อง นิทานของฉัน	๒๗๘
ใบงานที่ ๙ เรื่อง ข้อคิดของฉันที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๗๙
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖	๒๘๐
แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log) ปลายภาค	๒๘๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พุทธศักราช ๒๕๓๙
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดเล่าเรื่องในชีวิตประจำวัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เป็นการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเอง ผู้พูดจะต้องเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเรียงลำดับความสำคัญและสรุปความของเรื่องที่เล่าเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ไม่พูดซ้ำวกวนไปมา ใช้ถ้อยคำสุภาพ ใช้คำแทนชื่อผู้ถูกกล่าวถึงให้เหมาะสม เช่น ใช้คำว่า “ท่าน” แทนผู้ใหญ่ ใช้คำว่า “เขา” แทนเพื่อน และใช้คำว่า “มัน” แทนสัตว์

วิธีการเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

๑. เตรียมเนื้อเรื่อง

- ๑.๑ เลือกเหตุการณ์ที่ประทับใจผู้เล่าเรื่องมากที่สุดเพียงเหตุการณ์เดียว
- ๑.๒ เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จนถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจ
- ๑.๓ เตรียมภาษาให้เหมาะสม
- ๑.๔ พิจารณาให้เหมาะสมกับเวลา
- ๑.๕ ฝึกซ้อมการเล่าหลาย ๆ ครั้ง เพราะสร้างความมั่นใจ

๒. วิธีการเล่า

- ๒.๑ กล่าวคำทักทายผู้ฟังและแนะนำตนเองด้วยความสุภาพเรียบร้อย
- ๒.๒ เกริ่นนำเรื่องเพื่อสร้างความสนใจ ไม่ควรเล่าแบบท่องจำ
- ๒.๓ ขณะเล่า สายตาต้องมองผู้ฟังอย่างทั่วถึง
- ๒.๔ ใช้ท่าทางการเล่าอย่างเป็นธรรมชาติ และสื่อความหมายสอดคล้อง
- ๒.๕ จบการเล่าด้วยการสรุปข้อคิด และข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟัง

มารยาทในการพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

๑. พูดด้วยวาจา ท่าทางที่สุภาพ แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม
๒. ไม่พูดอวดตนข่มผู้อื่น หรือพูดให้ผู้อื่นเสียหาย
๓. รักษาอารมณ์ขณะที่พูดให้เป็นปกติ

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การใช้พจนานุกรม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การใช้พจนานุกรม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การใช้พจนานุกรม

พจนานุกรม คือ หนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำและวลีเรียงเรียงไว้ตามลำดับอักษร ให้ตัวสะกดที่ถูกต้อง การอ่านออกเสียง ชนิดของคำ ความหมาย หรือคำจำกัดความของคำ ประวัติของคำ วิธีใช้คำ ตัวอย่าง คำเหมือน คำพ้อง คำที่มีความหมายตรงข้าม นอกจากนี้คำบางคำอาจมีแผนภูมิตาราง หรือภาพประกอบเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของคำได้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะของพจนานุกรม

พจนานุกรมเป็นหนังสืออ้างอิงที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ “คำ” รวบรวมคำต่าง ๆ เรียงตามลำดับอักษร แต่ละคำจะอธิบายให้ทราบถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) ตัวสะกดที่ถูกต้อง
- ๒) การอ่านออกเสียง
- ๓) ความหมายของคำ คำจำกัดความ
- ๔) ชนิดของคำ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยาฯลฯ
- ๕) ประวัติที่มาของคำ รากศัพท์ เช่น เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาใด
- ๖) การใช้คำ ตัวอย่างการแต่งประโยค
- ๗) คำพ้อง คำตรงข้าม
- ๘) ตัวอย่างต่างๆ
- ๙) บางเล่มมีประวัติบุคคลสำคัญด้วย
- ๑๐) มีภาพประกอบตามความจำเป็น

วิธีการใช้พจนานุกรม

๑. การเรียงลำดับพยัญชนะ
 - ๑.๑ เรียงพยัญชนะจาก ก – ฮ
 - ๑.๒. พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบและอักษรนำ ถ้าจะค้นหาคำให้ดูที่พยัญชนะตัวแรกของคำเป็นหลัก
 - ๑.๓. คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะตามด้วยสระ จะอยู่หลังคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะแล้วตามด้วยพยัญชนะ
 - ๑.๔. คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับจะอยู่ก่อนคำที่มีรูปวรรณยุกต์
 - ๑.๕. คำที่อยู่ในหมวดอักษรเดียวกันให้พิจารณาพยัญชนะตัวถัดไป

๒. การเรียงลำดับสระ

๒.๑. คำที่ไม่มีรูปสระกำกับจะอยู่ก่อนคำที่มีรูปสระ

๒.๒. รูปสระต่าง ๆ จะเรียงลำดับ

๓. บัญชีอักษรย่อ

๓.๑. อักษรย่อในวงเล็บจะบอกที่มาของคำ

๓.๒. อักษรย่อหน้าบทนิยามจะบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ เช่น

ก. = คำกริยา น. = คำนาม

๓.๓. อักษรย่อในวงเล็บหน้าบทนิยามจะบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง

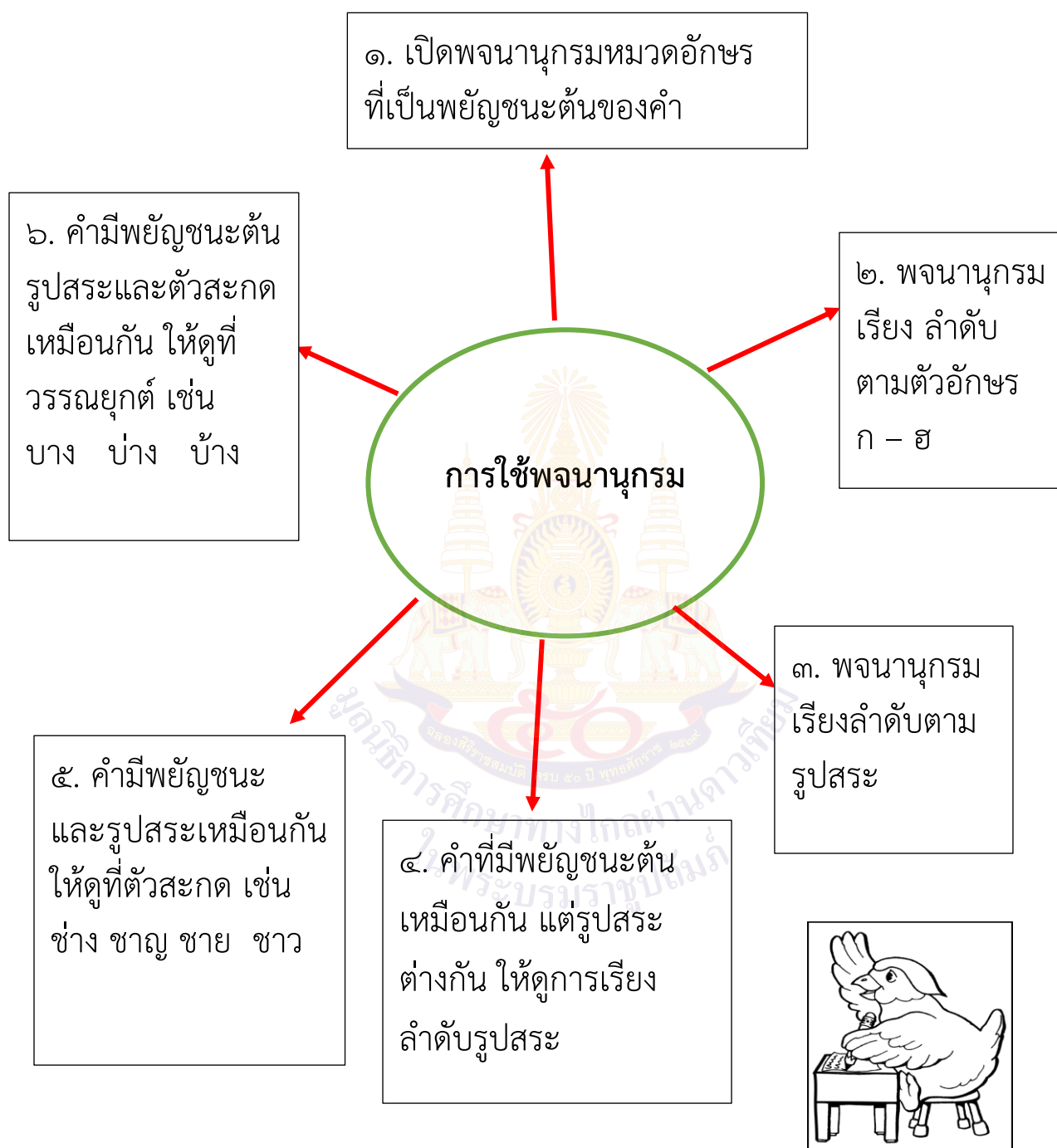
๔. การเรียงลำดับคำที่เป็นนามย่อจะจัดเรียงไว้ตามหมวดอักษร เช่น ดูก เป็นนามย่อของปลา จัดเรียงไว้ในหมวดอักษร ด

๕. ประวัติของคำ จะบอกไว้ท้ายคำนั้น ๆ โดยเขียนอักษรย่อไว้ในวงเล็บ เช่น กรีธา (ส) มาจากภาษาสันสกฤต

๖. การอ่านออกเสียงของคำในพจนานุกรมจะบอกคำอ่านไว้ในวงเล็บเหลี่ยมท้ายคำนั้น ๆ เช่น เกษตร [กะเสด] น. ที่ดิน ทุ่งนา ไร่ในวันหนึ่ง ๆ เราต้องติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นมากหน้าหลายตาและแตกต่างกันไป การสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้จะเน้นการสื่อสารด้วยการพูด

แผนผังความคิด การใช้พจนานุกรม

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบันทึกประจำวัน

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองในแต่ละวัน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ประทับใจแล้วนำมาเขียนบันทึก เพื่อเตือนความจำหรือเก็บไว้เป็นความทรงจำ หรือบรรยายความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งที่ได้พบ

หลักการเขียนบันทึกประจำวัน มีดังนี้

๑. เขียนวัน เดือน ปี ที่เขียนบันทึกไว้ส่วนบนขวาของกระดาษ
๒. บันทึกด้วยภาษาของตนเอง โดยใช้ถ้อยคำและประโยคที่อ่านง่ายกระชับรัดกุม
๓. เขียนโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง เขียนคำว่า “ฉัน” “ตัวฉัน” “ของฉัน” เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวเอง
๔. บันทึกแต่สิ่งที่เป็นความจริง ไม่บิดเบือนความจริง ได้แก่ เหตุการณ์ที่ประทับใจ น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ไม่ควรบันทึกกิจกรรมประจำวันที่ซ้ำซาก เช่น ตื่นนอน อาบน้ำ แปรงฟัน กิจกรรมเหล่านี้ไม่น่าสนใจ เว้นแต่จะมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้นในขณะทำกิจกรรมเหล่านั้น
๕. บันทึกตามลำดับเหตุการณ์
๖. บันทึกเฉพาะสาระ หรือสิ่งที่สำคัญว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร” โดยเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองและแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์นั้น ๆ
๗. เขียนบันทึกให้ยาวพอดี ถ้าระบุว่าต้องเขียนยาวก็บรรทัดก็เขียนให้ได้ตามนั้น
๘. สรุปจบบันทึกแต่ละวันหรือแต่ละเรื่องด้วยการทิ้งท้ายความคิด จะเป็นการเขียนที่ดี ตัวอย่างเช่น “สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากวันนี้ก็คือ.....” “ฉันอยากใช้เวลาคิดเรื่อง..... ให้มากขึ้น”

ตัวอย่างที่ ๑ บันทึกประจำวัน

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

สวัสดีเช้าวันอังคาร ฉันรู้สึกสดชื่นเพราะท้องฟ้าสดใส แดดออกตอนช่วงสาย ทำให้ฉันรู้สึกร้อน ๆ วันนี้ฉันไปโรงเรียนทั้ง ๆ ที่รู้สึกขี้เกียจบ้าง แต่ก็ยังมีความรับผิดชอบในการเรียน ตอนเลิกเรียนแม่ของฉันซื้อน้ำแข็งไสมาให้ฉันกิน ฉันรู้สึกเย็นสดชื่นกินอ้มก็เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วไปเล่นบาสเกตบอลกับเพื่อน ๆ ฉันเล่นกับเพื่อน ๑ ชั่วโมงก็กลับบ้าน มาอาบน้ำ กินข้าว ทำการบ้าน แล้วเข้านอน วันนี้ฉันได้รู้ว่าไปโรงเรียนทำให้ฉัน ได้พบเพื่อนและได้เรียนเรื่อง การคัดแยกขยะ เป็นเรื่องที่ดีมาก

ตัวอย่างที่ ๒ บันทึกประจำวัน

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๐๖.๕๔ น. ฉันไปโรงเรียนแต่เช้า เพื่อไปรดน้ำผักบุงที่แปลงผักหลังอาคารเรียน ฉันยืนมองผักบุงที่แตกยอดอวบงาม แล้วรู้สึกภูมิใจมากที่ฉันสามารถปลูกผักให้งอกงามได้ด้วยมือของตัวเอง

๐๙.๐๐ น. เรียนวิชาภาษาไทยกับคุณครูกันต์ ครูสอนเรื่องสำนวน คุณครูกันต์ให้นักเรียนจับคู่ยกตัวอย่างสำนวนมา ๑ สำนวน ฉันจับคู่กับสายป่าน และยกตัวอย่างสำนวนว่า "เป็นพินเป็นไฟ" ซึ่งหมายถึง อาการโกรธอย่างรุนแรง เพื่อนๆ ก็หัวเราะและล้อฉันว่าฉันคงโกรธเป็นพินเป็นไฟ ถ้าหากใครไปทำให้แปลงผักบุงเสียหาย ฉันยิ้มรับและหัวเราะ

สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้ในวันนี้คือ ความภูมิใจในการปลูกผัก

บทอ่าน เรื่อง มดจิ๋วสร้าง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มดจิ๋วสร้าง ๑
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

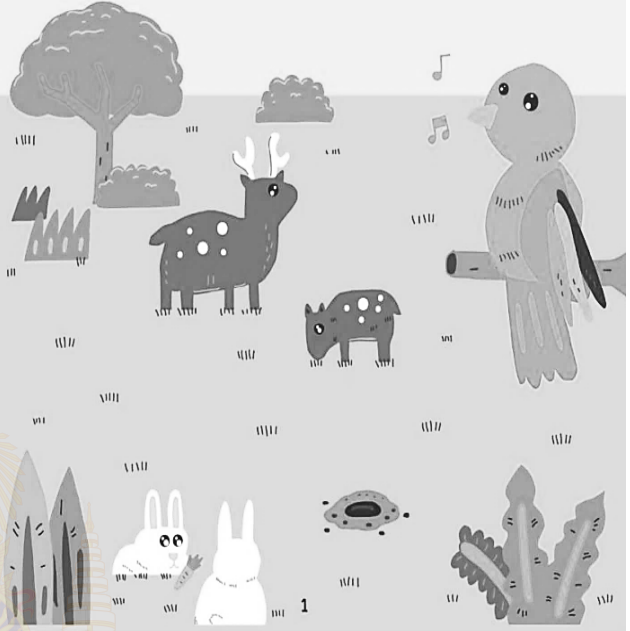
เข้าวันอากาศสดใส มีสัตว์มากมายในป่ากว้างใหญ่
 มีนกร้องเสียงใส มีกระต่ายเรีงรำ มีกวางเล็มหญ้าอารมณ์ดี
 และมีที่อยู่อาศัยของมดจิวส์รี่ง ลึกลงไปยังโพรงใต้ดิน

นิทานส่งเสริมสติเด็ก เรื่อง "มดจิวส์รี่ง"

สื่อสร้างสรรค์รูปแบบหนังสือนิทาน
 สนับสนุนการส่งเสริมสติเด็ก โดยการปลูกฝังให้เด็ก ๆ
 รู้จักเคารพในตัวเองและยอมรับในความแตกต่างของกันและกัน
 เสริมการมองโลกอย่างมีจินตนาการ ผ่านตัวละคร "มดจิวส์รี่ง"

วัตถุประสงค์

1. ฝึกให้เด็ก ๆ สังเกตสิ่งรอบตัว รู้จักสำรวจความรู้สึกตนเอง ผ่านกิจกรรมการเล่นนิทาน
2. ชักชวนผู้ใหญ่เปิดโอกาสเมื่อฟังคำตอบจากเด็ก ๆ ไม่ด่วนสรุปและตัดสิน
เป็นการเคารพสิทธิของเด็กอย่างสร้างสรรค์
3. สร้างการมีส่วนร่วม เพื่อให้เด็ก ๆ ได้เขียนรูปร่างหน้าตาผ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากนิทาน

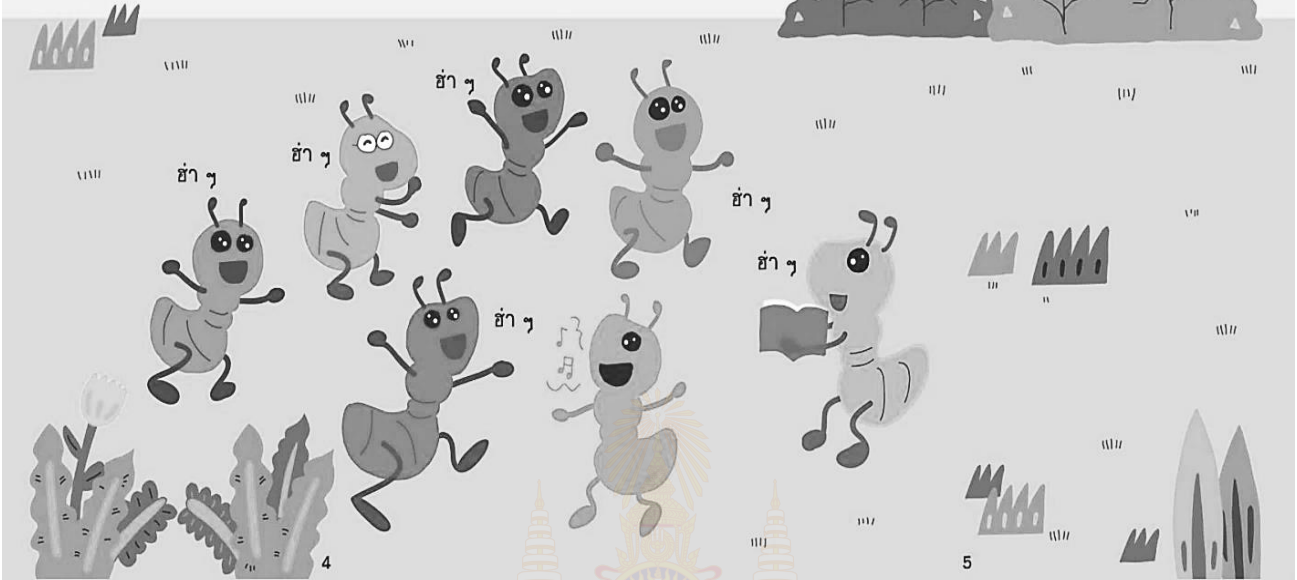

ภายในรังของมดจิวส์รี่ง ต่างมีสิ่งที่ชอบทำ
 บ้างชอบอ่านนิทาน ชอบวาดรูป ชอบประดิษฐ์ของเล่น
 ชอบว่ายน้ำ ชอบร้องเพลง และชอบวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ

ลองตั้งคำถามเพิ่มเติม "เด็ก ๆ ชอบทำอะไรเหมือนมดจิวส์รี่งตัวไหนบ้าง"
 ฝึกคัดลอกแบบไม่ติดลบ ช่วยฝึกเด็ก ๆ ใช้จินตนาการ
 และทำให้เด็ก ๆ เคารพความรู้สึกตนเองด้วยค่ะ

วันนี้ท้องฟ้าแจ่มใส มดจิวี่สร้างจึงชวนกันวิ่งเล่นสนุกสนาน
ต่างส่งเสียงหัวเราะเบิกบาน แต่มดจิวี่จะรู้ไหมนะ
ว่ามีสัตว์อีกตัวแอบซ่อนอยู่

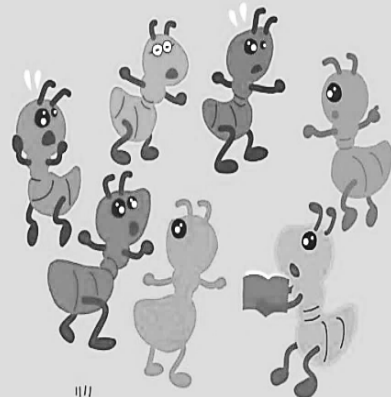

อ๊ะ!! มันคือตัวอะไรกันนะที่กำลังมุ่งตรงมาหา

มดจิวี่สีเหลืองพูดว่า “นั่นตัวกินมด!! ลิ่นยาวของมันจะคอยวัดกินมด
ปลวก และด้วงตัวอ่อน ที่ต่อมหน้าลายของมันเหนียวมากนะ
หากพวกเราถูกจับกิน ต้องแย่แน่เลย”

มดจิวี่สีแดงพูดว่า “จำที่ครูสอนได้ไหม หากเกิดปัญหา
เราต้องช่วยกันแก้ไข และเคารพความคิดของกันและกัน”

มดจิวี่สีรุ้งวางแผนรับมือ ต่างร่วมแรงร่วมใจ ทำตามแผนการทันที

มดจิ๋วสีแดง ที่วิ่งเร็วกว่าใคร
จึงหลอกล่อเจ้าตัวกินมด เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ

ดูนั่นสิ! เพื่อน ๆ ของมดจิ๋วสีแดง
เจ้าผีเสื้อ หนอนเขียว และด้วงกว้าง
ต่างมาช่วยกลิ้งขอนไม้เข้าขวางทาง

ส่วนมดจิ๋วสีส้ม ก็ยื่นเปล่งเสียงร้องทรงพลัง
ไล่เจ้าตัวกินมดที่เข้ามาใกล้ จนตกใจหนี

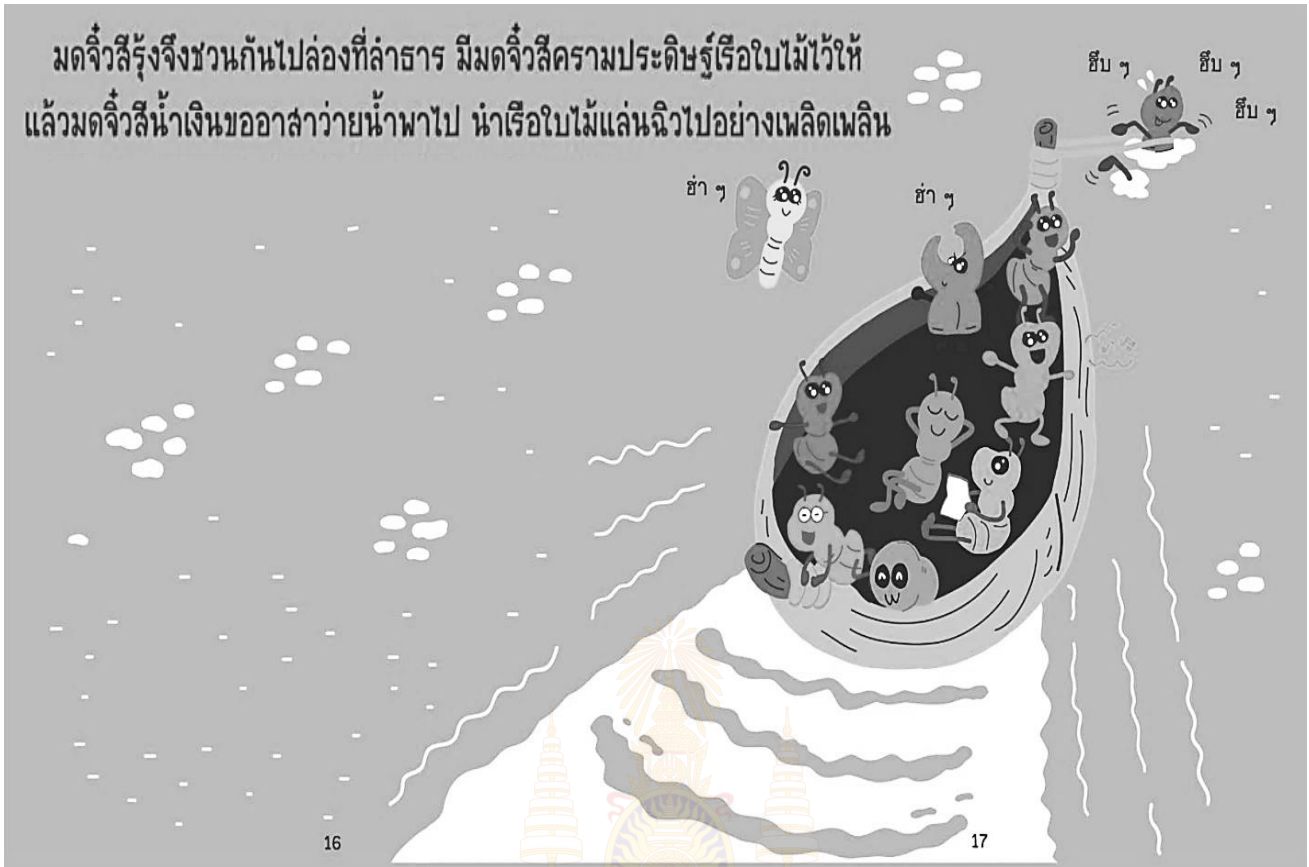
เจ้าตัวกินมดวิ่งหนีโซเซ จนเพลอชนหินก้อนใหญ่
 พอมันลืมนตาขึ้นมาทันใด ก็ตกใจกับภาพที่เห็นทันที
 เจ้าตัวกินมดเจอกับอะไรนะ

มันเป็นสิ่งโตใหญ่ยักษ์ ที่มดจิวส์มองวาดเอาไว้นั่นเอง
 เจ้าตัวกินมดตกใจกลัวมาก วิ่งหนีกลับเข้าป่าไป
 มดจิวส์รู้และเพื่อน ๆ ต่างก็ดีใจที่ปลอดภัย

มดจี้สี่รู้งจึงชวนกันไปล่องที่ลำธาร มีมดจี้สี่ครามประดิษฐ์เรือใบไม้ไว้ให้
แล้วมดจี้สี่ห้าเงินขออาสาพายน้ำพาไป น้ำเรือใบไม้แล่นฉิวไปอย่างเพลิดเพลิน

เมื่อกลับถึงรัง มดจี้สี่รู้งต่างผลัดกันเล่าเรื่องราวผจญภัย
คุณพ่อคุณแม่ก็ตั้งใจฟังจนจบ และชื่นชมความสามัคคี
พร้อมสอนให้รู้จักสังเกตสิ่งรอบตัวและระมัดระวังตัวด้วย
มดจี้สี่รู้ง พร้อมเพรียงกันขานรับคำสอน และยิ้มอย่างมีความสุข

นิทานส่งเสริมสติเด็ก
เรื่อง มดจี้สี่รู้ง

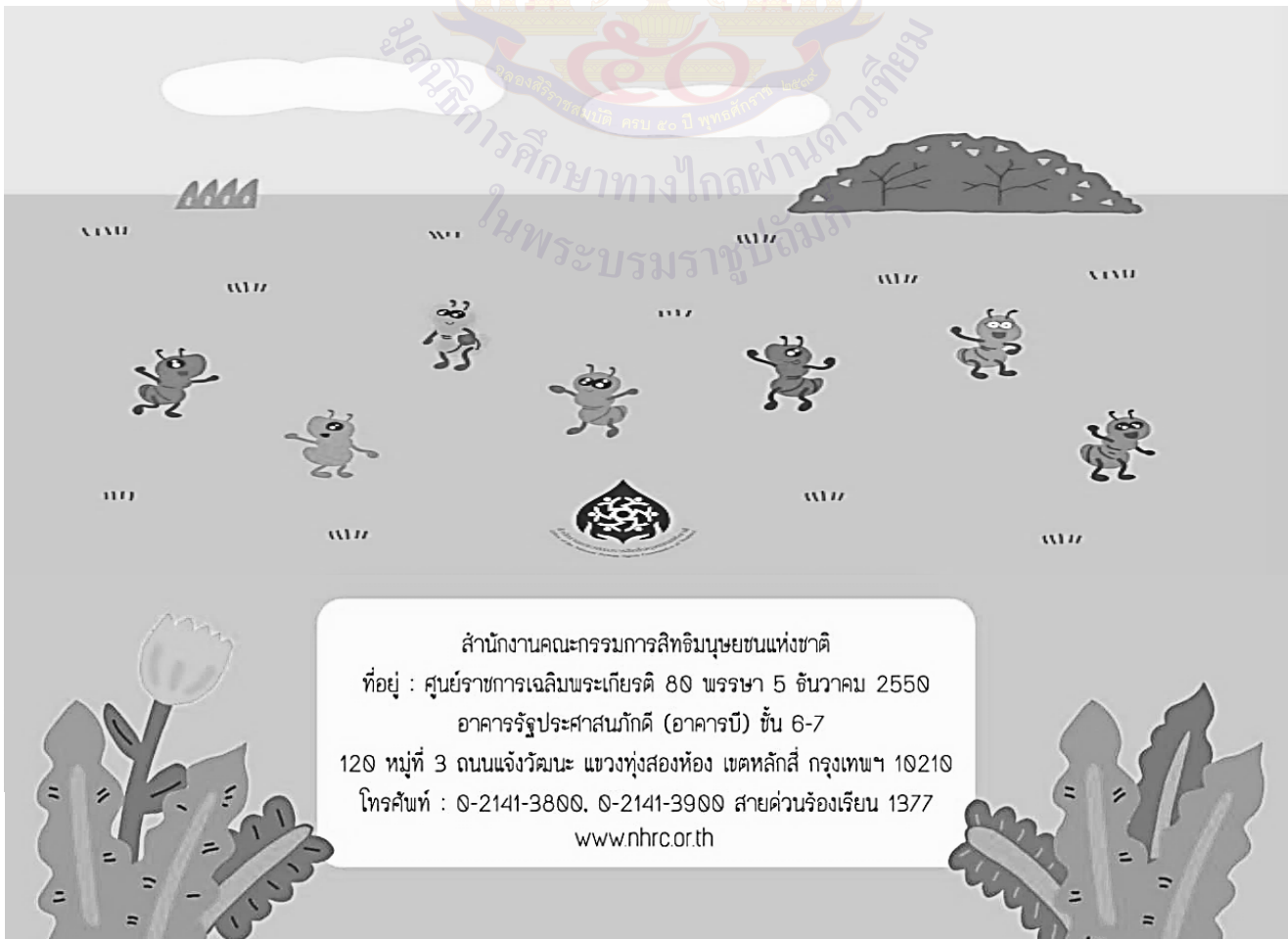
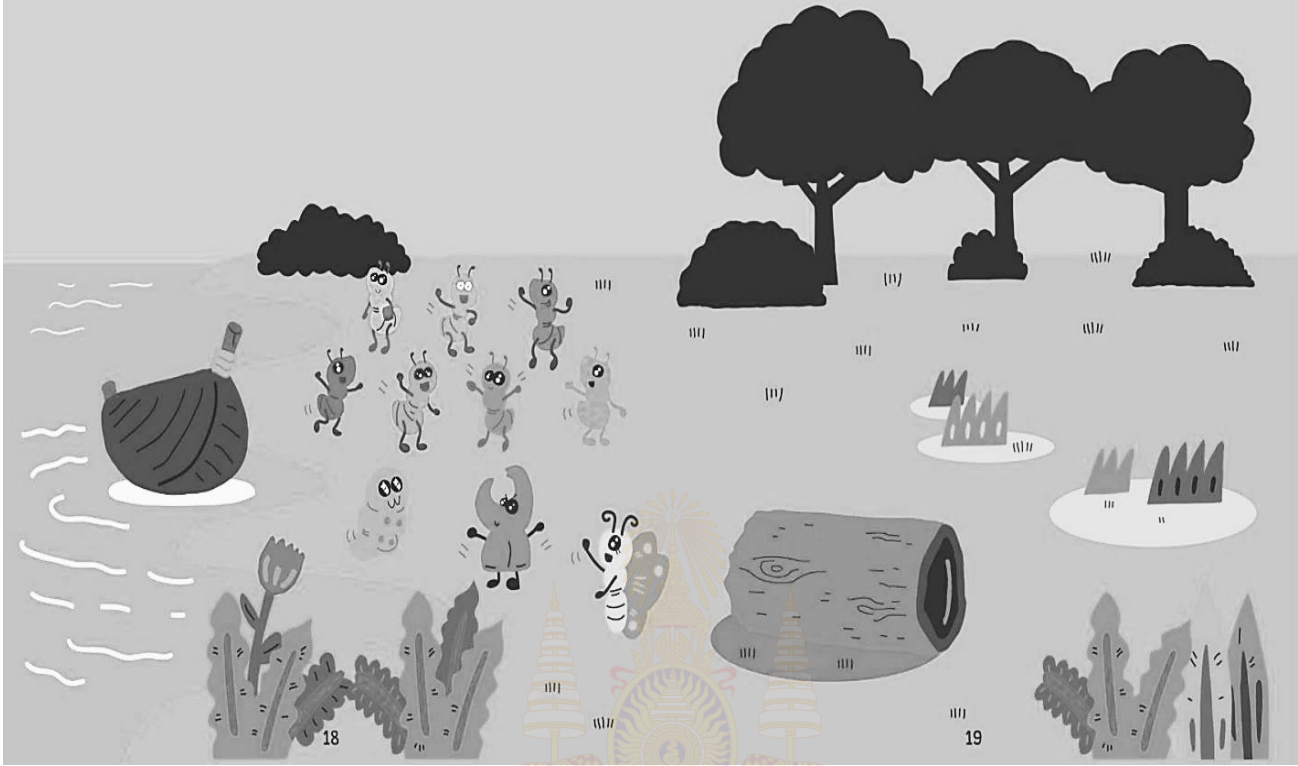
พิมพ์ครั้งแรก : ธันวาคม 2561 จำนวน 5,000 เล่ม
ISBN :

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ที่อยู่ : ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
อาคารรัฐประศาสนสภา (อาคารบี) ชั้น 6-7
120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ : 0-2141-3800, 0-2141-3900 สายด่วนร้องเรียน 1377
เว็บไซต์ : www.nhrc.or.th

กองบรรณาธิการ : ทีม KDGT
Story Telling : จันทรัตน์ ภาณุไพจารย์
วาดภาพโดย : เอกสิทธิ์ สวัสดิ์ชัย
จัดพิมพ์ : บจก.พีที ดีไซน์ แอนด์ พริ้นท์
100/48 ซอยโยธินวัฒนา คลองจั่น บางกะปิ กทม. 10240
โทรศัพท์ : 0-2515-1081-3
เว็บไซต์ : www.p2designandprint.com

เมื่อถึงเวลาเย็นย่า มดจิวส์ริงและเพื่อน ๆ ต่างเอ่ยคำร่ำลา และแยกย้ายกันกลับบ้าน พร้อมความรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เล่าเรื่องราว

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ที่อยู่ : ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
 อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น 6-7
 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
 โทรศัพท์ : 0-2141-3800, 0-2141-3900 สายด่วนร้องเรียน 1377
 www.nhrc.or.th

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง มดจิ๋วสี่รู้ง ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้ เป็นการสรุปเรื่องราวจากการอ่านหนังสือ หรือจากการฟัง การชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นความรู้ที่ควรจดจำ หากไม่จดหรือเขียนสรุปอาจลืมได้

การเขียนสรุปความรู้โดยใช้สำนวนภาษาของผู้เขียนจะช่วยให้การเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ช่วยเตือนความจำ และใช้ในการทบทวนความรู้

วิธีการเขียนสรุปความรู้

๑. อ่านเรื่อง หรือข้อความอย่างรอบคอบ
๒. ขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่เป็นความรู้ มีหลักในการขีดเส้นใต้ ดังนี้
 - ๒.๑ สังเกตชื่อเรื่องที่เราอ่าน คือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ ตั้งคำถาม “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
 - ๒.๓ สาระสำคัญที่เป็นความรู้ คืออะไร
๓. นำข้อความที่ขีดเส้นใต้ มารวมข้อความอย่างย่อ ๆ ไม่ต้องเขียนรายละเอียด
๔. เรียบเรียงข้อความให้ได้ความสมบูรณ์ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
๕. เขียนสรุปความรู้อย่างเป็นระเบียบ ด้วยลายมือสวยงาม
๖. บอกที่มาของความรู้ที่นั้น เช่น
 - มาจากหนังสือเรื่องใด ใครแต่ง
 - จากการดู หรือชมสถานที่ใด เมื่อใด (บอกวัน เดือน ปี ที่บันทึก)

ตัวอย่าง การเขียนสรุปความรู้จากการอ่านหนังสือ

เรื่อง นกนางนวล

นกนางนวล เป็นนกที่ **อยู่ตามชายทะเล** เป็นนกที่ท่องเที่ยวมาในฤดูหนาว นกนางนวล **มีสีขาวนวลทั้งตัว** หรือสีเทาอ่อน ราวปลายเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคม ขนที่หัวและหน้าผากจะเปลี่ยนเป็นสีดำแกมน้ำตาล **ในฤดูร้อน** ราวเดือนเมษายน มัน **จะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต** แล้วบินกลับมาเมืองไทยอีก **ในฤดูหนาว** ราวเดือนพฤศจิกายน ช่วงเวลานั้นสีดำที่หัวก็จะเปลี่ยนเป็นสีขาวอีก

อาหารของนกนางนวลส่วนมากเป็นปลา มันมีเท้าคล้ายเป็ด ขนมีน้ำมันมาก คล้ายขนเป็ด ลอยน้ำและว่ายน้ำได้ มัก **หากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ** แลบน้ำ เจ้าพระยาก็มี มันจะบินโฉบไปโฉบมา **จับปลาเล็กปลาน้อยเป็นอาหาร**

(จากเรื่อง สัตว์สวยป่างาม ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ)

<u>นกนางนวลอยู่ตามชายทะเล</u>	<u>มีสีขาวนวลทั้งตัว</u>
<u>ในฤดูร้อนจะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต</u>	<u>แล้วบินกลับมาเมืองไทยในฤดูหนาว</u>
<u>หากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ</u>	<u>จับปลาเล็กปลาน้อยเป็นอาหาร</u>

สรุปความรู้จากการอ่าน เรื่อง นกนางนวล

นกนางนวลอยู่ตามชายทะเล มีสีขาวนวลทั้งตัว ฤดูร้อนมันจะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต **และ**บินกลับมาเมืองไทยในฤดูหนาว **มัน**หากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ จับปลาเป็นอาหาร

จากเรื่อง สัตว์สวยป่างาม ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม ๑

ของ กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง มดจิ๋วสี่รู่่ง ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้อ่านเรื่อง มดจิ๋วสี่รู่่ง แล้วเขียนสรุปความรู้ ตามขั้นตอนที่เรียนมาแล้ว
 ร่างการเขียนสรุปความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

การตั้งคำถาม เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด

หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

๑. ก่อนที่จะมีการตั้งคำถาม ควรตั้งใจอ่านทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. มีการจดบันทึกระหว่างอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ชัดเจนตรงประเด็น ไม่กำกวม เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ดังนี้
 - ๑) ตัวละครในนิทานมีใครบ้าง หรือ เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
 - ๒) มีกี่เหตุการณ์
 - ๓) แต่ละเหตุการณ์ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”
 - ๔) ผลสุดท้ายเรื่องจบอย่างไร
 - ๕) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
๕. เขียนคำถามและคำตอบโดยใช้ภาษาสุภาพเข้าใจง่าย ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด
๗. ตอบคำถามด้วยความเป็นเหตุและเป็นผล

คำสำคัญที่นำมาใช้ในการถาม/ตอบเชิงเหตุผล

๑. ทำไม เช่น ทำไมเท่าจึงมีกระดอง
๒. อะไร เช่น เต่ามีความต้องการอะไร จึงขอร้องให้นักกระสาช่วย
๓. เพราะเหตุใด เช่น เพราะเหตุใดนักกระสาจึงยอมช่วยเต่า
๔. อย่างไร เช่น ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร

บทอ่าน เรื่อง มตจิวส์รุ่ง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเรื่อง มตจิวส์รุ่ง

ภายในรังของมตจิวส์รุ่ง ต่างมีสิ่งที่ชอบทำ บ้างชอบอ่านนิทาน ชอบวาดรูป ชอบประดิษฐ์ของเล่น ชอบร้องเพลง และชอบวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ

วันนี้ท้องฟ้าแจ่มใส มตจิวส์รุ่งจึงชวนกันวิ่งเล่นสนุกสนานต่างส่งเสียงหัวเราะเบิกบาน แต่มตจิวส์รุ่งจะรู้ไหมนะว่ามีสัตว์อีกตัวแอบซ่อนอยู่

“อ๊ะ! มันคือตัวอะไรกันนะที่กำลังมุ่งตรงหา”

มตจิวส์เหลืองพูดว่า “จำที่ครูสอนได้ไหม หากเกิดปัญหาเราต้องช่วยกันแก้ไข และเคารพความคิดของกันและกัน”

มตจิวส์รุ่งวางแผนรับมือ ต่างร่วมแรงร่วมใจ ทำตามแผนการทันที

มตจิวส์แดงที่วิ่งเร็วกว่าใคร จึงหลอกล่อเจ้าตัวกินมด เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ

“เฮ้! เจ้าเบ้ม ฉันทอยู่ทางนี้”

“ดูนั่นสิ!” เพื่อน ๆ ของมตจิวส์เขียว เจ้าผีเสื้อ หนอนเขียว และด้วงกว้าง ต่างช่วยกลิ้งขอนไม้เข้าขวางทาง

ส่วนมตจิวส์ส้ม ก็ยื่นเปล่งเสียงร้องทรวงพลังใส่เจ้าตัวกินมดที่เข้ามาใกล้ จนตกใจหนี

เจ้าตัวกินมดวิ่งหนีโซเซ จนเผลอชนหินก้อนใหญ่ พอมันล้มตาคืนมาทันใด ก็ตกใจกับภาพที่เห็นทันที เจ้าตัวกินมดเจอกับอะไรนะ

มันเป็นสิงโตใหญ่ยักษ์ ที่มตจิวส์ม่วงวาดเอาไว้วันนั้นเอง เจ้าตัวกินมดตกใจกลัวมาก วิ่งหนีกลับเข้าไป มตจิวส์รุ่งและเพื่อน ๆ ต่างก็ดีใจที่ปลอดภัย

“เฮ้! ดีใจด้วย มันไปแล้ว”

มตจิวส์รุ่งจึงชวนกันไปล่องลำธาร มีมตจิวส์ครามประดิษฐ์เรือใบไม้ไว้ให้มตจิวส์น้ำเงินขออาสาว่ายน้ำพาไป นำเรือใบไม้เล่นฉิวไปอย่างเพลิดเพลิน

เมื่อถึงเวลาเย็นย่ำ มตจิวส์รุ่งและเพื่อน ๆ ต่างเอ่ยคำรำลา และแยกย้ายกันกลับบ้าน พร้อมความรู้สึกที่ตื่นเต้นจะได้เล่าเรื่องราว

เมื่อกลับถึงรัง มตจิวส์รุ่งต่างผลัดกันเล่าเรื่องราวผจญภัย คุณพ่อคุณแม่ก็ตั้งใจฟังจนจบ และชื่นชมความสามัคคี พร้อมสอนให้รู้จักสังเกตสิ่งรอบตัวและระมัดระวังตัวด้วย มตจิวส์รุ่ง พร้อมเพรียงกันขานรับคำสอน และยิ้มอย่างมีความสุข

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การหาข้อคิดจากการอ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง มดจิ๋วสู้รังในโลกกว้าง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การหาข้อคิดจากการอ่าน

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน คือการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี

หลักการหาข้อคิด

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

การเขียนสรุปข้อคิดจากการอ่าน ผู้เขียนข้อคิดอาจเขียนเป็นประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน และสามารถนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนของข้อคิดในนิทานส่วนใหญ่มักจะมีคำว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า” “ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง” หรือ “ข้อคิด”

คุณค่าของการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ คือการนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ด้วยตนเอง ซึ่งแต่ละคนอาจมีข้อคิดที่แตกต่างกันตามประสบการณ์และมุมมองของแต่ละบุคคล เรื่องที่อ่านบางเรื่องให้ข้อคิดคำสอนหรือศีลธรรม บางเรื่องแฝงข้อคิดผ่านพฤติกรรมและผลลัพธ์ของตัวละคร

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การคัดลายมือ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การคัดลายมือ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การคัดลายมือ

การคัดลายมือให้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทย คือ เขียนตัวอักษรไทยถูกต้อง อ่านง่าย มีช่องไฟ มีวรรคตอน ตัวอักษรเสมอกัน วางพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง และลายมือสวยงามตามแบบกระทรวงศึกษาธิการ

ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

๑. หันหน้าเข้าหาโต๊ะ การนั่งเอียงอาจทำให้หลังคด
๒. แขนทั้ง ๒ ข้างวางอยู่บนโต๊ะ ประมาณ ๓ ใน ๔ ของความยาวระหว่างศอกกับข้อมือพาดไว้กับขอบโต๊ะ ข้อศอกต้องไม่กางออกหรือแนบตัวมากเกินไป
๓. กระดาษต้องวางให้ตรงไว้หน้าผู้เขียน
๔. จับดินสอหรือปากกาพอเหมาะ ไม่แน่นเกินไป นิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือจะประคองดินสอ หรือปากการ่วมกับนิ้วกลาง มือจะพักอยู่บนนิ้วนางและนิ้วก้อย
๕. ขณะคัดลายมือ แขน มือ และนิ้วมือจะต้องเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กัน

หลักการคัดลายมือ

๑. เขียนตัวอักษรให้ถูกส่วน ตัวอักษรตั้งตรง การเขียนพยัญชนะไทยทุกตัวต้องเริ่มเขียนหัวก่อน ยกเว้น ก และ ฐ ซึ่งไม่มีหัว เว้นช่องไฟและวรรคตอนให้พองาม และวางเครื่องหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามตำแหน่ง
๒. ขนาดของตัวอักษรทั่วไปมีความกว้างเป็นครึ่งหนึ่งของความสูงไม่รวมหางและเชิง ยกเว้น ข ข ข ข กว้างเป็นครึ่งหนึ่งของตัวอื่น ๆ และตัวอักษรที่เหมือน ๒ ตัวติดกัน ได้แก่ ฅ ญ ฒ ณ ตัวหน้ากว้างครึ่งหนึ่งของความสูง ตัวหลังกว้างครึ่งหนึ่งของตัวหน้า

วิธีการคัดลายมือ

๑. อ่านข้อความที่จะคัดให้จบก่อนคัด เพื่อทำความเข้าใจข้อความ
๒. คัดตัวบรรจบเต็มบรรทัด หัวอักษรต้องสัมผัสเส้นบรรทัดบนและล่าง ถ้าคัดลายมือครึ่งบรรทัด ขนาดความสูงของตัวอักษรต้องสูงเท่ากันโดยตลอด
๓. คัดตัวอักษรและข้อความด้วยตัวตรงเสมอแนวเดียวกัน ตัวอักษรไม่เอนเอียง โย้ไปข้างหน้าหรือหลัง
๔. เว้นระยะช่องไฟระหว่างตัวอักษรให้ห่างเสมอกัน
๕. ถ้าเขียนผิดหรือจำเป็นต้องลบ ต้องระมัดระวังเรื่องความสะอาด ก่อนเขียนใหม่ ต้องลบรอยเก่าให้สะอาดเรียบร้อยเสียก่อน
๖. สระและวรรณยุกต์ต้องวางให้ถูกที่
๗. ขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษรและสระต้องตรงตามแบบ
๘. ควรควบคุมอัตราความเร็วในการเขียน อย่าเขียนเร็วเกินไป
๙. ต้องระมัดระวังอย่าคัดให้ตกหล่น การเว้นวรรคตอนต้องถูกต้อง
๑๐. เมื่อคัดจบต้องอ่านทบทวนและตรวจสอบอีกครั้ง

ความสำคัญของการคัดลายมือ

การคัดลายมือเป็นการฝึกสมาธิและความตั้งใจ ฝึกความเป็นระเบียบ และความเป็นผู้มีศิลปะ การคัดลายมือถูกต้องตามแบบอักษรไทย เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทยที่มีตัวอักษรเป็นของเราเอง

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำนาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียก คน สัตว์ พืช สิ่งของ และสถานที่ เช่น โรงเรียน ชาวไร่
 แมว นกยูง หนังสือ พระจันทร์ สวนสัตว์ พระอาทิตย์ ดอยสุเทพ นครสวรรค์

คำที่ใช้เรียกคน เช่น เด็ก เพื่อน ย่า ทหาร พ่อค้า ชาวไร่

คำที่ใช้เรียกสัตว์ เช่น ช้าง สุนัข ปลา กระทาย ม้า

คำที่ใช้เรียกพืช เช่น ต้นมะม่วง เงาะโรงเรียน พริก มะนาว พริกชี้ฟ้า

คำที่ใช้เรียกสิ่งของ เช่น หนังสือ ลูกฟุตบอล คอมพิวเตอร์ ธงชาติ นาฬิกา

คำที่ใช้เรียกสถานที่ เช่น โรงเรียน ดอย สนามหญ้า สวนสัตว์

คำนามไม่ชี้เฉพาะ และคำนามชี้เฉพาะ

๑. **คำนามไม่ชี้เฉพาะ** เป็นคำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป ไม่ได้ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น
 โรงเรียน แมว สถานีรถไฟ หนังสือ สวนสัตว์

๒. **คำนามชี้เฉพาะ** เป็นคำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะ คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่
 ซึ่งมีเพียงหนึ่งเดียว เช่น โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ เจ้าแตรม สถานีรถไฟ
 หัวหิน หนังสือวิชาภาษาไทย สวนสัตว์ดุสิต

หน้าที่ของคำนาม คำนามทำหน้าที่ในประโยค ดังนี้

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ตัวอย่างเช่น

จานข้าวตอกแตก

นักเรียนอ่านนิทาน

พ่อล้างช้อนส้ม

เจ้าแตรมชอบกระโดดเชือก

๒. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

สมชายเตะฟุตบอล

น้องซึกเลื้อย

ชมพู่เลี้ยงสุนัข

แมวคลอเคลียขา

ใบงานที่ ๒ เรื่อง หาคำนามจากเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำนามจากเรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ ให้ได้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ

ณ หมู่บ้านชายป่า มีเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งชอบพูดโกหกเป็นประจำ วันหนึ่งเกิดนึกสนุกอยากแกล้งชาวบ้านจึงร้องตะโกนว่า “ช่วยด้วย ๆ หม่าป้ามันจะมากินแกะแล้ว” ชาวบ้านต่างพากันมาช่วย พอเด็กเลี้ยงแกะเห็นชาวบ้านวิ่งหน้าตาตื่นก็หัวเราะด้วยความพอใจ แล้วชอบเล่นสนุกแบบนี้อีกหลายครั้ง ชาวบ้านก็พากันวิ่งหน้าตาตื่นมาช่วยเขาทุกครั้ง และพบว่าพวกเขาถูกหลอกอีกเช่นเคย จนวันหนึ่งหม่าป้าก็มาจริง ๆ คราวนี้เด็กเลี้ยงแกะตะโกนให้คนมาช่วยสุดเสียง “ช่วยด้วย ๆ หม่าป้ามันจะมากินแกะแล้ว” แต่ครั้งนี้กลับไม่มีชาวบ้านออกมาช่วยเด็กเลี้ยงแกะอีกแล้ว เพราะคิดว่าเขาคงจะโกหกอีก สุดท้ายเจ้าหม่าป้าจึงกินแกะของเด็กเลี้ยงแกะไปที่ละตัว ๆ จนหมด

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนที่ชอบโกหก แม้พูดความจริงก็ไม่มีใครเชื่อ

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำสรรพนาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำสรรพนาม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำสรรพนาม

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนามทั้งที่เป็นผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึง เพื่อไม่ต้องใช้คำนามนั้นซ้ำอีก

๑. คำสรรพนามใช้แทนผู้พูด เช่น เรา ฉัน ดิฉัน หนู ผม กระผม
 ข้าพเจ้า อาตมา

๒. คำสรรพนามใช้แทนผู้ฟัง เช่น คุณ เธอ ท่าน โยม

๓. คำสรรพนามใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น เขา มัน ท่าน พระองค์
หน้าที่ของคำสรรพนาม

คำสรรพนามทำหน้าที่ในประโยคเหมือนกับคำนาม คือ

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ตัวอย่างเช่น

ฉันเลี้ยงปลากัด

หนูไปตลาดกับแม่ นะคะ

มันชอบเฝ้าบ้าน

๒. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น

ดินสอของฉันหายใครเอามันไป

พวกเรานิยมยกย่องท่าน

ผมคิดถึงคุณ

พ่อรักผม

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนคำสรรพนามจากประโยค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำสรรพนาม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วเขียนคำสรรพนามจากประโยคต่อไปนี้

๑. ฉันคิดถึงคุณมาก
๒. ผมเลี้ยงแมวไว้ตัวหนึ่ง มันฉลาดแสนรู้มาก
๓. ทุกวันนี้เธอรู้ไหมว่าเขานิยมใช้ โทรศัพท์มือถือถักัน
๔. โยมพຽ່งนี้เ้าตมาจะร่วมงานบุญ ที่วัดพระธาตุดอยสุเทพ
๕. เจ้าแຕ้มนัชอบเฝ้าบ้าน
๖. พวกเขาช่วยเหลือผู้อื่นที่กำลังได้รับ ความเดือดร้อน
๗. ผมขออนุญาตครูไปพักผ่อน ต่างจังหวัดกับครอบครัว
๘. วันหยุดนี้เธอจะมาทำรายงานที่บ้าน ของฉันไหม
๙. ดิฉันจะกลับบ้านแล้ว ท่านต้องการ อะไ้อีกหรือไม่
๑๐. ทุกครั้งที่มีโอกาสทำดี ขอให้พวกคุณ จงทำความดีเพื่อตนเองและผู้อื่น

ชื่อ สกุล..... ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำกริยา
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำกริยา

คำกริยา คือ คำที่บอกอาการกระทำ หรือบอกสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งของ
 คน สัตว์ สิ่งของ เช่น วิ่ง ดีใจ ว้าย หัวเราะ ปลุก รับประทาน เป็นต้น
ตัวอย่างประโยค

สุนัขวิ่งเร็ว

ฉันดีใจมาก

ชิงว้ายน้ำแกง

พ่อหัวเราะเสียงดัง

แม่ปลุกผักสวนครัว

คุณครูรับประทานอาหารกลางวันแล้ว

ไฟฟ้าในโรงเรียนดับหมดทุกดวงตั้งแต่เช้า

หน้าที่ของคำกริยา

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

กินมากทำให้อ้วน

๒. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

ฉันชอบเดินแอร์บิกตอนเช้า

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนคำกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำกริยา
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำกริยาต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. เมื่อคืนอ่านหนังสือจนตึกทำให้หนูแดง.....ตื่นสาย
 ๒. คุณแม่.....สลัดผักและไก่ทอด
 ๓. อังอ่างตัวใหญ่.....ลงในสระน้ำ
 ๔. ตำ.....ไปเก็บวุ้นที่ตัก
 ๕. เธอช่วยคุณแม่.....ไปไม้ทุกวัน
 ๖. ลูกจันทร์ยกมือ.....พระที่หน้าวัด
 ๗. ยายนุ้ย.....อย่างมีความสุขเมื่อได้รับของขวัญ
 ๘. คุณป้า.....ส่งเสียงดัง เมื่อฟังเรื่องขำขันจากวิทยุ
 ๙. ตู๊กตา.....เพลงเวลาอาบน้ำ
 ๑๐. พลอยใส.....สวิตช์พัดลมก่อนออกจากบ้าน
- ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชนิดของคำ จดจำใส่ใจ

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. จัดหมวดหมู่คำโดยการค้นคว้าหาคำและความหมายจากพจนานุกรม แล้วนำมาจัดทำพจนานุกรมของตนเอง	☆☆☆	☐
๒. เขียนบันทึกประจำวันตามที่กำหนด พร้อมตรวจสอบผลงาน ปรับปรุงการเขียนให้น่าสนใจและสร้างสรรค์	☆☆☆	☐
๓. เลือกใช้สื่อและวิธีการสื่อสารที่หลากหลาย โดยใช้ภาษา ภาพ เสียง หรือท่าทางประกอบได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร	☆☆☆	☐
๔. พูดอธิบายความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับโดยใช้เหตุและผล มีมารยาทในการพูด	☆☆☆	☐
๕. เขียนสรุปความรู้ ข้อคิดเห็นจากการอ่าน เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐

พุดสร้างสรรค์ นำสู่ประโยชน์

มูลนิธิการศึกษาด้านเทคโนโลยี
ครบ ๕๐ ปี พุทธศักราช ๒๕๖๕
มูลนิธิการศึกษาด้านเทคโนโลยี
ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทอ่าน เรื่อง มิตรภาพของกิ้งกือ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ สำคัญนำไปสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มิตรภาพของกิ้งกือ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ร้านหนังสือของคุณกิ้งกือหนุ่ม
 มีหนังสือมากมาย
 วันหนึ่ง คุณกิ้งกือสาว
 เดินเข้ามาในร้าน มือของเธอ
 ถือเล่มเล็กๆ มาด้วย

“ขอโทษนะคะ
 ที่นี่มีหนังสือคู่มือพรวนดินไหมคะ”

คุณกิ้งกือหนุ่มละสายตาจากหนังสือ
 นิยายนักสืบที่เขากำลังตั้งใจอ่าน
 "อ้อหือ" เขาตกตะลึงในความงาม
 ของคุณกิ้งกือสาว และเผลอทำ
 หนังสือลื่นหลุดมือตกลงไปกองกับพื้น

นิทาน สระ -อ
เรื่อง มิตรภาพ
ของกิ้งกือ

“เชิญทางนี้ครับ” เขาตอบเขินๆ ก่อนนำทางเธอไป
แผนกหนังสือแต่งสวน ทั้งสองคุยกันเรื่องต้นไม้อย่างถูกคอ
จนถึงกลางคืน ท้องฟ้ามืดตึ๊ดตื๋อ

“มะรินนี่วันอาทิตย์ ร้านของผมปิด
ผมขอชวนคุณไปปลูกต้นไม้ได้ไหมครับ”
“ยินดีค่ะ แล้วพบกันนะค่ะ”

นิทาน สระ -อ
เรื่อง มิตรภาพ
ของกิ้งกือ

คืนนั้น คุณกิ้งกือหนุ่มนอนอ้อมยิ้ม
กับมิตรภาพของเพื่อนใหม่ จนลืมอ่านหนังสือ แล้วหลับไป

นิทาน สระ -อ
เรื่อง มิตรภาพ
ของกิ้งกือ

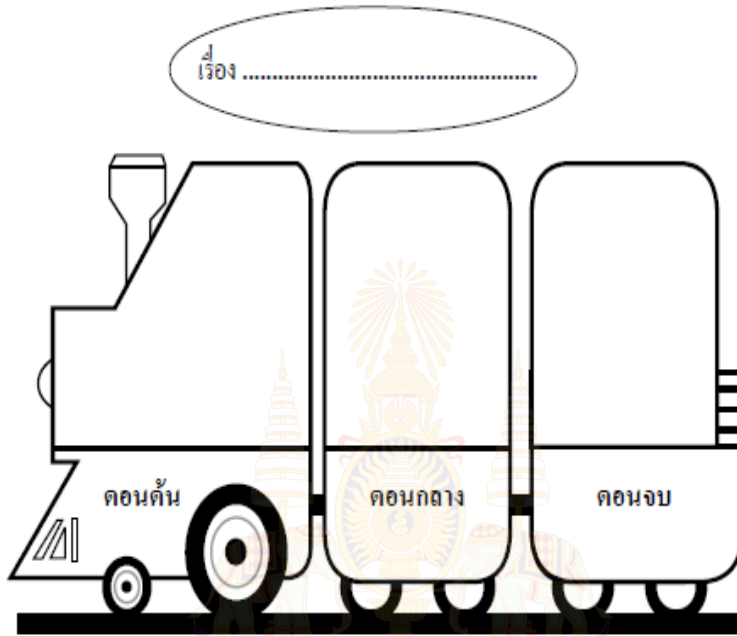
คำศัพท์สนุก

ถือ มือ ชื้อ คู่มือ กิ้งกือ หนังสือ อ้อหือ
คืน กลางคืน มะริน ลื่น ฟัน นกสปีบ มืดตึ๊ดตื๋อ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยชน์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง มิตรภาพของกิ่งกือ ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

แผนภาพโครงเรื่อง เพื่อการเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์

ตัวอย่าง การเขียนเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

ตอบคำถามดังต่อไปนี้

- ตอนต้น** ๑. ตัวละครสำคัญคือใคร ตอบ = ปลาเงินปลาทองคู่หนึ่ง
 ๒. เหตุการณ์เกิดที่ไหน ตอบ = ที่ถ้ำในเชิงเขาใกล้หมู่บ้าน
 ๓. ปัญหาของเรื่อง คืออะไร ตอบ = ปลาเงินปลาทองจะว่ายออกมาให้คนดูเฉพาะวันพระ
- ตอนกลาง** ๑. เกิดเรื่องอะไร ตอบ = ในวันพระหนึ่งที่เศรษฐีมาจับปลาทองไป
 ๒. ผลเป็นอย่างไร ตอบ = ปลาเงินหนีเข้าถ้ำ
- ตอนจบ** ๑. เรื่องจบอย่างไร ตอบ = ประชาชนไม่เคยเห็นปลาเงินออกมาจากถ้ำอีกเลย
 ๒. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ตอบ = ความเห็นแก่ตัวของบางคนสร้างความเดือดร้อนแก่ส่วนรวม

นำคำตอบมาเรียงลำดับเหตุการณ์

๑. ตอนต้น

ที่ถ้ำเชิงเขาใกล้หมู่บ้าน เป็นที่อยู่ของปลาเงินปลาทองคู่หนึ่งซึ่งมีความสวยงามมาก
 ทุกวันพระปลาเงินปลาทองคู่นี้จะว่ายออกมาที่แอ่งน้ำหน้าถ้ำ

๒. ตอนกลาง

ต่อมาในวันพระ มีเศรษฐีคนหนึ่งมาจับปลาทองไป ส่วนปลาเงินว่ายน้ำหนีเข้าถ้ำ

๓. ตอนจบ

ในที่สุด ตั้งแต่นั้นมาประชาชนไม่เคยเห็นปลาเงินออกมาจากถ้ำอีกเลย

ข้อคิดจากเรื่อง

ความเห็นแก่ตัวของบางคนสร้างความเดือดร้อนแก่ส่วนรวม

เขียนเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ ดังนี้

เรื่อง ปลาเงินปลาทอง

ที่ถ้ำเชิงเขาใกล้หมู่บ้าน เป็นที่อยู่ของปลาเงินปลาทองคู่หนึ่งซึ่งมีความสวยงาม
 มากทุกวันพระปลาเงินปลาทองคู่นี้จะว่ายออกมาที่แอ่งน้ำหน้าถ้ำ ต่อมาในวันพระ
 มีเศรษฐีคนหนึ่งมาจับปลาทองไป ส่วนปลาเงินว่ายน้ำหนีเข้าถ้ำในที่สุด ตั้งแต่นั้นมา
 ประชาชนไม่เคยเห็นปลาเงินออกมาจากถ้ำอีกเลย

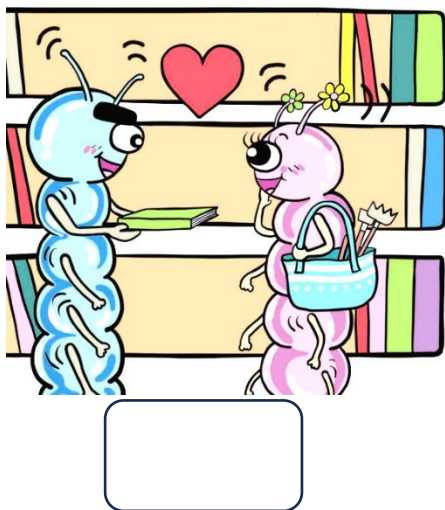
ความเห็นแก่ตัวของบางคนสร้างความเดือดร้อนแก่ส่วนรวม

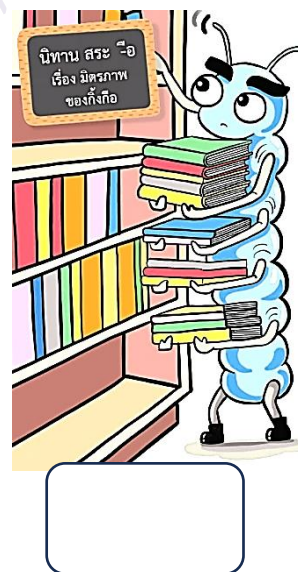
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยชน์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง มิตรภาพของกิ้งกือ ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้

๑. พิจารณาภาพต่อไปนี้ แล้วเขียนหมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง
 ในช่องว่าง ๑-๔ ตามลำดับ และพูดบอกเหตุผลประกอบการตัดสินใจ

๒. พิจารณาเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วเขียนหมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังตามลำดับ

๑. คุณกิ่งก๊อหนุ่มทำหนังสือหลุดมือตกลงไปกองกับพื้น
๒. คุณกิ่งก๊อทั้งสองคุยกันอย่างสนุกสนานจนถึงกลางคืน ท้องฟ้ามีตึ๊ดตื๋อ
๓. ร้านหนังสือของคุณกิ่งก๊อหนุ่มมีหนังสือมากมาย
๔. วันหนึ่งคุณกิ่งก๊อสาวเดินเข้ามาในร้าน มือของเธอถือเสียมเล็ก ๆ มาด้วย
๕. คุณกิ่งก๊อหนุ่มละลายตาจากหนังสือนักสืบที่กำลังอ่าน แล้วตกตะลึงกับความงามของคุณกิ่งก๊อสาว
๖. คุณกิ่งก๊อหนุ่มนอนยิ้มกับมิตรภาพของเพื่อนใหม่จนลืมอ่านหนังสือแล้วกลับไป

ฉับเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ดังนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

บทอ่าน เรื่อง หนูมาลีกับสีฝุ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุดสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง มิตรภาพของกิ่งก้อ ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เหมียว
เหมียว

หนูมาลิตั้งชื่อผมว่า “สิฝุ่น”

ผมเป็นแมวที่มีความสุขมาก

หนูมาลีเล่นกับผมทุกวัน

หนุมมาลีตื่นเต้นและสนุกกับจอสื่อทั้งวัน

หนุมมาลีไม่เคยกอดผมอีกเลย

หนุมาลีไม่รู้สีกว่ามีผมอยู่ด้วย

ผมได้ยินเสียงแม่เรียกหนุมาลีไปกินข้าว
แต่ผมไม่ได้กินมาหลายวันแล้ว

“สี่ฝู่น กินข้าวหรือยังนะ”

คำนำ

ก็คล้าย "การ์ตูน" ซึ่งเป็นเพื่อนของเด็กและคนทุกวัยไม่เปลี่ยนแปลง นี่จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดโครงการหนังสือนิทานภาพและการ์ตูนชุด "ฉลาดรู้ทันสื่อดิจิทัล" ทั้ง 30 เรื่องขึ้น ด้วยความตั้งใจอันแรงกล้าของคณะทำงานประกอบด้วยความคิดสร้างสรรค์และมิตรภาพของนักเขียนการ์ตูนไทยชื่อดังหลายท่าน ภายใต้เครือข่ายการ์ตูนไทยสร้างสรรค์สังคม ทำให้ผลงานชุดนี้เกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว โดยแบ่งเป็นหนังสือนิทานภาพสำหรับเด็กเล็กจำนวน 3 เรื่อง และการ์ตูนจำนวน 7 เรื่อง

ความน่าสนใจและน่าตื่นตาตื่นใจของหนังสือนิทานภาพและการ์ตูนชุดนี้ คือเนื้อหาที่ชวนผู้อ่านท่องโลกไอทีในยุคดิจิทัล ที่เด็ก ๆ ทุกคนสนใจและผู้ใหญ่ก็อยากรู้ จึงเป็นหนังสือนิทานภาพและการ์ตูนที่เด็กอ่านได้ ผู้ใหญ่อ่านดี เป็นสะพานเชื่อมคนหลายวัยเข้าด้วยกัน และยังให้มุมมองในการมองสื่อไอทีด้วยสายตาที่คมลึกและมีอารมณ์ขัน แต่ท้ายที่สุด คาดหวังว่าผู้อ่านจะได้ "ความเข้าใจ" "เท่าทัน" และ "ประยุกต์ใช้" สื่ออย่างสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ได้หลากหลาย

คณะทำงานหวังว่าหนังสือนิทานภาพและการ์ตูนชุดนี้ จะเป็นสื่อสร้างสรรค์ที่เด็ก ครอบครัว และผู้ใหญ่เห็นคุณค่า นำมาสู่การพูดคุยแลกเปลี่ยน และหรือถ่ายทอด เผยแพร่ในช่องทางต่าง ๆ เพื่อเรียนรู้การอยู่กับสื่อในยุคดิจิทัลอย่างชาญฉลาดต่อไป

เจ็ทตรา วิฑูรธาพันธ์
ผู้จัดการสถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.)

ร่วมสนับสนุนโดย
แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน
เครือข่ายการ์ตูนไทยสร้างสรรค์สังคม
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

หมูลากับสี่ผุ้น

เรื่อง : สุดใจ พรหมเกิด
ภาพ : สมบัติ คิ้วฮัก
จำนวนพิมพ์ : 1,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งแรก : กันยายน 2560
ผู้ทรงคุณวุฒิ : รองศาสตราจารย์ถิรพันธ์ อนุวัชรวิวงศ์
บรรณาธิการอำนวยการ : เจ็ทตรา วิฑูรธาพันธ์
บรรณาธิการ : สุดใจ พรหมเกิด
กองบรรณาธิการ : ศศิกานต์ พิชขุนทด, สิริมาภรณ์ คุ่มทุกข์, นันทพร ณ พัทลุง, รวงทิพย์ แก้วแกมจันทร์, นกัทร พิธิโกษา
รูปเล่ม : สุวิมล วิชาบำรุง
จัดพิมพ์ : สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.)
เลขที่ 6/5 ซอยอารีย์ 5 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02-6171919-20 โทรสาร 02-6171919 ต่อ 14
พิมพ์ที่ : แปลงพรินติ้ง จำกัด โทรศัพท์ 0-2277-2222

สมบัติ คิ้วฮัก

ผู้สร้างสรรค์เรื่องและภาพ

จบการศึกษาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
วิทยาเขตเพาะช่าง ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญของ
กระทรวงศึกษาธิการ นักเขียนการ์ตูนอิสระหลายรางวัลได้เ่น
วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะด้านการ์ตูนและการจัดทำ
ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กแก่ครู อาจารย์ และผู้สนใจ
ทั้งหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์

หลักการเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์

๑. บอกประเภทของสัตว์ เช่น สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
๒. บอกลักษณะของสัตว์ ได้แก่ เพศ รูปร่าง (ใบหนา จมูก หูขา หาง)
๓. บอกอาหารของสัตว์ เช่น กินพืช กินเนื้อ
๔. บอกที่อยู่อาศัยของสัตว์ เช่น บนบก ในน้ำ บนต้นไม้ ในรู
๕. บอกความสามารถของสัตว์ เช่น วิ่งเร็ว บินได้ จับปลา

ตัวอย่าง การเขียนบรรยายลักษณะของ แมว

แมว เป็นสัตว์มีลักษณะน่ารัก มีขนนุ่ม นิสัยขี้ขอน ขี้เซาและรักอิสระ แมวเป็นสัตว์ที่สะอาดขับถ่ายเป็นที่เป็นทาง แมวส่วนใหญ่ชอบกินเนื้อเป็นอาหาร แมวเป็นสัตว์ที่วิ่งได้รวดเร็ว ประโยชน์ของแมวเป็นเพื่อนเล่นให้ความเพลิดเพลิน แมวจะดีใจเมื่อเห็นเจ้าของโดยการแกว่งหาง เอียงคอมอง และส่งเสียงร้อง ชอบบให้คนลูบตัว

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำรูปภาพสัตว์ที่สุ่มได้มาติด แล้วเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 ความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแนะนำสถานที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พูดสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดแนะนำ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนแนะนำสถานที่

การเขียนแนะนำสถานที่ หมายถึง การเขียนบรรยายประเภทหนึ่ง ที่มีการบรรยายถึงลักษณะรูปทรง สภาพแวดล้อม และรายละเอียดต่าง ๆ ของสถานที่ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่แก่ผู้อ่าน หากเป็นสถานที่ท่องเที่ยว การเขียนแนะนำสถานที่จะมีการบรรยายถึงสถานที่ในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ด้วย

หลักการเขียนแนะนำสถานที่

๑. บอกชื่อสถานที่
๒. บอกที่ตั้ง สถานที่อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง
๓. บอกรายละเอียดต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของสถานที่
๔. บรรยายลักษณะของรูปทรง สีและสภาพแวดล้อม
๕. บรรยายความรู้สึกเมื่อได้มาอยู่ในสถานที่นั้น เช่น
รู้สึกสดชื่นเป็นที่ที่มีอากาศเย็นสบาย
๖. บอกข้อเสนอแนะ เช่น ข้อควรปฏิบัติเมื่อเดินทางไปยังสถานที่นั้น ๆ

ข้อควรคำนึงในการเขียน

๑. ใช้ภาษาเขียนที่กระชับ ได้ใจความ ชัดเจน
๒. ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง เหมาะสมในเชิงแนะนำ ไม่บังคับขู่เข็ญ มีความสุภาพ นุ่มนวล และไม่มีอคติ โดยแสดงถึงความจริงใจ
๓. แสดงเหตุผลประกอบ หรือยกตัวอย่างเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดเชิญชวน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พูดสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดเชิญชวน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดเชิญชวน

ความหมายของการพูดเชิญชวน

การพูดเชิญชวนเป็นการพูดลักษณะหนึ่งของการพูดจูงใจ มีจุดมุ่งหมายหลักที่จะเปลี่ยนทัศนคติของผู้ฟังให้เป็นไปตามแนวทางของผู้พูด การพูดลักษณะนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ศิลปะ การพูดเพื่อโน้มน้าวจิตใจของผู้ฟัง

ประเภทของการพูดเชิญชวน

๑. การพูดเชิญชวนให้ร่วมปฏิบัติทางสังคม
๒. การเชิญชวนให้ใช้บริการต่าง ๆ ซึ่งมักปรากฏในรูปแบบของการโฆษณา
๓. การเชิญชวนให้เปลี่ยนความคิดทั้งทัศนคติ

หลักการพูดเชิญชวน

๑. พูดด้วยวาจาสุภาพ
๒. ใช้คำพูดที่น่าสนใจ
๓. เตรียมความพร้อมในเรื่องที่จะพูด
๔. คำนึงถึงความถูกต้องในสิ่งที่พูด
๕. แสดงใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พูดสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก

การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ผู้พูดต้องมีเรื่องราวที่จะพูดและต้องจัดลำดับความคิดหรือเรื่องราวที่จะพูดไม่ให้อับสัน การพูดแสดงความคิดเห็นอาจเป็นการพูดระหว่างบุคคลหรือพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุม การให้สัมภาษณ์

การพูดแสดงความรู้สึก หมายถึง การแสดงความรู้สึกนึกคิดของเราต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

ลักษณะของผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

๑. ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี
๒. การแสดงความคิดเห็น ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
๓. ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง
๔. ควรแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเสนอความคิดใหม่และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ
๕. ควรใช้คำกะทัดรัดชัดเจน ใช้ถ้อยคำที่ไม่ก้าวร้าว ไม่พูดเสียดสี และต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น

๑. แนะนำตัวเองก่อนพูด เช่น “สวัสดีค่ะ / ครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน”
๒. ศึกษาเรื่องที่จะพูด โดยการอ่านคำสั่ง หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น
 - ๒.๑ เรื่องที่จะพูดคือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ สาระสำคัญของเรื่องที่จะพูดคืออะไร
 - ๒.๓ เรื่องนี้มีผลอย่างไรต่อใคร หรือมีผลต่ออะไรบ้าง
 - ๒.๔ เหตุการณ์ / เรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ส่วนประกอบของประโยค
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ประโยคและส่วนประกอบของประโยค

ประโยค คือ คำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ มาเรียบเรียงแล้วได้ใจความที่สมบูรณ์

วลี คือ กลุ่มคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปเรียงกันอย่างเป็นระเบียบ แต่ไม่ได้ใจความสมบูรณ์
 วลีอาจเป็นเพียงภาคประธาน หรือภาคแสดงก็ได้

ส่วนประกอบของประโยค

๑. ภาคประธาน คือ ผู้กระทำหรือแสดงกริยาอาการต่าง ๆ เป็นคำนาม หรือ
 คำสรรพนาม

๒. ภาคแสดง คือ ส่วนที่เป็นกริยาและกรรม ภาคกริยาเป็นคำที่แสดง การกระทำ
 และสภาพของคน สัตว์ สิ่งของ ส่วนกรรมเป็นผู้ถูกกระทำ

ประโยค	ภาคประธาน	ภาคแสดง	
		กริยา	กรรม
๑. นักเรียนกระโดด	นักเรียน	กระโดด	-
๒. นักเรียนกระโดดเชือก	นักเรียน	กระโดด	เชือก
๓. คุณแม่เย็บผ้า	คุณแม่	เย็บ	ผ้า
๔. พี่ใส่กางเกง	พี่	ใส่	กางเกง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง ส่วนประกอบของประโยค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ส่วนประกอบของประโยค
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนจำแนกส่วนประกอบของประโยคต่อไปนี้

ประโยค	ภาคประธาน	ภาคแสดง	
		กริยา	กรรม
๑. คุณกิ่งกือขายหนังสือ			
๒. เขาอ่านหนังสือ			
๓. กระจ่ายหนีเสือ			
๔. เขาอ่านหนังสือนิทาน			
๕. คุณกิ่งกือถือเสียม			
๖. เจ้าแต่้มนอนหลับ			
๗. กานดาสวมเสื้อสีแดง			
๘. แม่ปลุกผักบุง			
๙. นักเรียนแข่งกีฬา			
๑๐. ป้ากุงขายยำ			

ชื่อ สกุล..... ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคในภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ประโยคในภาษาไทย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ประโยคในภาษาไทย

ประโยค คือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกัน ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่สามารถสื่อความได้ว่าเกิดอะไรขึ้น หรืออะไรมีสภาพเป็นอย่างไร

๑. ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีเนื้อความบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ เป็นประโยคที่ไม่มีคำปฏิเสธ ไม่มีคำบ่งชี้แสดงคำถาม ขอร้อง หรือคำสั่ง ประโยคบอกเล่าอาจเริ่มต้นด้วยคำกริยา

ตัวอย่าง ระยะเวลาอากาศค่อนข้างร้อนและร้อนแบบแสบ ๆ ตั้ว
 เมื่อวานนี้ฝนตกลงมามากจนเกือบท่วมบ้าน
 เกิดไฟไหม้ใหญ่ที่จังหวัดเชียงใหม่
 วันพุธที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘ ดาวศุกร์จะโคจรผ่านดวงอาทิตย์
 หิวจัง
 ง่วงนอนมาก

๒. ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีคำแสดงคำถาม เช่น ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร
 อย่างไร ทำไม ก็ เท่าไหร่ หรือคำลงท้ายแสดงคำถาม ไหม หรือ

ตัวอย่าง

<u>ใครกำลังทำกับข้าวอยู่ในครัว</u>	<u>อะไรอยู่ในตู้</u>
<u>น้องจะกินขนมอันไหน</u>	<u>เขาย้ายบ้านไปอยู่ที่ไหน</u>
<u>ปรียาจะกลับจากเชียงใหม่เมื่อไร</u>	<u>คุณก็ร่อยอย่างนี้ซื้อมาจากไหน</u>
<u>ทำไมทำอย่างนี้</u>	<u>คุณจะเดินทางไปเชียงรายกี่โมง</u>

ประโยคคำถามอาจแบ่งได้เป็น ๒ ชนิด คือ ประโยคคำถามที่ต้องการการตอบรับหรือปฏิเสธ กับ ประโยคคำถามที่ต้องการข้อเท็จจริง

๑) ประโยคคำถามที่ต้องการการตอบรับหรือปฏิเสธ เป็นประโยคคำถามที่ใช้คำลงท้ายแสดงคำถาม ไหม หรือ

ตัวอย่าง

ถาม : เธอจะไปห้องสมุดกับฉันไหม

ตอบรับ : ไปค่ะ

ตอบปฏิเสธ : ไม่ไปครับ

ถาม : โคมอยู่ในห้องน้ำหรือ

ตอบรับ : ครับ

ตอบปฏิเสธ : เปล่าค่ะ เขาอยู่ในห้องเรียน

๒) ประโยคคำถามที่ต้องการข้อเท็จจริง คือประโยคคำถามที่แสดงคำถามต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคำสรรพนามถาม และคำวิเศษณ์แสดงคำถาม

ตัวอย่าง

ถาม : ใครมา

ตอบ : บุรุษไปรษณีย์ค่ะ

ถาม : กำลังทำอะไร

ตอบ : เตรียมอาหารตักบาตรค่ะ

ถาม : เขาปลูกดอกไม้ที่ไหน

ตอบ : ที่สวนดอกไม้หน้าบ้านครับ

ถาม : ทำไมถึงกลับบ้านช้า

ตอบ : พอเลิกเรียนแล้วมีประชุมด่วนค่ะ

๓. **ประโยคคำสั่ง** หมายถึง ประโยคที่ใช้สั่งหรือขอร้องให้ผู้ใดผู้หนึ่งทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ ประโยคคำสั่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ อย่างนี้ คือ

๑) ประโยคคำสั่งเริ่มต้นด้วยคำกริยา

ตัวอย่าง **เข้ามาซิ ไปนอนเสีย ดึกแล้ว เจ็บได้แล้ว**

๒) ประโยคคำสั่งเริ่มต้นด้วยคำบ่งชี้แสดงคำสั่งหรือขอร้อง ได้แก่คำว่า จง ให้

โปรด กรุณา ช่วย ห้าม ตัวอย่าง

จงตอบคำถามต่อไปนี้

ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

ห้ามส่งเสียงดังในห้องเรียน

โปรดแต่งกายสุภาพ

กรุณาลงชื่อในแบบฟอร์มด้วย

๓) ประโยคคำสั่งที่ขึ้นต้นด้วยคำเรียกขาน ตัวอย่าง

ประวิทย์มาหาครูหน่อย **คุณสมศักดิ์**เชิญด้านในครับ **นักเรียน**ยืนตรง

๔. ประโยคปฏิเสธ

บางครั้งประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง อาจมีคำปฏิเสธอยู่ด้วยทำให้กลายเป็น ประโยคบอกปฏิเสธ ประโยคคำถามปฏิเสธ และประโยคคำสั่งปฏิเสธ ตามลำดับ คำปฏิเสธได้แก่คำว่า ไม่ มิใช่ เปล่า มิได้ ห้ามมิได้ ห้าม อย่า

ตัวอย่าง ประโยคบอกปฏิเสธ เช่น

เธอไม่ไปสังสรรค์กับเพื่อนตั้งแต่พี่สาวป่วย
 ราตรีไม่ชอบเด็กทะเลิง
 สรุชัยไม่ชอบสัตว์เลี้ยง
 พงษ์ไม่มาประชุมเพราะภรรยาป่วย
 กิจการเมืองมีใช้กิจของสงฆ์

ตัวอย่าง ประโยคคำถามปฏิเสธ เช่น

ใครจะไม่ไปสวนสนุกบ้าง
 ศรัณย์ไม่ชอบกินอะไรบ้าง
ทำไมไม่มาเรียนคราวที่แล้ว
 สร้อยสุดาไม่ชอบไปจังหวัดไหนบ้าง
 คุณต้องกินยาก่อนนอนไม่ใช่หรือ

ตัวอย่าง ประโยคคำสั่งปฏิเสธ เช่น

ไม่ให้ทำอย่างนี้อีกนะ
ห้ามเดินลัดสนาม
อย่าพูดเสียงดังในห้องประชุม

ชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา

บางครั้งผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ฯลฯ ของตน บางครั้งต้องการให้ผู้ฟังปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามที่ผู้พูดต้องการ ความต้องการหรือเจตนาของผู้พูดในบางครั้งจะสอดคล้องกับรูปประโยคที่ใช้สื่อสาร แต่ในบางครั้งเจตนา กับรูปประโยคอาจจะไม่ตรงกันก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ใช้ประโยคคำถามเพื่อสื่อความในการเชื้อเชิญ เช่น

คุณไม่นั่งลงก่อนหรือ

ใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อสื่อความในการสั่งหรือขอร้อง เช่น

อากาศร้อนจังเลย (ผู้พูดขอร้องให้ผู้ฟังเปิดพัดลม)

ใช้ประโยคคำถามเพื่อตำหนิ

รืดเสื่ออย่างไรจึงใหม่

ซ้บรรณภาษาอะไรกัน

ชนิดของประโยคแบ่งตามเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารได้หลายแบบ เช่น ประโยคบอกให้ทราบ ประโยคเสนอแนะ ประโยคสั่ง ประโยคห้าม ประโยคชักชวน ประโยคขู่ ประโยคขอร้อง ประโยคคาดคะเน ประโยคถาม

๑. **ประโยคบอกให้ทราบ** คือ ประโยคที่ผู้พูดบอกกล่าวหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้ฟังทราบ

ตัวอย่าง คุณตาลชอบกินขนมไทย ๆ

คุณตาลไม่ชอบกินขนมไทย ๆ

ประโยคบอกให้ทราบอาจอยู่ในรูปคำถามก็ได้ เช่น

รู้ไหมว่าเขาไปเมืองนอกแล้วนะ

๒. **ประโยคเสนอแนะ** คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการเสนอแนะข้อคิดเห็นให้ผู้ฟังปฏิบัติ ในประโยคอาจมีคำกริยานำ “ลอง” หรือคำกริยาตาม “ดู” คำช่วยกริยา “ควร” หรือ คำลงท้ายบอกมาลา “นะซี ซี้ ซี้ ซี้”

ตัวอย่าง ลองชิมแกงเขียวหวานไก่ฝีมือเราดูหน่อยนะ

เราควรอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ ท่านจะได้เมตตา

ไปชวนเตยซี้ ยั่งว่างอยู่

คุณลองพูดเพราะ ๆ กับเข้าบ้างซี้

๓. **ประโยคสั่ง** คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการบังคับให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม มักมีคำกริยาช่วยนำ ได้แก่ “จง ต้อง” คำลงท้าย “ซี นะ”

ตัวอย่าง ต้องทำการบ้านให้เสร็จก่อนนะ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

คุณหุงข้าวไว้นะ

เปิดประตูให้น้องซี้

หยุดร้องไห้เดี๋ยวนี้นะ

ประโยคสั่งอาจเป็นคำถามก็ได้ เช่น

ทำไมไม่นั่งลงล่ะ

เมื่อไรจะหยุดร้องไห้

๔. ประโยคห้าม คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการสั่งผู้ฟังไม่ให้กระทำ มักมีคำช่วยกริยานำ “อย่า ห้าม” และคำลงท้าย “นะ” ปรากฏอยู่ด้วย

ตัวอย่าง อย่าจับของที่จัดนิทรรศการเหล่านี้นะ

เราอย่าไปเที่ยวระยองคราวนี้เลยนะ

ห้ามบิบบแตร์ในโรงพยาบาล

ห้ามขีดเขียนตามผนัง

คุณอย่าเสียใจเลยนะ

ประโยคห้ามอาจเป็นประโยคบอกให้ทราบก็ได้ เช่น

เราต้องไม่ส่งเสียงดังในห้องสมุด

๕. ประโยคชักชวน คือ ประโยคที่มีเจตนาชวนให้ผู้ฟังทำตามความคิดของตน อาจมี

คำวิเศษณ์ “กัน” คำลงท้าย “นะ เถอะ เถอะนะ” ปรากฏอยู่ด้วย

ตัวอย่าง เราไปดูละครกันดีกว่า

คุณเชื่อผมเถอะ แล้วจะปลอดภัย

วันสิ้นปีมากินข้าวบ้านเรากันนะ

พักกันเถอะนะ

ประโยคชักชวนอาจเป็นประโยคคำถามก็ได้ เช่น

ไปห้องสมุดกันไหม

๖. ประโยคขู่

ประโยคขู่ คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาชักจูงให้ผู้ฟังทำตามด้วยการบอกผลของการไม่ทำตามไว้ ประโยคขู่อาจมีคำเชื่อม “ถ้า” หาก ปรากฏอยู่ด้วย

ตัวอย่าง ถ้าเธอไม่เปิดประตู ฉันจะพังเข้าไปเดี๋ยวนี้

หากเธอไม่ร่วมมือ พวกเราจะไม่ให้เธออยู่ในกลุ่มของเราแล้ว

ถ้าคุณมายุ่งกับเรื่องของผมมาก ผมจะย้ายไปอยู่ที่อื่น

ฉันจะฟ้องพ่อ

ลองไม่ไปซิ

ลองมาว่าฉันซิ

เดี๋ยวโดนตี

๗. **ประโยคขอร้อง** คือ ประโยคที่ผู้พูดที่เจตนาขอให้ผู้ฟังช่วยสงเคราะห์ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจมีคำกริยานำ “ช่วย กรุณา วาน โปรด หรืออาจมีคำวิเศษณ์ ด้วย ที่ หน่อย” หรือคำลงท้าย “เถอะ นะ นะ”

ตัวอย่าง ช่วยไปยืมหนังสือที่ห้องสมุดให้ทีนะ
กรุณาถอดรองเท้าด้วยค่ะ
โปรดอย่าเปิดโทรศัพท์มือถือในที่ประชุม
วานไปซื้อของที่ปากซอยให้ทีนะ
เธอดูแลเด็กแทนฉันหน่อยเถอะ
 ประโยคขอร้องอาจเป็นประโยคคำถามก็ได้ เช่น
จะลำบากไหมถ้าจะฝากซื้อของสัก ๒ อย่าง

๘. **ประโยคคาดคะเน** คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาแสดงความคาดหมายว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วในประโยคอาจมีคำช่วยกริยา “คง อาจ ท่าจะ เห็นจะ น่ากลัว” คำลงท้าย “กระมัง ละซิ”

ตัวอย่าง ไพรัชคงไปโรงเรียนแล้ว ณัฐอาจไม่ไปซื้อของกับแม่
ว่านโกรธอมสินกระมัง สมศักดิ์กระมังที่เป็นต้นคิดเรื่องนี้
เก้อจฉาบองละซิที่ครูให้คะแนนดี
ยายน้ำหวานละซิเป็นต้นคิดเรื่องนี้
ชมพูคิดว่าถ้าชมพูไม่แนะ ปุกก็คงนึกไม่ออกละซิ

๙. **ประโยคถาม**

ประโยคถาม คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาถามผู้ฟัง ประโยคชนิดนี้จะมีคำแสดงคำถาม “ใคร อะไร อย่างไร ไหน เท่าไหร่ ทำไม เหตุใด เมื่อไร”

ตัวอย่าง ใครอยู่ในห้อง ยายน้อยมากกับใคร อะไรตก
คุณเข้าบ้านได้อย่างไร เมื่อคืนนี้ สมรักรนอนห้องไหน
เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร อารยาร้องให้ทำไม
เหตุใดเธอจึงไม่มาประชุม เมื่อไรพี่ยุพนาจะมาสักที

ประโยคถามอาจเป็นประโยคบอกให้ทราบก็ได้ เช่น

อยากรู้จังว่าใครจะมาเปิดงาน

ในบางครั้งการสื่อสารระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังจะสมบูรณ์ต้องอาศัยการตีความของผู้ฟัง อาศัยบริบท คือ สถานการณ์ที่ผู้พูดและผู้ฟังประสบอยู่ ประกอบกับสีหน้า ท่าทาง และ น้ำเสียงของผู้พูด

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พุทธสร้างสรรค์ นำสู่ประโยชน์

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. พุทธอธิบายความคิดเห็นของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับโดยใช้เหตุและผล (๑.๒)	☆☆☆	☐
๒. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง (๒.๒)	☆☆☆	☐
๓. พุทธและเขียนบรรยายความรู้ ความคิดจากประสบการณ์ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐
๔. ใช้ความรู้และทักษะในการพูดแนะนำ มาขยายความสามารถของตนเองในการเรียนได้ (๔.๑)	☆☆☆	☐
๕. พุทธและเขียนถ่ายทอดข้อมูลหรือข้อเท็จจริงให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑

ธนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย

บทอ่าน เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

“กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว...”

เด็ก ๆ ทุกคนชอบคำพูดประโยคนี้ใช่ไหม เมื่อใครสักคนพูดว่า “กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว” นั่นแสดงว่า นิทานแสนสนุกกำลังเริ่มต้น

แดนก็ชอบคำพูดประโยคนี้ เขาจะตื่นเต้นเสมอเมื่อได้ยิน แดนเป็นเด็กชายช่างคิดฝัน ชอบฟังนิทานเป็นชีวิตจิตใจ โดยเฉพาะนิทานที่ยายกับตาเล่าให้ฟัง ขณะฟังนิทาน แดนจะนั่งนิ่ง เบิกตาโตแทบไม่กระพริบ ปีนี้แดนเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว โทมามากพอที่จะอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องให้คนอื่นอ่านให้ฟังอีก แดนชอบอ่านนิทาน และจะมีความสุขมากเมื่ออ่านเจอข้อความที่ว่า “กาลครั้งหนึ่ง”

ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ แดนจะขลุกอยู่ในห้องหนังสือแทบทั้งวัน บ้านของแดนมีห้องหนังสือเล็ก ๆ มีหนังสือที่พ่อกับแม่เก็บสะสมไว้จำนวนหนึ่ง พ่อของแดนเป็นทหาร ส่วนแม่เป็นบรรณารักษ์ แดนมีพี่สาวชื่อเดือน มีตากับยายซึ่งมีอายุมากแล้ว ยายเป็นนักเล่านิทานตัวยง ส่วนตาก็เป็นหนอนหนังสือ

พอตาอายุมากขึ้น ตาก็พรามัว อ่านหนังสือไม่ค่อยเห็น ตามักพูดกับแดนว่า “ตอนที่หลานยังเด็ก ๆ ตาอ่านหนังสือให้หลานฟัง ตอนนี่หลานโตแล้ว ต้องอ่านหนังสือให้ตากับยายฟังบ้าง”

“ผมอ่านหนังสือไม่เก่งเหมือนคุณตาหรอกครับ” แดนบ้ายเบียงถึงแม้เขาจะชอบอ่านหนังสือ แต่ก็ชอบอ่านในใจคนเดียวมากกว่า เพราะหากเขาอ่านผิดก็ไม่มีใครรู้

คืนหนึ่ง พ่อกับแม่และพี่เดือนไปทำธุระต่างจังหวัด ที่บ้านจึงเหลือเพียงแดนกับตาและยาย ก่อนนอน ตาหยิบหนังสือเก่า ๆ เล่มหนึ่งส่งให้แดน พร้อมพูดว่า

“ทำไมหรือครับ” เด็กชายถาม

“ก็เพราะเป็นเรื่องที่ดีมากนะสิ โดยเฉพาะตอนที่ตาใช้ที่คั่นหนังสือคั่นไว้นะ เป็นตอนที่ตาชอบที่สุด” ตาเน้น พลังขึ้นไปนั่งบนตักอย่างสบายใจ ส่วนยายหลังพับผ้าเสร็จแล้วก็เตรียมขยับมานั่งใกล้ ๆ

แดนหยิบหนังสือขึ้นดู พลิกไปมาอย่างลำบากใจ หนังสือเล่มนี้ไม่หนามากนัก แต่เก่าจนกระดาษเหลืองซีด หน้าปกมีข้อความว่า “บทละครนอก เรื่อง ไชยเชษฐาพระราชินิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย” เพียงได้อ่านชื่อเรื่อง เขาก็คิดว่าน่าเบื่อแล้ว คงไม่สนุกเหมือนนิทานเกี่ยวกับสัตว์หรือการ์ตูนหรอก

“เป็นเรื่องอะไรหรือครับคุณตา” แदनถาม

“เป็นเรื่องของเจ้าชายตัวน้อย ๆ อายุรุ่นราวคราวเดียวกับหลานนี่แหละ” ยายตอบแทนด้วยน้ำเสียงแจ่มใส ก่อนจะพูดต่อไปอีกว่า

“ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเจ้าชายน้อย ๆ องค์หนึ่งยิงธนูเข้าใส่ศัตรู แต่แทนที่จะทำให้ศัตรูของเขาได้รับบาดเจ็บ ลูกธนูที่ยิงไปนั้นกลับกลายเป็นดอกไม้โปรยปรายลงมา เจ้าชายน้อยประหลาดใจมาก และเขายังประหลาดใจมากขึ้นไปอีก เมื่อรู้ว่าคนที่เขายิงธนูใส่หมายจะให้ตายนั้นกลายเป็นบิดาบังเกิดเกล้าของเขาเอง”

ยายพูดซ้ำ ๆ แต่ซัดถ้อยซัดคำ คำพูดของยายทำให้แดนหูฟังขึ้นมาทันที

“นอกจากเจ้าชายตัวน้อย ๆ แล้ว เจ้าตาของเจ้าชายก็ใจดีด้วยนะยาย ถึงจะเป็นยักษ์ก็เถอะ” ตาพูดเสริม

ยายหันไปยิ้มให้ตาอย่างรู้ทัน “อ้อ! ตาคิดว่าตัวเองเหมือนเจ้าตาของเจ้าชายน้อยละสิ ฉันทันทรอกน่า”

ตาหัวเราะอย่างถูกใจ “นั่นละ เป็นตอนที่ตาคิดว่าดีที่สุดในเรื่องเล่มนี้ ถึงจะเป็น

ยักษ์ แต่เจ้าตากก็ตั้งใจรักหลาน ก็เหมือนกับตาคนนี้อย่างไรละ” ตาพูดแล้วชี้ที่ตัวเอง จนยายค้อนให้ด้วยความหมั่นไส้

แดนหันไปมองตากับยาย ไม่ค่อยเข้าใจว่าทั้งสองพูดเรื่องอะไรกัน แต่คิดว่าเรื่องที่ยายพูดน่าสนใจดี

“ยายเล่าให้ฟังดีกว่าครับ” แดนต่อรอง “ยายเล่านิทานเมื่อไรก็สนุก เมื่อนั้น ผมชอบให้ยายเล่ามากกว่า”

“นี่ก็เหมือนกัน” ยายว่า “ไม่ต้องมาแกล้งขมยายหรอกนะ ยายรู้หรือกว่าหลานอยากฟังยายเล่า หลานกับตาคุณนี่พอกันเลย”

“ยายเล่าเรื่องย่อ ๆ ให้ฟังก่อนก็ได้นี่นา” ตาแนะ

ยายทำท่าอึดออดเหมือนไม่ยอมเล่า แต่ในที่สุดแดนก็ได้ฟังนิทานของยายจนได้

“กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” ยายเริ่มต้นด้วยคำพูดที่แดนชอบ

“ยังมีเมืองอยู่อยู่เมืองหนึ่ง ชื่อว่า เหมันต์ พระราชาผู้ครองเมืองนี้มีนามว่า ไชยเชษฐ มีพระมเหสีชื่อสุวิชา พระนางเป็นธิดาเลี้ยงของพระยายักษ์ พระไชยเชษฐยังมีนางสนมอีก เจ็ดคน แต่พระองค์โปรดปรานนางสุวิชามากกว่าคนอื่น ๆ ทำให้นางสนมทั้งเจ็ดเกิดความ ริษยา และคอยหาโอกาสใส่ร้ายนางสุวิชาอยู่เสมอ

วันหนึ่งนางสนมทั้งเจ็ดสร้างข่าวลือเพื่อลวงให้พระไชยเชษฐไปคล้องช้างเผือกในป่า ใหญ่ ขณะนั้นนางสุวิชามีครรภ์แก่ใกล้คลอด เมื่อนางประสูติพระโอรส สนมทั้งเจ็ดก็ขโมย พระโอรสไปฝังไว้ แล้วนำท่อนไม้ท่อนหนึ่งมาวางแทน เมื่อไชยเชษฐเสด็จกลับ ก็เข้าใจผิดคิดว่าพระมเหสีประสูติพระโอรสเป็นท่อนไม้ จึงขับไล่นางออกจากเมือง นางวิหาร์แมวซึ่งเป็นพี่เลี้ยงของนางสุวิชาได้ไปช่วยชีวิตพระโอรสเอาไว้ และพากันกลับไปอยู่กับท้าวสิงหลผู้เป็น บิดาเลี้ยง ภายหลังพระไชยเชษฐทราบความจริงทั้งหมดจึงรู้สึกสำนึกผิด แล้วออกเดินทาง ติดตามนางสุวิชากับพระโอรสเพื่อรับกลับพระนคร”

เมื่อเล่ามาถึงตอนนี้ ยายก็หยุดเสียทีหนึ่ง ตานึกสนุกขึ้นมาบ้างจึงช่วยเล่าเรื่องต่อ

“พระโอรสองค์นั้นชื่อ พระนารายณ์ธิเบศร์ อายุประมาณ ๗ ชันษา เป็นเด็กน่ารัก กล้าหาญและเฉลียวฉลาด เจ้าชายน้อยมักถามพระมารดาอยู่เสมอว่าบิดาที่แท้จริงของตน คือใคร”

ตาพูดแล้วก็คว้าหนังสือจากมือของแดนไปเปิด บอกให้แดนอ่านหน้าที่ค้นเอาไว้ เพราะเป็นตอนที่กล่าวถึงพระนารายณ์ธิเบศร์พอดี

คราวนี้เด็กชายไม่อึดเอื้อนอีกแล้ว เขารับรับหนังสือมาอ่าน เพราะอยากรู้เรื่องเร็ว ๆ

เมื่อนั้น
 อยู่ในสิงหลพารา
 รูปร่างละม่อมพร้อมพริ้ง
 เสวยรมย์สมบัติสวัสดิ
 เมื่อวันจะพบพระบิดุเรศ
 นำเจ็บใจใครหนอเป็นพ่อกู
 อันพระบิดุเรศของลูกรัก
 เห็นแต่แม่ผู้เดียวเปลี่ยวใจ
 สุริยวงศ์วงศ์ประยูรที่คุ้นเคย
 โปรตเกล้าเกล้าแถลงแจ้งยุบล
 เมื่อนั้น
 ได้ฟังลูกยาพาที
 เหตุนี้ดีร้ายพระบิดา
 แสนสงสารลูกน้อยกลอยใจ
 เมื่อนั้น
 แลเห็นสมเด็จพระมารดา
 จึงทูลว่าข้าถามถึงบิดุรงค์
 เหตุผลต้นปลายประการใด

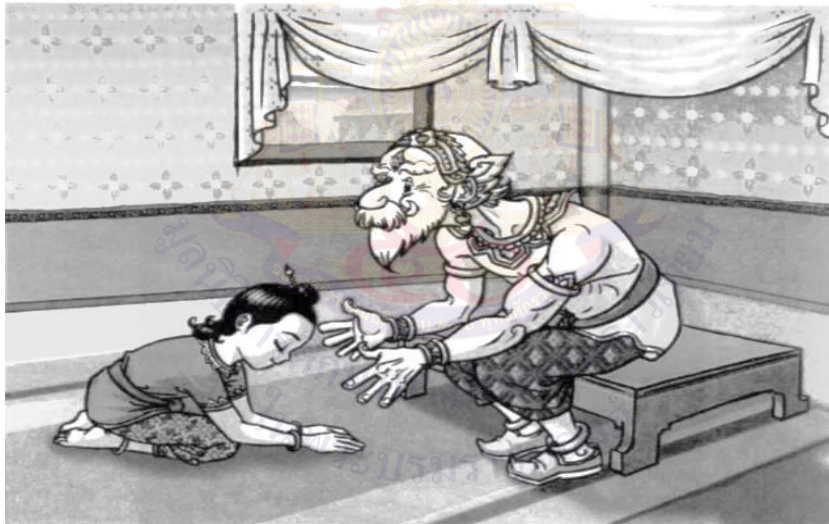
พระนารายณ์ธิเบศร์โอรสา
 จนชั้นษาอายุได้เจ็ดปี
 งามยิ่งเทวาในราศี
 กับพระชนนีโฉมตรู
 ให้บังเหตุโอรสคิดอดสู
 จึงถามมารดาดูทันใด
 ไม่รู้จักรูปทรงว่าองค์ไหน
 กับท้าวไทอัยกาเป็นสองคน
 ช่างไม่มีบ้างเลยในสิงหล
 เหตุผลเป็นไฉนพระชนนี
 นวลนางสุวิญชามารศรี
 เทวีก็คิดสะดุ้งใจ
 ตามมาแล้วลูกจึงนึกได้
 ชลนัยน์ไหลหลังตั้งธารา
 พระนารายณ์ธิเบศร์โอรสา
 ชลนาไหลพรากก็หลากใจ
 เป็นไฉนโยทรงกันแสงให้
 จงบอกเล่าลูกไปตามสัจจา

เมื่อนั้น
 เมื่อกี้แม่แหงนดูหลังคา
 ชลเนตรไหลหลังลงพรังพรู
 ซึ่งถามถึงบิดาอย่าว่านวาย
 อันบิตุเรศเกิดเกศของเจ้านั้น
 จงไปเฝ้าอัยกาเจ้าสากล

เมื่อนั้น
 แล้วบังคมลาคลาไคล
 ครั้นถึงมหาปราสาท
 ลดองค์ลงกราบกับบาทา

สุวิญชากล่าวแกลั้งแสร้งว่า
 ผงปลิวเข้าตาให้เคืองคาย
 เคืองอยู่เดี๋ยวนี้ยังมีหาย
 แม่จะบอกฤสาทยอয়ার้อนรน
 คือพระองค์ทรงธรรมทำวสิ่งหล
 ทูลถามเหตุผลให้แจ้งใจ
 พระนารายณ์ธิเบศร์สิ้นสงสัย
 ไปเฝ้าท้าวไทอัยกา
 จึงลีลาศเข้าไปใกล้ยักษ
 นั่งเฝ้าอัยกาพระยายักษ์

“พอก่อน ๆ” ตาส่งเสียงขึ้น เมื่อแดนอ่านมาถึงตอนนี้

“ทำไมหรือครับตา” ผู้เป็นหลานถาม “ทำไมตาหยุดอ่าน”

ตาขยับตัวนั่งตรงแล้วพูดซ้ำอีก “”ตรงนี้เป็นตอนสำคัญ หลานต้องอ่านให้ดีนะ อย่าให้ตกหล่นเป็นอันขาด”

แดนยังไม่เข้าใจว่าสำคัญอย่างไร แต่ก็อ่านต่ออย่างซัดถ้อยซัดคำยิ่งกว่า

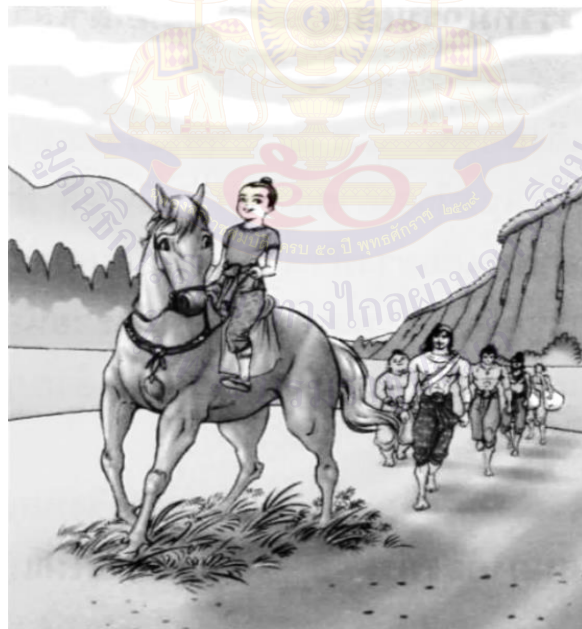
เมื่อนั้น	ท่านท้าวสิงหลผู้ทรงศักดิ์
เซยชมโลมลูบจูบพักตร์	พลงอุ้มหลานรักใส่ตักไว้
เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์บังคมไหว้
แล้วกราบทูลความถามท้าวไท	พ่อข้าคนไหนอัยกา
แต่หลานรักรู้คำจำความ	ยังไม่รู้จักนามรู้จักหน้า
ครั้งทูลถามพระแม่สุวิงษา	บอกว่าตาเป็นพ่อเห็นผิดนัก
มารดาข้ายังเป็นสาวไส้	ตาแกไคร่คร่างพันพางหัก
ไม่ร่วมแท่นบรรทมภิรมย์รัก	สงสัยนักตาเล่าให้เข้าใจ

พอแดนอ่านถึงตรงนี้ ยายก็หัวเราะร่วนอย่างถูกใจแล้วว่า “เจ้าชายน้อย นารายณ์ธิเบศร์ของยายช่างฉลาดนัก ดูลี ช่างพูดจาหลักแหลมอะไรอย่างนั้น ทำเอาคนแก่ อย่างท้าวสิงหลสะอึกไปเลยละ”

แดนหัวเราะถูกใจ พลงนิกชอบเจ้าชายน้อยนารายณ์ธิเบศร์ขึ้นบ้างแล้ว แดนเปลอ คิดไปว่าเจ้าชายน้อยก็คงคล้าย ๆ ตัวเขานั่นเอง

เมื่อนั้น	ท่านท้าวสิงหลเป็นใหญ่
ได้ฟังหลานสนองต้องพระทัย	ยิ้มแย้มละไมแล้วว่ามา
เขาเห็นว่าตาชราหนัก	หลานรักจะอับอายชายหน้า
ไม่สมกันกับแม่สุวิงษา	จึงให้เรียกพ่อตาแล้วเป็นไร

เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์สิ้นสงสัย
สำคัญว่าพ่อจริงกึ่งึงไป	จึงกราบทูลท้าวไท้อัยกา
หลานจะลาไปเล่นพนาลี	จับหม่อมฤๅตีแลปักษา
ตะวันช่ายบ่ายคล้อยจะกลับมา	พระอัยกาจงโปรดปรานี
เมื่อนั้น	ท่านท้าวสิงหลย์กษี
แสนสวาหนัดดาพันทวี	กอดจูบแล้วมีพระบัญชา
หลานจะใครไปเที่ยวเล่นไพร	ก็ตามแต่น้ำใจตาไม่ว่า
จึงเรียกสี่พี่เลี้ยงเข้ามา	กำชับกำชาสารพัน
แล้วบัญชาการว่าหลานรัก	พ่ออย่าอยู่ช้านักในไพรสนธ์
พอบ่ายชายแสงสุริยัน	จงรีบผายผันมาพารา

เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์โอรสา
ชื่นชมยินดีชลีลา	มาทรงอาษาทันใด
พร้อมพระพี่เลี้ยงทั้งสี่	เสนีชีม้ามามาไสว
ควบจับคับคั่งเวียงชัย	เร่งอาษาไนยให้เคลื่อนคลาย
ครั้นถึงป่าใหญ่ไพรสาณฑ์	จึงสั่งพนักงานบ่วงข่าย
ให้เร่งลงหลักดักทราย	พวกม้าผันผายไปไล่มา
บัดนั้น	เหล่าพวกพนักงานถ้วนหน้า
ผูกบ่วงถ่วงทิ้งโยทะกา	ดักตามมรรคาที่เนื้อจร
บ้างวงข่ายรายรอบปากขนาง	ใส่สายโยระยางชักหลอน
พวกม้าไล่ไปชายดงดอน	หุ้มต้อนฝูงสัตว์สัพพัตมา
บ้างจับได้สิงโตโคกระทิง	สารพัดสัตว์สิงห์มหิงษา
บ้างได้เนื้อเปื้อนนานา	ต่างเอามาถวายพระกุมาร
เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์เกษมศานต์
ชมสัตว์จับตูปาทแสนสำราญ	แล้วพระกุมารก็ปล่อยไป

แดนหยุดอ่าน แล้วหันมาพูดกับยาย “เจ้าชายน้อยใจดีนะยาย จับสัตว์ได้แล้ว ปล่อยไปไม่ฆ่า”

“ก็ยายบอกแล้วอย่างไรละ ว่าเจ้าชายน้อยของยายเป็นคนเก่ง ทั้งมีจิตใจเมตตา อีกด้วย”

ยายพูดอย่างชื่นชม พลังสงฆ์น้ำเย็นให้ดื่ม ยายชมว่า “หลานอ่านหนังสือดีขึ้นมา ศัพท์ยาก ๆ ก็อ่านได้ หนังสือเล่มนี้เป็นวรรณคดีไทยจึงมีศัพท์แสงยากกว่าหนังสือทั่วไป แต่เด็ก ๆ ควรจะารู้จักคำศัพท์เหล่านี้บ้าง”

แดนรับน้ำเย็นในขันมาดื่ม น้ำในขันทั้งเย็นทั้งหอมกลิ่นดอกมะลิ ยายจะลอยดอกมะลิไว้ในขันน้ำเสมอ ยายบอกว่าคนไทยสมัยก่อนปลูกมะลิโดยไม่ฉีดยาฆ่าแมลง ดังนั้นหากไม่ปลูกเองก็ไม่ควรนำมาลอยน้ำดื่ม

เมื่อแดนหยุดอ่านหนังสือ บ้านทั้งบ้านจึงเงียบสงัดลงชั่วขณะ จนได้ยินเสียงรวิงมาจากถนนหน้าปากซอยและเสียงสุนัขเห่ามาจากบ้านใกล้ ๆ แสงไฟจากโคมในห้องสว่างนวลส่องให้เห็นร่างเล็ก ๆ ของแดนที่นั่งอยู่ใกล้ยาย ถัดออกไปตายังนั่งบนตั่งอย่างสบายอารมณ์

แดนเริ่มอ่านหนังสือ เรื่องที่เขาอ่านต่อเพิ่มความสุขมากขึ้น แดนนึกเห็นภาพเจ้าชายน้อยนารายณ์ธิเบศร์ขี่ม้าไล่ต้อนฝูงสัตว์อย่างองอาจแวดล้อมด้วยเหล่าทหารและผู้ติดตามตัวเล็ก ๆ ซึ่งเป็นเด็กวัยเดียวกัน ทันใดนั้นเจ้าชายก็หยิบธนูมาขึ้นสาย แล้วยิงไปที่รังใหญ่ เสียงธนูแหวกอากาศก้องกัมปนาทไปทั้งป่า จนทำให้พระไชยเชษฐาและพี่เลี้ยงที่อยู่บริเวณใกล้ ๆ พวกกันตระหนกตกใจ และชวนกันออกค้นหาที่มาของเสียงด้วยความสงสัย จนกระทั่งได้พบพระนารายณ์ธิเบศร์กับเหล่าทหารตัวน้อย ๆ เนื้อความในหนังสือตอนนี้กล่าวว่า

ครั้นเสร็จขึ้นสายธนูศิลป์	ฟ้าดินกัมปนาทหวาดไหว
ยิงต้นรังพลันทันใด	เสียงสนั่นลั่นไปในอารัญ
เมื่อนั้น	พระไชยเชษฐตระหนกอกสั่น
กับสี่พี่เลี้ยงทั้งนั้น	พากันหวั่นหวาดประหลาดใจ
พี่เลี้ยงว่าเสียงเหมือนฟ้าผ่า	บ้างว่าเขายิงปืนใหญ่
จึงลงจากพลับพลาคลาไคล	เที่ยวด้อมเดินไปจะใคร่รู้
ค่อยแลลอดสอดเห็นพระกุมาร	กับทวยหาญน้อยน้อยมาเล่นอยู่
รูปทรงโสภาน่าเอ็นดู	ถือธนูนำวประลองคะนองนัก
พระจึงว่ากับสี่พี่เลี้ยงไป	ลูกใครกระจริดสิทธิศักดิ์
งามทั้งรูปทรงวงพักตร์	น่ารักน่าชมภริมย์ใจ
ครั้นเราจะเข้าไปพูดจา	เด็กดูแปลกหน้าจะร้องไห้
จะใคร่ชักชวนมาพลับพลาชัย	จะเกลี้ยกล่อมฉันทพิชช่วยคิด

<p>บัดนั้น ต่างคนແเล็งเฟ่งพิศ อันทรวดทรงองค์พระกุมารนี้ ทั้งท่วงทีกิริยาละม่อมละไม อย่าสงสัยไปเลยพระทรงยศ ชะรอยบุตรสุวิญชาลาวันย์ เมื่อนั้น พี่ว่าเห็นจริงทุกสิ่งไป ถ้ามันเป็นลูกเต้าของเราจริง ชาตินี้มีกรรมได้ทำมา เผอิญเห็นเป็นไปเข้าใจดล จนจากเมียเสียองค์พระลูกรัก อนิจาสุวิญชาของผัวเอ๋ย เจ้าช่างวางใจไม่อ้อชฉา พระคิดถึงเมียแก้วแล้วโศกศัลย์ เสด็จออกไปนอกพุ่มไม้</p>	<p>ทั้งสี่ที่เลี้ยงผู้ร่วมจิต แล้วทูลทรงฤทธิ์ไปทันใด เหมือนภูมิจริงจั่งดั่งเถื่อใส่ จะดูไหนไม่ผิดสักสิ่งอัน โอรสของพระองค์เป็นแมนมั่น พระทรงธรรมอย่าแหงนแครงใจ พระไชยเชษฐัจึงตอบแถลงไซ จึ่งดลใจให้น้องนี้เมตตา จะปรากฏยศยิ่งในใต้หล้า พลัดพรากสุวิญชานงลักษณะ หลงกลอีกคนอัปลักษณะ แสนวิตกอกจะหักสู้ตามมา เมื่อไรเลยจะได้เห็นหน้า ละให้ลูกยามาเล่นไพร ยิ่งกลืนกลืนชลเนตรก็ยิ่งไหล ตั้งใจยื่นดูพระกุมาร</p>
--	---

เมื่อนั้น
 เล่นอยู่กับหมู่บริวาร
 จึงชี้หัตถ์ตรัสว่าอายเหล่านี้
 ยืนเขม้นจะเล่นกุทำไร
 ว่ามายืนทำไมที่ไหนนั้น
 จึงมิได้ยำเียงเกรงกุ
 บัดนั้น
 ก้มเกล้ารับสั่งบังคมคัล
 ครั้นถึงจึงว่าตานั่งลง
 ตาเหล่านี้หนักหนาว่าไม่ฟัง
 แกล้งออกมาเผ่นเห็นถนัด
 ตัวยืนหน้าที่นั่งบังอาจใจ
 เมื่อนั้น
 ได้ฟังเด็กเต็กมาพูดจา
 จึงตรัสว่าน้อยน้อยเท่านี้
 ว่าพลางทางยืนพระหัตถ์ไป
 ทำไมจะให้ถูกลัวเกรง
 ยืนอยู่ไม่ได้หรือไรนา
 บัดนั้น
 พากันกลับมาหน้าตากระเด็น

พระนารายณ์ธิเบศร์ใจหาญ
 เห็นคนยืนหน้าฉานก็ขัดใจ
 ชีวิตมึงจะม้วยหารู้ไม่
 ตำรวจในเร้งออกไปถามดู
 หรือชวนกันหลอกล้อจะต่อสู
 ไปถามดูแล้วกลับมาฉับพลัน
 พวกตำรวจในคนขยัน
 พากันวิ่งไปแก้กัง
 ทำไมมายืนตรงหน้าที่นั่ง
 จะเอาหวายลงหลังหรือว่าไร
 รับสั่งตรัสให้เข้ามาถามไถ่
 ไม่เห็นเจ้าหรือไรให้ว่ามา
 องค์พระไชยเชษฐาก็หรรษา
 ยิ้มแย้มไปมาในพระทัย
 สำนวนถ้วนถัดผู้ใหญ่
 จับเกศาเสือกใส่ไปมา
 เจ้าเอ็งเป็นอะไรมานักหนา
 กุมิรู้ที่จะว่าให้การเป็น
 เด็กเต็กโกรธใจมิใช่เล่น
 ร้องว่าจะได้เห็นกันเดี๋ยวนี้

มาถึงจึงกราบบาทมุล	สะอื้นพลางทางทูลถ้วนถึ
ข้าถือรับสั่งพระภูมิ	ครั้งนี้สุดแค้นแสนเจ็บใจ
ไต่ถามตาแก่รังแกนัก	จะให้หลักให้การก็หาไม่
ตัวนายนั่นคือทั้งมือไว	จับศึรชะข้าไว้จะให้กลัว
แล้วว่ากุยีนดูไม่ได้หรือ	พูดพลางเอามือสั่นหัว
เห็นว่าเป็นเด็กเล็กกว่าตัว	มิได้กลัวพระราชอาญา
เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์โอรสา
ฟังคำอำมาตย์ทูลมา	พระกริ้วโกรธาตละไฟ
น้อยหรือทำได้ไม่ยำเกรง	ข่มเหงเสนาผู้ใหญ่
กุกลับเข้าไปในเวียงชัย	จะกราบทูลท้าวไทยัยกา
อุกอาจราชศักดิ์เป็นสุดคิด	น้อยจิตรน้อยใจนักหนา
สิดามไถ่ไม่ให้การมา	ไปผูกคอคอคร่ำมาบัดนี้

เหตุการณ์ในเรื่องเริ่มตึงเครียดมากขึ้น เมื่อแดนอ่านมาถึงตอนนี้เด็กชายใจเต้แรงรู้สึกตื่นเต้นเหมือนกำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย พระนารายณ์ธิเบศร์กำลังโกรธจัดออกคำสั่งทหารให้ไปจับตัวคนเหล่านั้นมาให้ได้ โดยหารู้ไม่ว่า หนึ่งในนั้นคือพระบิดาของตัวเอง เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ช่างน่าระทึกใจเสียจริง

เสียงยายกระแอมขึ้นเบา ๆ ทำให้ความคิดคำนึงของแดนหยุดชะงัก ยายบอกว่า ดึกแล้ว ให้หยุดอ่านก่อน คืนพรุ่งนี้ค่อยมาอ่านต่อกันใหม่

“น่าจะอ่านต่อให้จบนะครับ” แดนบอก เขาอยากรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น

“เข้านอนก่อนเถอะเจ้าหนู” ยายบอกแดนด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน “เด็ก ๆ ควรเข้านอนแต่หัวค่ำ ตื่นเช้าขึ้นมาจะได้สดชื่นแจ่มใส”

แดนสอดที่คั่นหนังสือคั่นหน้าที่อ่านค้างไว้ พร้อมกับปิดหนังสืออย่างเสียดาย
เขาสัญญากับตัวเองว่า พรุ่งนี้จะรีบตื่นมาอ่านต่อให้จบ

ยายก็รีบเก็บผ้าที่พับไว้ไปใส่ตู้อย่างเป็นระเบียบ ส่วนตาเจียบเสียงไปนานแล้ว
แดนหันไปมอง เห็นตานอนหลับอย่างมีความสุข

บทอ่าน เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เช้าวันต่อมาอากาศสดชื่นแจ่มใส แดดขึ้นแต่เช้า แต่ก็ยังช้ากว่าตากับยายที่ตื่นขึ้นมาทำงานก่อนแล้ว เด็กชายรีบเก็บที่นอนให้เรียบร้อย แล้วกระวีกระวาดไปอาบน้ำแต่งตัว แม้จะเป็นวันอาทิตย์ไม่ต้องไปโรงเรียน แต่แดนก็รีบอาบน้ำแต่งตัวเหมือนเช่นทุก ๆ วัน

ยายกำลังทำกับข้าวอยู่ในครัว ส่วนตาก็กำลังรดน้ำต้นไม้อยู่ในสวนหน้าบ้าน อาบน้ำเสร็จ ยายก็เรียกแดนให้มากินข้าว เช้านี้ยายทำข้าวผัดกับแกงจืดและไข่ดาว แดนกินอาหารเช้าอย่างเร่งรีบ ขณะใจยังจดจ่ออยู่กับเรื่องเจ้าชายน้อยนารายณ์ธิเบศร์ เขาตั้งใจว่าวันนี้จะต้องอ่านตอนต่อไปให้จบ อยากรู้ว่าเมื่อพระนารายณ์ธิเบศร์กับพระไชยเชษฐาได้พบกันเรื่องราวจะเป็นอย่างไร

เมื่อกินอาหารเช้าเสร็จ แดนเข้าไปในห้องหนังสืออีกครั้ง เขารีบคว้าหนังสือมาเปิดหน้าที่ค้นไว้ และลงมืออ่านตอนที่พระนารายณ์ธิเบศร์สั่งทหารเด็ก ให้ไปจับพระไชยเชษฐาและพี่เลี้ยงมาลงโทษ

<p>บัดนั้น บ้างบิดผ้าหาเชือกมาพันที่ ครั้นถึงจึงร้องว่าไป พระองค์ทรงกริ้วโกรธา เมื่อนั้น แจ้งการว่ากุมารเคืองใจ จำจะไปเล่าโลมโฉมงาม คิดพลางอย่างเยื้องลีลา ครั้นถึงจึงมีวาจา รักกันนั้นดีกว่าชังกัน ข้าเห็นเจ้าเล่นกับบ่าวไพร่ ขออุ้มเจ้าหน้อยเถิดตรา</p>	<p>เด็กเด็กรับสั่งใส่เกศ เปรมปรีดีดีใจแล้ววิ่งมา สาแแก่ใจบาปกรรมที่ทำข้า ให้ผูกคอตาห้าคนไป พระไชยเชษฐาผู้มีอัชฌาสัย ภูวนายถวิลจินดา จะได้ชมสมความปรารถนา ไคลคลามากับพี่เลี้ยงพลัน พ่ออย่าเคืองขุนหุนหัน จะทำน้ำใจสันไม่เข้ายา ให้มีใจจงรักเป็นหนักหนา พลังคว้าข้อมือย้อยยุดไว้</p>
--	---

เมื่อนั้น
 สะบัดมือเสียพลางทางว่าไป
 เมื่อกี้เราใช้ให้ไปว่า
 ยังกลับมาอุดตลุดุดยื้อ
 ตาเห็นเป็นเด็กไม่ยำเกรง
 เป็นผู้ใหญ่ทำได้ก็ทำเอา
 เมื่อนั้น
 จิ้งตรัสพลอบตอบคำจำนาง
 ข้าไม่หลอกล่อดอกพ้อเอ๋ย
 เจ้าก็ตัดเยื่อใยไม่เมตตา
 เมื่อกี้เจ้าใช้บ่าวออกไปห้าม
 ไม่ทันรู้ว่าเสนาใน
 เมื่อแต่ล้วนเล็กเล็กกระจริด
 ลูกเท่าหัวเหาเท่าเส้น
 ตรัสพลางทางสั่งพี่เลี้ยงไป
 แล้วโลมเล้าเอาใจพระกุมาร
 เมื่อนั้น
 ถึงจะแสบท้องให้แทบตาย
 มิใช่ปีศาจที่เดินหน
 อย่าปลอบไปให้เลือดตากระเด็น

พระนารายณ์ธิเบศร์โกรธหนักผลักไส
 นี้รู้จักใครมายุตมือ
 ควรทำเสนาเราได้หรือ
 ทำบ่าวแล้วรื้อมาทำเรา
 แกล้งข่มเหงกันเล่นเปล่าเปล่า
 แล้วเดินหนีมิให้เข้าใกล้องค์
 องค์พระไชยเชษฐาสูงส่ง
 เพราะใจตรงจงรักจึงหักมา
 อย่าโกรธเลยรักกันเสียดีกว่า
 อนิจจาเดินหนีหลีกเลีย
 ข้าพาลเขลาเบาความไม่ถามไถ่
 เกิดมายังไม่เห็นใครเป็น
 ข้ามีจิตคิดรักจึงหยอกเล่น
 ไม่เคยพบเคยเห็นแต่บุราณ
 เอาขนมมาให้แก่พระหลาน
 เชิญเสวยของหวานเถิดหลานชาย
 พระนารายณ์ธิเบศร์ว่าอย่าฟังหมาย
 ไม่มั่งง่ายกินอะไรของใครเป็น
 จะเสือกสนเที่ยวท่องกินของเช่น
 พलगเดินเที่ยวเล่นไม่เจรจา

อ่านได้ถึงตอนนี้ แดนก็หยุดแล้วนั่งอมยิ้มอยู่คนเดียว นึกเห็นภาพเจ้าชายตัวน้อย
ที่แสดงอาการป่วนปึงกับพระไชยเชษฐาก็คอดขำไม่ได้ แต่พระไชยเชษฐาซึ่งเป็นผู้ใหญ่ก็เหมือนจะ
เข้าใจดี แทนที่จะโกรธก็กลับเอ็นดูมากขึ้นอีก

เมื่อนั้น	พระไชยเชษฐาความแสนเสนาหา
พยายามตามปลอบกุมารา	อนิจจาปลื้มใจไม่ดูดี
ขำมิใช่ชายพาล	ย่อมวงศ์วานกษัตริย์เรื่องศรี
ครอบครองเหมันต์ธานี	ไม่มีโอรสแลนัดดา
ไร้ทั้งสุริย์วงศ์พงศ์พันธุ์	ที่จะผ่านเหมันต์ไปวันหน้า
เป็นบุตรข้าเถิดนะพ่ออา	บิดาจะให้ครองพระเวียงชัย
เมื่อนั้น	พระนารายณ์ธิเบศร์เคืองขัดอัชฌาสัย
พระกริ้วโกรธาพลาจว่าไป	คนอะไรที่ไหนดนี้หยาบช้า
อุหม่ตาเถ้านี้เจ้าเล่ห์	เฉโกไว้วันักหนา
และเลียมเทียมเล่นเจรจา	จะเป็นผิวแม่ข้าหรือว่าไร
ถึงตัวเราเล็กก็เหล็กเพชร	ไม่ขามเข็ดพวกตาอย่าสงสัย
ปิ่นเจ้อเยอหยิ่งเป็นพันไป	ผู้ใหญ่แสนรู้มาสู้กัน
ว่าพลาจทางขึ้นธนูศิลป์	ฟ้าดินสะเทือนเลื่อนลั่น
พาดสายหมายล้างชีวัน	ผาดแผลงไปพลันทันใด
ศรทรงองค์พระกุมารา	กลายเป็นมาลาแลไสว
ไม่สังหารผลาญชีพชีवालัย	พระกุมารโกรธใจเป็นโกลี

แดนตื่นเต้นจนหายใจไม่ทั่วท้อง เมื่ออ่านตอนที่พระกุมารน้อยนารายณ์ธิเบศร์ยิงธนู
หมายล้างชีวิตของพระไชยเชษฐผู้เป็นบิดา แดนรู้สึกว่เจ้าชายน้อยไม่น่าทำแบบนี้ แต่แล้ว
เขาก็กลับโล่งใจ เพราะลูกธนูที่ยิงออกไปกลายเป็นดอกไม้ ไม่ทำอันตรายแก่ใคร

แดนคิดว่า นี่เองกรรมที่ทำให้ตกกับยายชอบ
เนื้อเรื่องตอนนี้ ไม่น่าเชื่อเลยว่าธนูที่ยิงออกไป
จะกลายเป็นดอกไม้ไปเสียได้ แต่เมื่ออ่านต่อไปอีก
หลายคำกลอนแดนก็ยิ่งประหลาดใจมากขึ้น

เมื่อนั้น	องค์พระไชยเชษฐ์เรืองศรี
เห็นศรกุมารชาญฤทธิ	กลับเป็นมาลีประหลาดใจ
วิปริตผิดเพศไม่เคยพบ	พระปรารภพิศวงสงสัย
คิดพลางทางเสียงศิลป์ชัย	เดชะฤทธิไกรธนูนี้
แม่นกุมารมิใช่โอรสา	ของนางสุวิญชามารศรี
ขอให้ศรสิทธิฤทธิ	สังหารกุมารนี้ให้วายปราณ
แม่นเป็นลูกน้อยนางโฉมฉาย	ให้ศรกลายเป็นทิพย์อาหาร
เสียงแล้วขึ้นสรรอนราญ	แผลงไปให้ผลาญกุมารา
ศรทรงองค์พระไชยเชษฐ์	อาเพศไม่พานโอรสา
กลับเป็นเอมโอชโกชนา	เกลื่อนกลาดดาษดาพนาวัน

แดนละสายตาจากตัวหนังสือที่อ่านชั่วขณะ หลับตาลง แลเห็นภาพพระไชยเชษฐา กำลังเงี้ยวศรเล็งไปยังเจ้าชายน้อยนารายณ์ธิเบศร์ ช่างเป็นภาพที่ดูหน้ากลัว เหมือนการต่อสู้กันใต้น้ำมารบ แต่น่าประหลาดเหลือเกินลูกธนูของฝ่ายหนึ่งยิงออกไปกลายเป็นดอกไม้ของอีกฝ่ายก็กลายเป็นอาหารหวานคาว นี่คือภาพที่แดนไม่เคยเห็นหรือได้อ่านจากหนังสือเล่มใดมาก่อน เขาคิดต่อไปอีกว่า จะวิเศษเพียงใดนะ หากคนในโลกนี้ยังดอกไม้และขนมใส่กัน แทนการยิงปืนระเบิดทำร้ายกันและกันเหมือนที่เขาได้ดูจากข่าวโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน

เด็กชายยังจดจ่ออยู่กับเรื่องราวในหนังสือ แล้วอ่านต่ออีก คราวนี้ดูเหมือนทุกอย่างจะดำเนินไปด้วยดี

พระที่นั่งศรทรงลงทันใด	วิ่งไปกอดลูกแล้วรับขวัญ
พ่อลูกมาประสพบปะกัน	จะหักโหมโรมรันด้วยอันใด
พลอบปลางทางเห็นธำมรงค์	ที่กุมารสอดทรงก็จำได้
จึงว่าแหวนนี้ข้าให้ไว้	กับโฉมงามทราชมวยสุวิงษา
มิเชื่อเราเจ้าถามพี่เลี้ยงดู	เขารู้จักอยู่ถ้วนหน้า
แม้ว่าเขาว่าข้ามิใช่บิดา	จึงค่อยว่าล่อลวงเจ้าดวงใจ

เมื่อนั้น พระนารายณ์ธิเบศร์ยังสงสัย
 แล้วตริตริกีนึกแครงแคลงพระทัย ด้วยออกนามทราวม้วยสุวิงษา
 พลาญเรียกพี่เลี้ยงเข้ามาถาม จงแจ้งความตามสัตย์อย่าพรางข้า
 จริงหรือเขาว่าเป็นบิดา ผัวแม่สุวิงษาชนนี
 บัดนั้น พระพี่เลี้ยงประณตบทศรี
 จึงทูลว่าอัยกาธิบดี ห้ามปรามความนี้อยู่มากมาย
 แม้นว่าบอกกล่าวเล่าพระองค์ จะลงอาญาข้าทั้งหลาย
 ฉวยรู้ไปในวังสีหลังลาย พระเบี่ยงบายอย่าให้ข้าถูกตี
 มั่นคงองค์นี้แลบิตุเรศ ทรงนามไชยเชษฐาเรื่องศรี
 ครองเมืองหมันต์ธานี สามีพระแม่สุวิงษา
 อันพระบิตุรงค์ทรงฤทธิ โทษผิดใหญ่หลวงนักหนา
 พระยายักษ์เคืองขัดอธยา ไม่ให้มาพานพบพระชนนี
 เมื่อนั้น พระนารายณ์ธิเบศร์เรื่องศรี
 ได้ฟังพี่เลี้ยงพาที มีความยินดีเป็นพันไป
 จึงยกกรกราบบาทบิตุเรศ ชลเนตรแฉวงหลังไหล
 สะอื้นพลาญทางทูลถามไป เหตุผลกลใดพระทรงธรรม์
 บิตุรงค์ก็บองค์พระมารดร ไม่สมัครสโมสรเกษมสันต์
 หรือวิวาทบาทหมายอะไรกัน ทรงธรรม์จงเล่าให้เข้าใจ
 เมื่อนั้น พระไชยเชษฐาเสร์ราสร้อยละห้อยให้
 ฟังลูกทูลถามถึงความใน ชลเนตรหลังไหลฟุ่มพาย
 จึงว่าพ่อจะเล่าแก่ลูกแก้ว กรรมของพ่อแล้วนะโหมฉาย
 ข้างแม่เจ้าเล่าก็เคราะห์ร้าย จึงเผอิญวุ่นวายวิวาทกัน
 เหตุผลต้นยันต์อัสริยา มั่นทำกับบิดานี้แสนศัลย์
 ให้บอกกล่าวข่าวข้างสำคัญ พ่อต้องผายผันมาอยู่ไพร

ครั้นถึงที่ประตูเวียงชัย	ลงจากมโนมัยผายผัน
มาบังคมบิตุรงค์ทรงธรรม์	พลางทูลไปปล้นทันที
พระจงนั่งในทิมริมประตู	อย่าให้ใครรู้ว่าอยู่นี่
ลูกยาจะลาจรลี	ไปเฝ้าชนนี้กับเจ้าตา
ถ้าวันนี้เห็นที่จะทูลได้	ถึงมีดคำอย่างไรจะมาหา
แล้วกำขบนายประตูอุชฌา	กุฝากตาห้าคนไว้ด้วยกัน
สั่งแล้วบังคมกัมเกศ	ลาองค์บิตุเรศรังสรรค์
รีบเสด็จลีลามาทูล	จรจรลไปเฝ้าพระอัยกา

เมื่ออ่านหนังสือมาถึงตอนสุดท้ายก็สายมากแล้ว แดนยังไม่ปิดหนังสือ ในทันที เรื่องราวนี้จบลงเมื่อพอกับลูกที่จากกัน ได้พบและเข้าใจกันทุกอย่าง ดูเหมือนจะเป็นไปในทางที่ดี อีกไม่นานพระไชยเชษฐาก็คงได้พบนาวสุวิญชา พ่อแม่ลูกที่พลัดพรากจากกันเพราะความเข้าใจผิด ก็จะได้กลับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้ง

แดนรู้สึกโล่งใจอย่างบอกไม่ถูก หนังสือเก่าของตาเล่มนี้ทำให้เขาสนุก และมีความสุขมาก ทันใดนั้น แดนเกิดความคิดอะไรบางอย่างขึ้นมา เขาเก็บหนังสือ แล้วรีบไปหากระดาศกับดินสอมาจดสิ่งที่เขาคิดได้

แดนเขียนแล้วเขียนอีก แก้วไขจนพอใจ จากนั้นก็คัดลอกลงกระดาศ แผ่นใหม่ เขาตั้งใจคัดลายมือ แดนคัดลายมือได้สวย ตัวหนังสือของเขาบรรจง และเป็นระเบียบ มีช่องไฟได้ระยะสม่ำเสมอ เหมือนทหารยืนเข้าแถวในตอนเช้า เข้าตั้งใจว่า จะให้พ่อกับแม่และพี่เดือนได้อ่านในตอนกลับมา

ข้อความที่เด็กชายเขียน มีอยู่ว่า

ถ้ายิงธนูออกไป กลายเป็นดอกไม้ ใครรู้บ้างไหม ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
ถ้าแผลงศรออกไป กลายเป็นขนมและผลไม้ ใครรู้บ้างไหม ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

การเรียงลำดับเหตุการณ์

ในชีวิตประจำวันเราจะต้องมีการลำดับเหตุการณ์อยู่อย่างเสมอ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเป็นการเรียงลำดับชีวิตประจำวัน ว่าเราจะต้องทำอะไรก่อนหลัง เรียงลำดับภาระงานหรือการบ้านที่เราจะทำ

การฝึกเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์จะช่วยในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตอย่างเป็นเหตุเป็นผล ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอีกด้วย

ขั้นตอนการเรียงลำดับเหตุการณ์

๑. อ่านจับใจความให้ทราบว่า “ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร ทำเมื่อไร”
๒. เรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน - หลังตามลำดับ เช่น
 - ตอนแรก ต่อมา ตอนจบ
 - ตามช่วงเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น
 - ตามฤดูกาล ตามปฏิทิน ปี พ.ศ.

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๒
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ใส่ หมายเลข ด้านหน้าข้อความลงในช่องว่าง และเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง

- ๑) สนมทั้งเจ็ดแอบเอาพระโอรสไปฝังดิน แต่นางวิฬาร์เป็นผู้แอบดูเหตุการณ์ทั้งหมด
- ๒) สนมทั้งเจ็ดสร้างขาลือให้พระไชยเชษฐาไปคล้องช้างในป่า และหลอกว่านางสุวิงชาประสูติพระโอรสเป็นท่อนไม้
- ๓) พระไชยเชษฐาบอกความจริงแก่พระนารายณ์ธิเบศร์ ทั้งสองปรับความเข้าใจกัน และรู้ความจริงว่าเป็นพ่อลูกกัน
- ๔) นางสุวิงชาถูกพระไชยเชษฐาขับไล่ออกจากเมือง
- ๕) พระนารายณ์ธิเบศร์สั่งให้ทหารจับตัวพระไชยเชษฐาและพี่เลี้ยงมาเพื่อลงโทษ
- ๖) พระไชยเชษฐาเสด็จกลับจากการคล้องช้าง ทราบข่าวว่านางสุวิงชาประสูติพระโอรสเป็นท่อนไม้
- ๗) นางวิฬาร์ช่วยชีวิตพระโอรสไว้และนางสุวิงชาได้กลับไปอยู่กับท้าวสิงหล ท้าวสิงหลได้เลี้ยงดูจนพระโอรส (พระนารายณ์ธิเบศร์) โต
- ๘) พระนารายณ์ธิเบศร์ยิงธนูใส่พระไชยเชษฐากลายเป็นดอกไม้ พระไชยเชษฐาประหลาดใจจึงอธิษฐานและยิงธนูใส่พระนารายณ์ธิเบศร์คืนกลายเป็นอาหารคาวหวาน
- ๙) พระนารายณ์ธิเบศร์ออกไปเที่ยวเล่นในป่าและพบกับพระไชยเชษฐาด้วยอารมณ์โกรธ

เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ได้ดังนี้

ชื่อ สกุล..... ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

การตั้งคำถาม เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้

หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

๑. ก่อนที่จะมีการตั้งคำถาม ควรตั้งใจอ่านทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. มีการจดบันทึกระหว่างการอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ชัดเจนตรงประเด็น ไม่กำกวม เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ดังนี้
 - ๑) ตัวละครในนิทานมีใครบ้าง หรือ เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
 - ๒) มีกี่เหตุการณ์
 - ๓) แต่ละเหตุการณ์ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”
 - ๔) ผลสุดท้ายเรื่องจบอย่างไร
 - ๕) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
๕. เขียนคำถามและคำตอบโดยใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลาย
๗. ตอบคำถามด้วยความเป็นเหตุและเป็นผล

คำสำคัญที่นำมาใช้ในการถาม/ตอบเชิงเหตุผล

๑. **ทำไม** เช่น **ทำไม**เต่าจึงมีกระดอง
๒. **อะไร** เช่น เต่ามีความต้องการ**อะไร** จึงขอร้องให้นกกระสาช่วย
๓. **เพราะเหตุใด** เช่น **เพราะเหตุใด**นกกระสาจึงยอมช่วยเต่า
๔. **อย่างไร** เช่น ผลสุดท้าย**เป็นอย่างไร**

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๓
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่าน เรื่อง ไชยเชษฐ

๑. เจ้าชายน้อย คือใคร

.....

๒. เหตุใดพระไชยเชษฐจึงขับไล่นางสุวิญาออกจากเมือง

.....

๓. ใครเป็นผู้ช่วยชีวิตพระโอรส (พระนารายณ์ธิเบศร์) ไว้

.....

๔. ข้อความใดที่แสดงให้เห็นว่าเจ้าชายน้อยเป็นคนมีเมตตา

.....

.....

๕. ในขณะที่เจ้าชายน้อยเล่นกับสัตว์น้อยใหญ่และยิงธนูเล่น เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น เพราะอะไร (คาดคะเนเหตุการณ์)

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๔
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก

การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ผู้พูดต้องมีเรื่องราวที่จะพูด และจัดลำดับความคิดหรือเรื่องที่จะพูดไม่ให้สับสน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจน การพูดแสดงความคิดเห็นเป็นการพูดระหว่างบุคคลหรือพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุม การให้สัมภาษณ์

การพูดแสดงความรู้สึก หมายถึง การแสดงความรู้สึกนึกคิดของเราต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

ลักษณะของผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

๑. ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี
๒. แสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
๓. ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง
๔. ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเสนอความคิดใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ
๕. การใช้คำกะทัดรัดชัดเจน ใช้ถ้อยคำที่ไม่ก้าวร้าว ไม่พูดเสียดสี ในการแสดงความคิดเห็น และต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น

๑. แนะนำตัวเองก่อนพูด เช่น “สวัสดีค่ะ /ครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน”
๒. ศึกษาเรื่องที่จะพูด โดยการอ่านคำสั่ง หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น
 - ๒.๑ เรื่องที่จะพูดคือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ สาระสำคัญของเรื่องที่จะพูดคืออะไร
 - ๒.๓ เรื่องนี้มีผลอย่างไรต่อใคร หรือมีผลต่ออะไรบ้าง
 - ๒.๔ เหตุการณ์ / เรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

บทอ่าน เรื่อง วรรณคดีมีค่าแท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การคัดลายมือ ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านวรรณคดีมีค่าแท้

อ่านฟังช่างไพเราะ

อ่านเสนาะท่วงทำนอง

อ่านถ้อยร้อยคำกรอง

อ่านสนุกทุกเรื่องราว

เห็นภาพประทับใจ

เห็นกว้างไกลถึงดวงดาว

เห็นจันทร์ส่องสกา

เห็นกระต่ายในดวงเดือน

เห็นโลกได้ซ้อคิด

เห็นชีวิตทุกมองเพื่อน

อ่านไต่ไม่แมนเหมือน

อ่านวรรณคดีมีค่าแท้

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มารยาทในการฟัง

๑. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่ให้เกียรติผู้พูดและเคารพสถานที่
๒. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด
๓. ไม่ทำความรำคาญให้แก่ผู้อื่น
๔. ไม่แสดงกิริยา หรือท่าทางไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา ทำหน้าเบื่อหน่าย ฯลฯ
๕. ถ้าจำเป็นต้องออกนอกห้อง ควรทำความเคารพประธานก่อน
๖. ถ้าต้องการถามควรขออนุญาตก่อน หรือถามเมื่อผู้พูดเปิดโอกาสให้ถาม

มารยาทในการฟังดู

๑. ขออนุญาตเจ้าของสถานที่ก่อน
๒. ตั้งคำถาม ถามความรู้หรือข้อสงสัยให้เหมาะสม
๓. ไม่ติงหรือวิพากษ์วิจารณ์ให้เสื่อมเสีย
๔. สนใจดูและแสดงให้เห็นว่าได้ประโยชน์จากการดู
๕. ขอบขอบคุณเมื่อดูจบแล้ว
๖. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะดู
๗. ปฏิบัติตามระเบียบของสถานที่
๘. แต่งตัวให้เหมาะสมกับสถานที่

มารยาทในการพูดสนทนา

๑. ตั้งใจฟังคู่สนทนา
๒. พูดด้วยความจริงใจ พูดด้วยน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ
๓. ใช้คำพูดสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
๔. ควรไถ่เกื้อและเปลี่ยนบทสนทนาในบางโอกาส
๕. ให้โอกาสคู่สนทนาพูดบ้าง ไม่แสดงกิริยาหรือสีหน้าไม่เหมาะสม
๖. ไม่พูดส่อเสียด กระทบกระเทียด
๗. ไม่ข่มขู่ดุด่าเพื่อเอาชนะคู่สนทนา
๘. ไม่นินทาให้ร้ายผู้อื่น ไม่ซุบซิบกับผู้ที่นั่งใกล้
๙. ไม่ชอบแซกถามเรื่องส่วนตัวของผู้ที่เพิ่งรู้จัก

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง ประโยคตามเจตนา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ประโยคที่แบ่งตามเจตนา ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ประโยคในภาษาไทย

ประโยค คือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกันประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่สามารถสื่อความได้ว่าเกิดอะไรขึ้นหรืออะไรมีสภาพเป็นอย่างไร

ชนิดของประโยคตามเจตนาของผู้พูด มีหลายแบบ เช่น ประโยคบอกให้ทราบ ประโยคเสนอแนะ ประโยคสั่ง ประโยคห้าม ประโยคชักชวน ประโยคขู่ ประโยคขอร้อง ประโยคคาดคะเน ประโยคถาม

๑. ประโยคบอกให้ทราบ คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการบอกกล่าวหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้ฟังทราบ เช่น

คุณตาลชอบกินขนมไทย ๆ

คุณตาลไม่ชอบกินขนมไทย ๆ

ประโยคบอกให้ทราบอาจอยู่ในรูปคำถามก็ได้ เช่น

รู้ไหมว่าเขาไปเมืองนอกแล้วนะ

๒. ประโยคเสนอแนะ คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการเสนอข้อคิดเห็นให้ผู้ฟังปฏิบัติ ในประโยคอาจมีคำกริยานำ *ลอง* หรือคำกริยาตาม *ดู* คำกริยาช่วย *ควร* หรือคำลงท้ายบอกมาลา *นะซี ซี้ ซี้ ซี้* เช่น

ลองชิมแกงเขียวหวานไก่ฝีมือเราดูหน่อยนะ

เราควรอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ ทำจะได้เมตตา

ไปชวนเตยซี้ ยั่งว่างอยู่

คุณลองพูดเพราะ ๆ กับเขาบ้างซี้

๓. **ประโยคสั่ง** คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการบังคับให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม มักมีคำช่วยกริยา
จง คำกริยานำ ต้อง คำลงท้าย ชี นะ เช่น

ต้องทำการบ้านให้เสร็จก่อนนะ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

คุณหุงข้าวไว้นะ

เปิดประตูให้ห้องซี

หยุดร้องไห้เดี๋ยวนี้นะ

ประโยคสั่งอาจเป็นคำถามก็ได้ เช่น *ทำไมไม่นั่งลงล่ะ เมื่อไรจะหยุดร้องไห้*

๔. **ประโยคห้าม** คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการสั่งผู้ฟังไม่ให้กระทำ มักมีคำช่วยกริยา
อย่า ห้าม และคำลงท้าย นะ ปรากฏอยู่ด้วย เช่น

อย่าจับของที่จัดนิทรรศการเหล่านี้

เราอย่าไปเที่ยวระยองคราวนี้เลยนะ

ห้ามบีบแตรในโรงพยาบาล

ห้ามขีดเขียนตามผนัง

คุณอย่าเสียใจเลยนะ

ประโยคห้ามอาจเป็นประโยคบอกให้ทราบก็ได้ เช่น *เราต้องไม่ส่งเสียงดังในห้องสมุด*

๕. **ประโยคชักชวน** คือ ประโยคที่มีเจตนาชวนให้ผู้ฟังทำตามความคิดของตน อาจมีคำ
วิเศษณ์ กัน คำลงท้าย นะ เถอะ เถอะนะ ปรากฏอยู่ด้วย เช่น

เราไปดูละครกันดีกว่า

คุณเชื่อผมเถอะ แล้วจะปลอดภัย

วันสิ้นปีมากินข้าวบ้านเรากันนะ

พักกันเถอะนะ

ประโยคชักชวนอาจเป็นประโยคคำถามก็ได้ เช่น *ไปห้องสมุดกันไหม*

๖. ประโยคขู่ คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาชักจูงให้ผู้ฟังทำตามด้วยการบอกผลของการไม่ทำตามไว้ ประโยคขู่อาจมีคำเชื่อม *ถ้า หาก* ปรากฏอยู่ด้วย เช่น

ถ้าเธอไม่ปิดประตู ฉันจะพังเข้าไปเดี๋ยวนี้

หากเธอไม่ร่วมมือ พวกเราจะไม่ให้เธออยู่ในกลุ่มของพวกเราแล้ว

ถ้าคุณมายุ่งกับเรื่องของผมมาก ผมจะย้ายไปอยู่ที่อื่น

ฉันจะฟ้องพ่อ

ลองไม่ซี ลองมาว่าฉันซี เดียวโดนตี

๗. ประโยคขอร้อง คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาขอให้ผู้ฟังช่วยสงเคราะห์ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจมีคำกริยานำ *ช่วย กรุณา วาน โปรด* หรืออาจมีคำวิเศษณ์ *ด้วย ที่ หน่อย หรือ* คำลงท้าย *เถอะ นะ นะ* เช่น

ช่วยไปยืมหนังสือที่ห้องสมุดให้ทีนะ

กรุณาถอดรองเท้าด้วยค่ะ

โปรดอย่าเปิดโทรศัพท์มือถือในที่ประชุม

วานไปซื้อของที่ร้านปากซอยให้ทีนะ

เธอดูแลเด็กแทนฉันหน่อยเถอะ

ประโยคขอร้องอาจเป็นประโยคคำถามก็ได้ เช่น *จะลำบากไหมถ้าจะฝากซื้อของสัก ๒ อย่าง*

๘. ประโยคคาดคะเน คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาแสดงความคาดหมายว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้ว ในประโยคอาจมีคำช่วยกริยา *คง อาจ น่าจะ เห็นจะ น่ากลัว* คำลงท้าย *ท้าย กระทบ ละเอียด* เช่น

ไพรัชคงไปโรงเรียนแล้ว

ฉันน่าจะไม่ใช่ของกับแม่

แดงน่าจะจะไปฮ่องกงแล้ว

สมศักดิ์ก็โกรธสมศรีกระทบ

สมศักดิ์ก็กระทบที่เป็นต้นเรื่องคิดเรื่องนี้

เกอิจฉาป้องละเอียดที่อาจารย์ให้คะแนนดี

ยายน้ำหวานละเอียดเป็นต้นคิดเรื่องนี้

ชมพูคิดว่าถ้าชมพูไม่แฉะ ปุ๊กลูกคงนึกไม่ออกละเอียด

๙. **ประโยคถาม** คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาถามผู้ฟัง ประโยคชนิดนี้จะมีคำแสดงคำถาม
ใคร ทำอะไร อย่างไร ไหน เท่าไร ทำไม เหตุใด เมื่อไร เช่น

ใครอยู่ในห้อง

ยายน้อยมากกับ**ใคร**

อะไรตก

คุณเข้าบ้านได้**อย่างไร**เมื่อคืนนี้

สมศรีนอนห้อง**ไหน**

เสื้อตัวนี้ซื้อ**มาเท่าไร**

อารยาร้องให้**ทำไม**

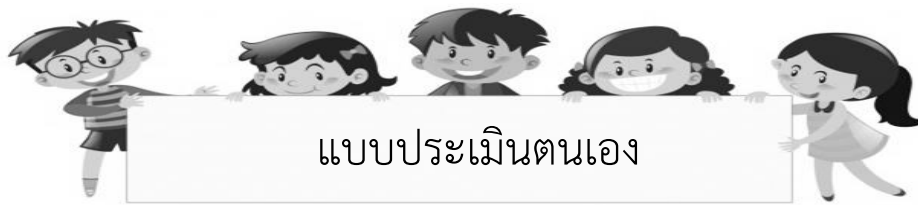
เหตุใดเธอจึงไม่มาประชุม

เมื่อไรพี่พายุจะมาสักที

ประโยคถามอาจจะเป็นประโยคบอกให้ทราบก็ได้ เช่น *อยากรู้จังว่าใครจะมาเปิดงาน*

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง หนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. เลือกใช้สื่อที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมในการสื่อสาร (๑.๔)	☆☆☆	□
๒. พุดและเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องให้อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	□
๓. วิเคราะห์เรื่อง โดยการตั้งคำถามเปรียบเทียบข้อมูลและจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ (๒.๑)	☆☆☆	□
๔. การพูดอธิบายความคิดเห็นของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับโดยใช้เหตุและผล (๑.๒)	☆☆☆	□

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒

กิริยาวาจาดี มีมารยาท

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พุทธศักราช ๒๕๓๙
ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทอ่าน เรื่อง ้วยป๋นป่วน ก๊วนสาวแซร์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ้วยป๋นป่วน ก๊วนสาวแซร์ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หนังสือนิทานภาพและการตุ๋นชุด “ฉลาดรู้ทันสื่อดิจิทัล”

๓ วัยปั้นแปวน กวนสาวแซร์

เรื่องและภาพโดย
จิรพงษ์ ศรีนคร

๓ วัยปั้นแปวน กวนสาวแซร์

 ทรัพย์ สมบัติ ใครเป็นผู้ปกครอง
ช่วยอบรมลูกหลานตัวเองด้วย
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 19 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 เสียบ สละ ยิงเด็กอยู่แห้ว
ใจคอโหดเหี้ยมอำมหิต
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 81 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 เฟื่อง พู นำสงสารลูกหมา
สัตว์ก็มีหัวใจไปทำมันทำไม
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 1 · เมื่อวานนี้ เวลา 9:0๕

 เรียกผมว่า น้าเอก นิสัยไม่ดี!
จะแชร์ต่อให้ถึงกลุ่มคนรักสัตว์
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 40 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 ดาอินกับยายทราย ใจร้ายจัง!
อยากให้โดนเองบ้าง จะรู้สึก
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 19 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 Black FAT เกลียดเด็กนิสัยก้าวร้าว
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 1 · เมื่อวานนี้ เวลา 9:๐๕
➔ 1 ข้อความตอบกลับ

 นักท่องอวกาศ เด็กยังทำขนาดนี้
โตมาจะขนาดไหน เพลี้ย!
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 40 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 ไบเฟิร์น รับไม่ได้ ขอแชร์ต่อนะคะ
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 1 · เมื่อวานนี้ เวลา 9:0๕
➔ 1 ข้อความตอบกลับ

 เดอะแมมส์ สงสัยจะมีปม
เคยโดนหมากัดมาก่อนแน่ๆ
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 81 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 ด็อก แด็ก อย่าให้เจอด่วนะ
จะเอาคืน
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 81 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

 เจ้าแจแจ ใครเป็นเพื่อน
แนะนำให้เลิกคบไปเลย
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 19 · 3 สิงหาคม ๒๕๖๕

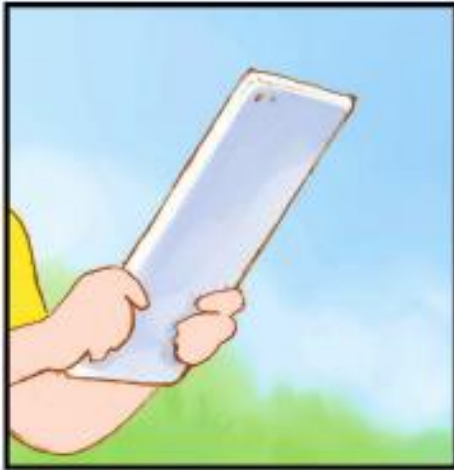
 แซมว่ สักด์ เรื่องไม่จบแค่นี้
แน่นอน
ถูกใจ · ตอบกลับ · 🗨️ 1 · เมื่อวานนี้ เวลา 9:0๕

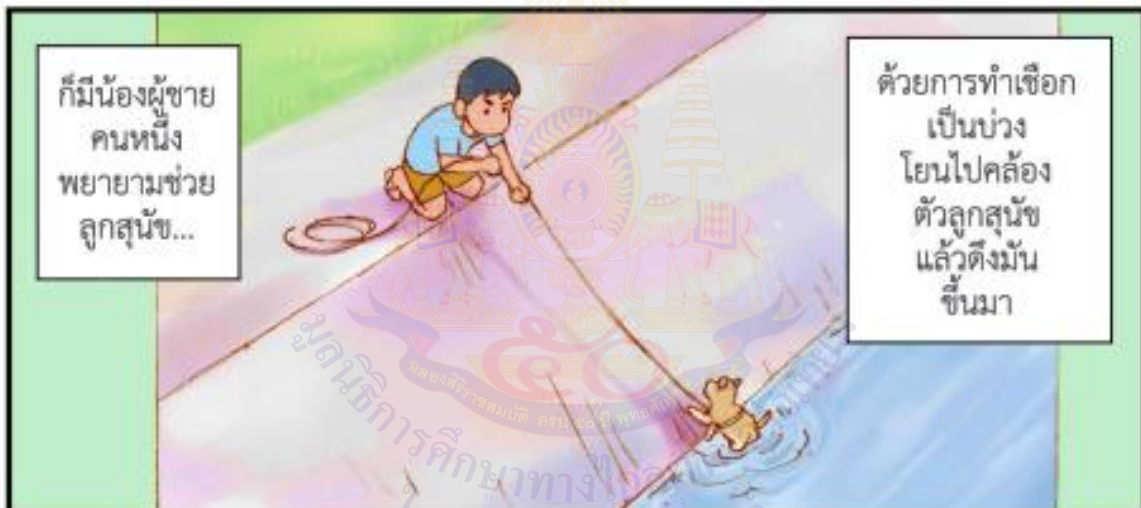

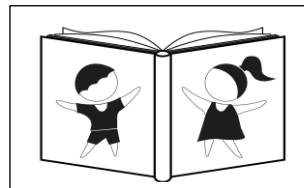
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง แผนผังความคิด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วัยปั้นปูน ก้อนสาวแซ่ ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนแผนผังความคิด

การเขียนแผนผังภาพความคิด คือ การถ่ายทอดความคิดจากสมองลงบนกระดาษแผ่นเดียว โดยให้เขียนประเด็นหลักไว้ตรงกลาง เขียนประเด็นรองล้อมรอบประเด็นหลัก ประเด็นย่อยล้อมรอบของประเด็นรอง แยกออกมาโดยการใช้ภาพ สี เส้น และการโยงใย ให้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ละประเด็นจะเป็นคำสำคัญสั้น ๆ ที่มีความหมายชัดเจน

ขั้นตอนการสร้างแผนผังภาพความคิด

๑. เขียนประเด็นหลักตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ
๒. เขียนประเด็นรองที่สัมพันธ์ประเด็นหลักไปรอบ ๆ
๓. เขียนประเด็นย่อยที่สัมพันธ์ประเด็นรองแตกออกไปรอบ ๆ เรื่อย ๆ
๔. มีการใช้เส้น สี ภาพหรือสัญลักษณ์ ประกอบตกแต่งเพื่อสื่อความหมายเป็นตัวแทนความคิดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
๕. เขียนคำสำคัญ (Key word) บนเส้นและเส้นต้องเชื่อมโยงกันแตกความคิดของหัวเรื่องสำคัญแต่ละเรื่องในข้อ ๓ ออกเป็นกิ่ง ๆ หลายกิ่ง โดยเขียนคำหรือวลีบนเส้นที่แตกออกไป
๖. ไม่มีการตีกรอบ ให้คิดได้ตามอิสระมากที่สุด
๗. กระดาษที่ใช้ไม่มีเส้น หรือมีลาย ตกแต่ง Mind Mapping ที่เขียนด้วยความสนุกสนานตามใจชอบ

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนข้อคิดจากการอ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วัยปั้นปูน ก้อนสาวแซร์ ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนข้อคิดจากการอ่าน

การหาข้อคิดจากการอ่าน

การหาข้อคิด คือ การหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี เป็นต้น

หลักการหาข้อคิด

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนข้อคิดจากการอ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วยป่นป่วน ก้วนสาวแซร์ ๓
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเขียนข้อคิดจากเรื่อง วยป่นป่วน ก้วนสาวแซร์

ร่างเขียนสรุปความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนวิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้
พร้อมเขียนเหตุผลประกอบ

ถ้านักเรียนเป็นป๋อง แล้วคนอื่นเข้าใจผิดว่าเราทำร้ายสัตว์ทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้ทำ
นักเรียนจะแก้ปัญหาอย่างไร จงบอกวิธีการแก้ปัญหา ๒ วิธี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

การตั้งคำถาม เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้

หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

๑. ก่อนที่จะมีการตั้งคำถาม ควรตั้งใจอ่านทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. มีการจดบันทึกระหว่างการอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ชัดเจนตรงประเด็น ไม่กำกวม เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ดังนี้
 - ๑) ตัวละครในนิทานมีใครบ้าง หรือ เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
 - ๒) มีกี่เหตุการณ์
 - ๓) แต่ละเหตุการณ์ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”
 - ๔) ผลสุดท้ายเรื่องจบอย่างไร
 - ๕) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
๕. เขียนคำถามและคำตอบโดยใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด
๗. ตอบคำถามด้วยความเป็นเหตุและเป็นผล

คำสำคัญที่นำมาใช้ในการถาม/ตอบเชิงเหตุผล

๑. **ทำไม** ตัวอย่าง **ทำไม**แต่่าจึงมีกระดอง
๒. **อะไร** ตัวอย่าง แต่่ามีความต้องการ**อะไร** จึงขอร้องให้นกกระสาช่วย
๓. **เพราะเหตุใด** ตัวอย่าง **เพราะเหตุใด**นกกระสาจึงยอมช่วยแต่่า
๔. **อย่างไร** ตัวอย่าง ผลสุดท้ายเรื่องเป็น**อย่างไร**

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการอ่าน
 เรื่อง ้วยปั่นป่วน ก๊วนสาวแซ่

๑. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๒. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๓. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๔. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๕. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง ปุพุดไผเราะ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ปุพุดไผเราะ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง ปุพุดไผเราะ

บรรดาสัตว์ทั้งหลายกำลังมุงดูอะไรกัน มีปูดหนึ่งตกลงไปในหลุม ไม่สามารถขึ้นมาได้ “เฮ้ย ใครช่วยฉันหน่อยซิ ยืนดูอยู่ได้” ปูตะโกนขึ้นมา ลุงสิงโตถามว่า “เจ้าชื่ออะไรละ เดียวจะหาทางช่วยนะ” “ชื่ออะไรไม่สำคัญ เร็ว ๆ หายใจไม่ออกแล้ว” ปูตะคอกใส่ลุงสิงโต บรรดาสัตว์ทั้งหลาย ไม่อยากช่วยปูเพราะพุดไม่ไผเราะ

หมูป่าเดินมามองลงไปดูที่ในหลุม แล้วถามว่า “ตกลงไปนานหรือยัง รู้สึกหิวบ้างมั๊ย” ปูตะโกนว่า “ถามอยู่ได้รับ ๆ ช่วยซิไว้วัย คอยดูนะขึ้นไปได้จะจัดการพวกเจ้าให้หมด” หมูปารู้สึกว่าปูต้องได้รับการสั่งสอน จึงปรึกษากับบรรดาสัตว์ว่า เราต้องสอนให้ปูพุดจาให้ไผเราะก่อนขึ้นจากหลุม “ปู ฉันมีวิธีที่จะพาเจ้าขึ้นมาแล้ว แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องพุดจาให้ไผเราะ เจ้าจะตกลงมั๊ย” หมูป่าบอกปู “ไม่ต้องมาพุดมาก รีบช่วยฉันเดี๋ยวนี้เร็ว ๆ” บรรดาสัตว์แก่งลังทำเป็นไม่ได้ยินเจ้าปูได้แต่ตะโกนด่าเสียงลั่น ก็ไม่มีใครสนใจ พระอาทิตย์เริ่มจะตกแล้ว

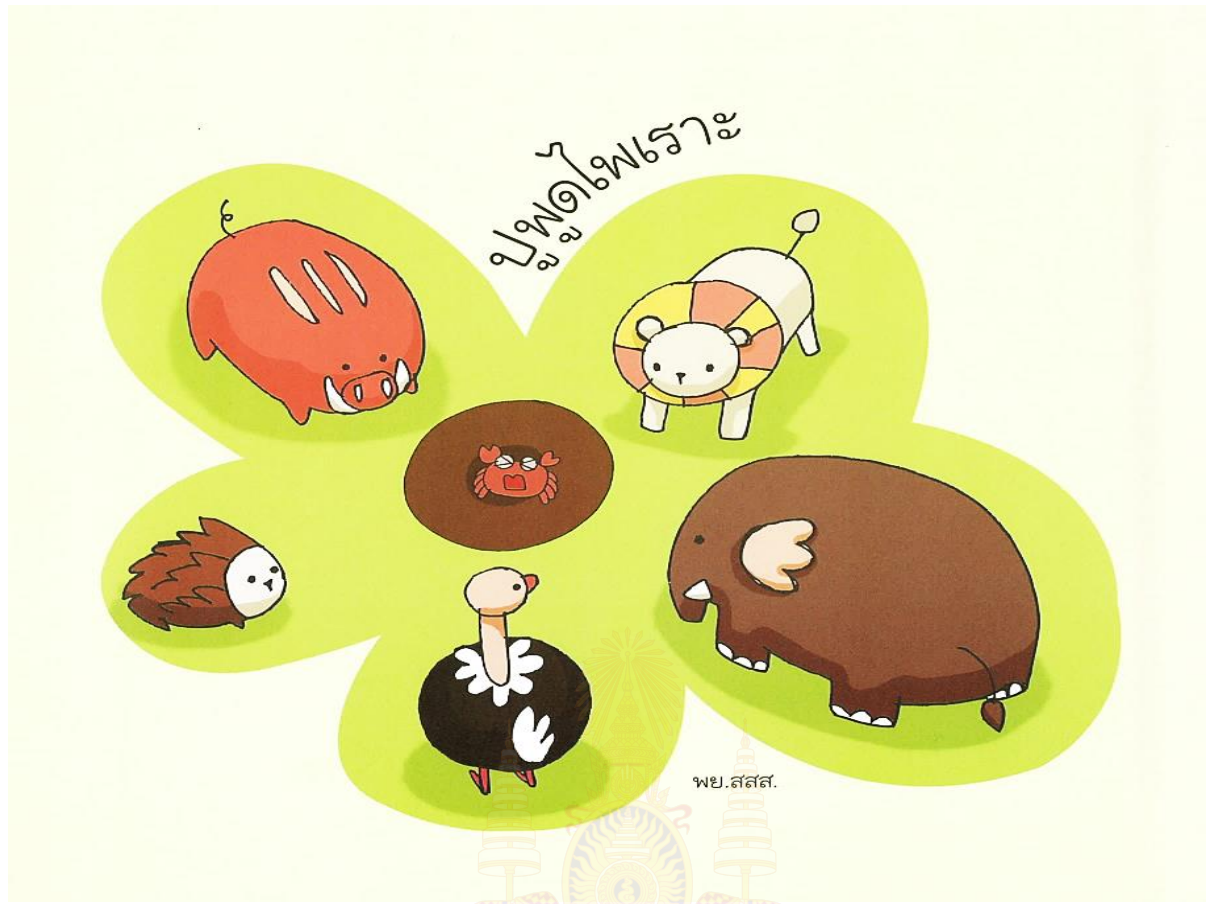
เจ้าปูนั่งคิด “ถ้าเราพุดกับเพื่อนดี ๆ เขาน่าจะช่วยเรานะ” ปูเริ่มคิดได้ “ลุงครับช่วยปูหน่อยครับ” ปูพุดอ่อนวอน สัตว์ทั้งหลายได้ยินต่างดีใจ “พวกเราจะคอย ๆ เหน้าลงไปในหลุมนะ ถ้าน้ำเริ่มเต็มเจ้าปูจะได้อันขึ้นมาได้” หมูป่าบอก “ครับ” ปูตอบ

บรรดาสัตว์ไปตักน้ำมาเททีละถัง แต่ไม่ทันใจเจ้าปูมันจึงตะโกนต่อว่า “เร็วซิไว้วัย ชักข้าวอยู่นั่นแหละ” สัตว์ทั้งหลายพอได้ยิน จึงเลิกตักน้ำพากันกลับบ้าน ปล่อยให้ปูทิ้งไว้ในหลุม

เช้าวันรุ่งขึ้น หมูป่าและเพื่อนสัตว์กลับไปดูปูที่หลุม เมื่อปูเห็นเพื่อน ๆ ดีใจมากพุดว่า “ลุง ๆ เพื่อน ๆ ครับช่วยฉันด้วย ต่อไปนี้ฉันจะปรับปรุงตัวใหม่ จะพุดจาให้ไผเราะครับ” “เออละ ถ้ารับปากว่าจะพุดจาดี พวกเราก็จะช่วย” ลุงสิงโตพุด บรรดาสัตว์ต่างช่วยกันตักน้ำเทลงหลุม เจ้าปูจะพุดว่า “ขอบคุณครับ” ทุกครั้งเมื่อเหน้าลงมา ในที่สุดน้ำเต็มหลุม เจ้าปูสามารถออกมาจากหลุมได้ “ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผมครับ” หมูป่าสอนว่า “เวลาพุดกับผู้อื่นขอให้พุดให้ไผเราะ จะทำให้ใคร ๆ รักและอยากช่วยเหลือ พุดจามีหางเสียง ค่ะ ครับ ไม่ตะโกนด่าทอหรือตะคอก ต่อไปถ้าเจ้าปรับปรุงตัวใหม่ ใคร ๆ ก็เอ็นดูเจ้า” “ครับ ขอบคุณทุกท่านครับ” บรรดาสัตว์ทั้งหลายต่างดีใจ ที่เจ้าปูเป็นเด็กดี

บทอ่าน เรื่อง ปูพุดไฟเราะ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ปูพุดไฟเราะ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

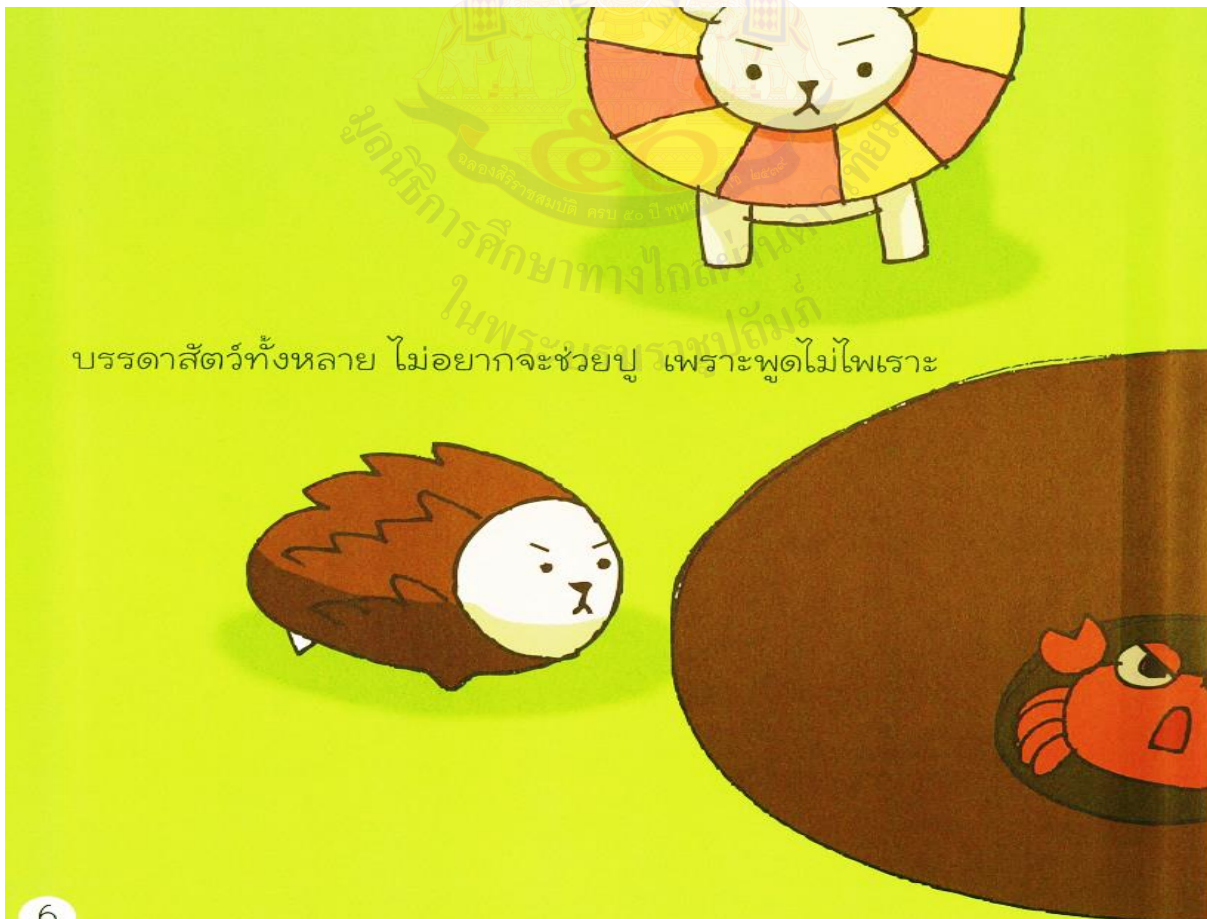

บรรดาสัตว์ทั้งหลายกำลังมุงดูอะไรกัน
 มีปุตัวหนึ่งตกลงไปในหลุม ไม่สามารถขึ้นมาได้
 “เฮ้ย ใครช่วยฉันหน่อยสิ ยืนดูอยู่ได้” ปูตะโกนขึ้นมา

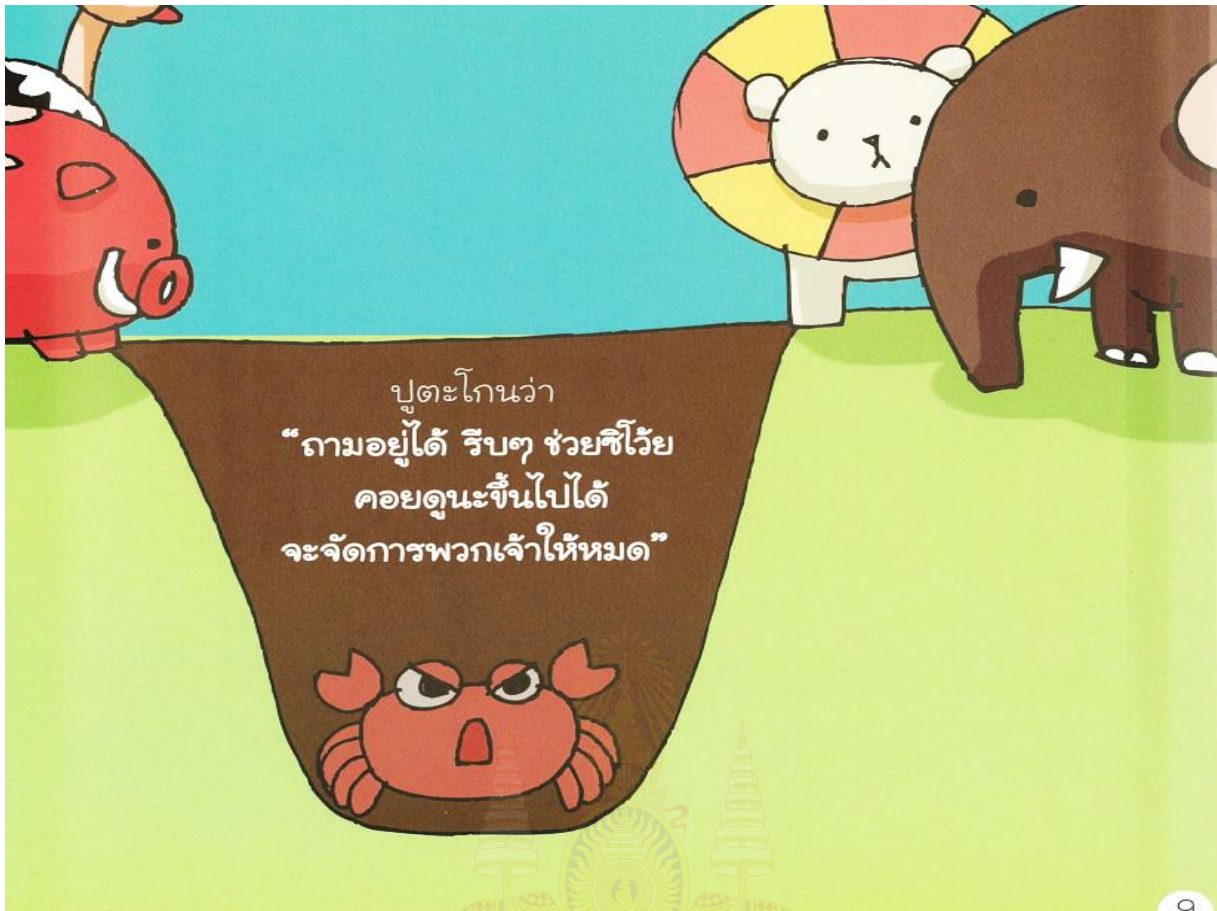

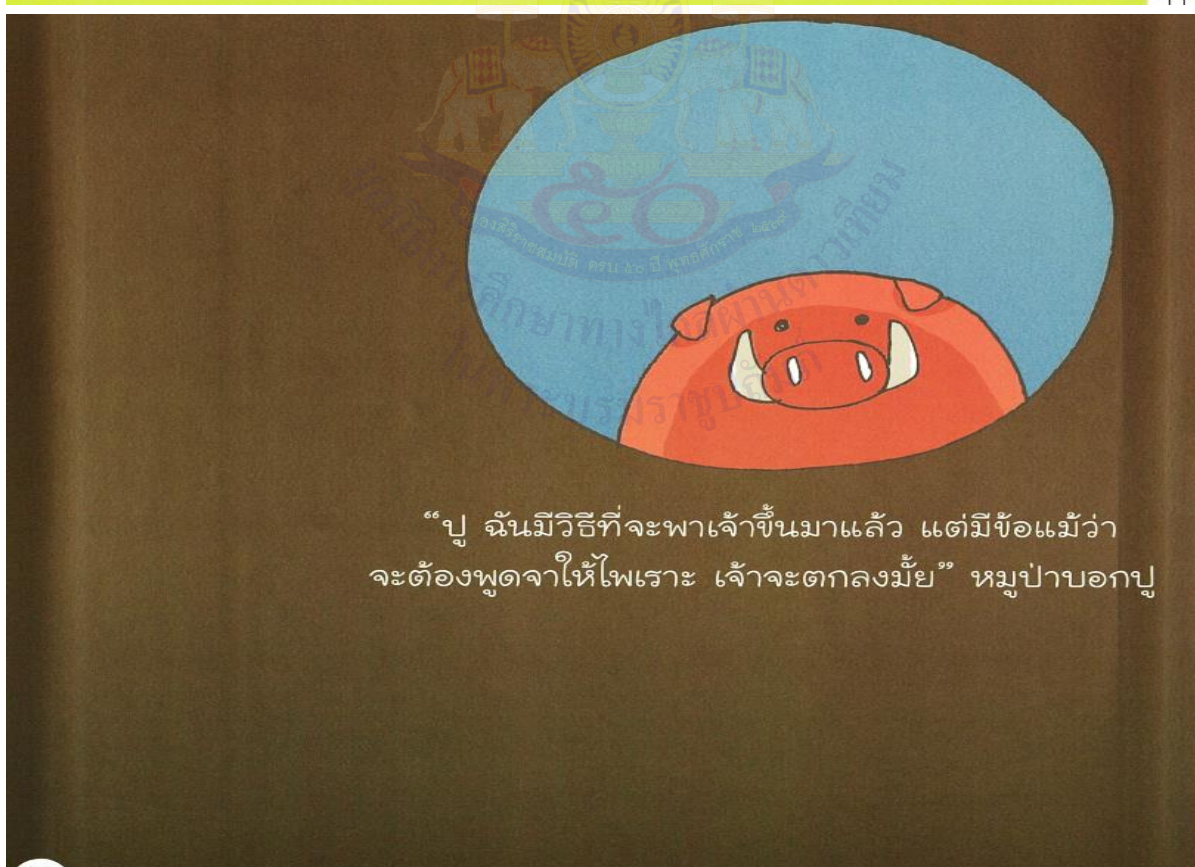
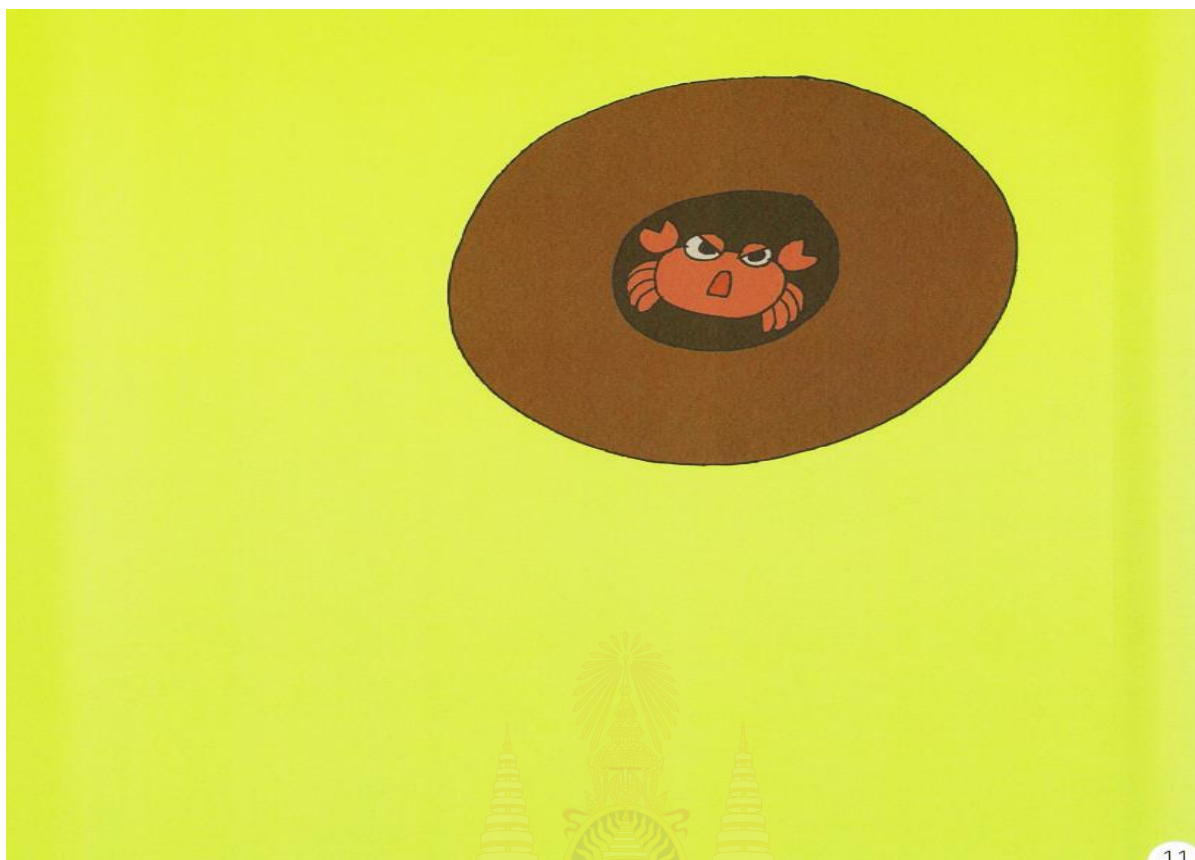
ลุงสิงโตถามว่า “เจ้าชื่ออะไรล่ะ เดี่ยวจะหาทางช่วยนะ”

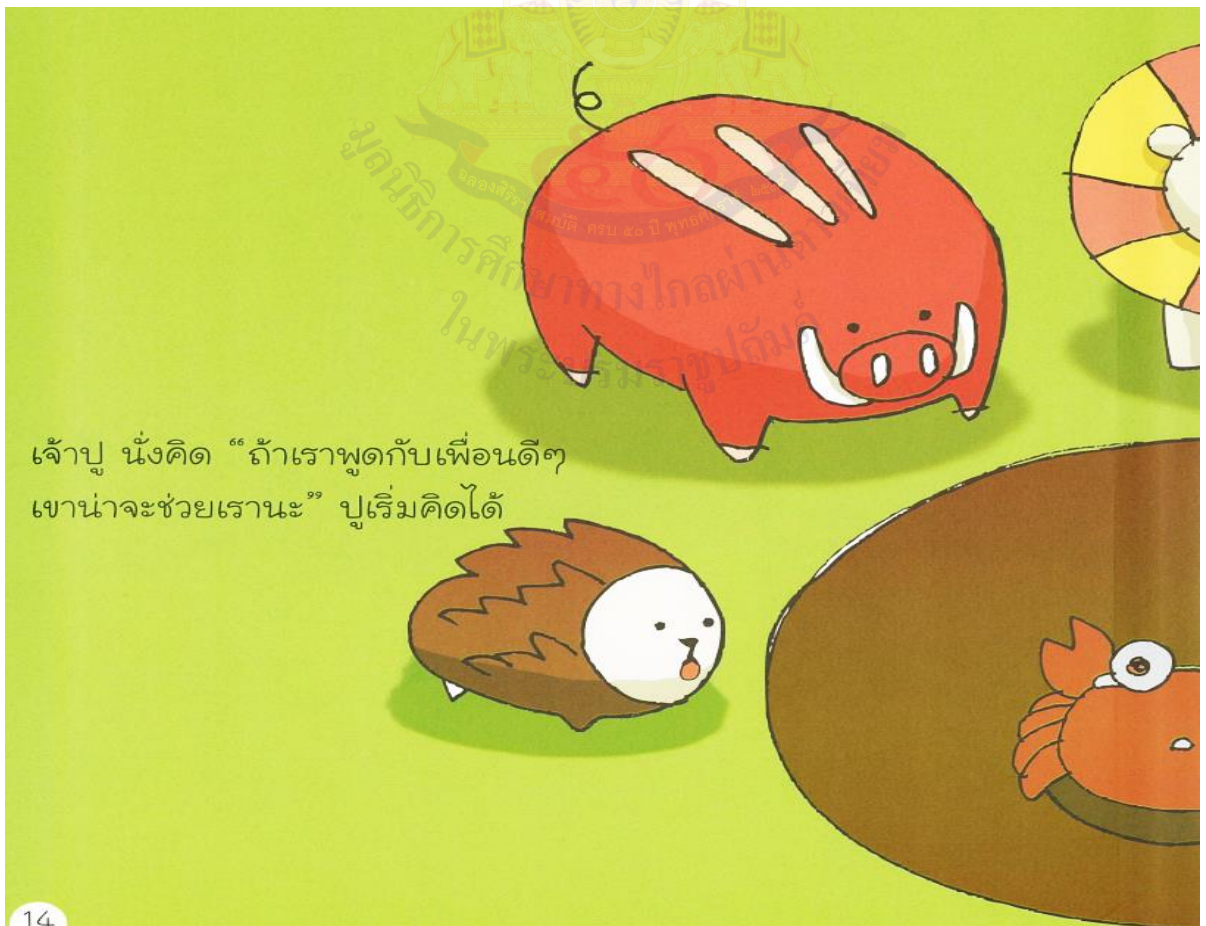

หมูป่า เดินมา มองลงไปดูที่อยู่ในหลุม แล้วถามว่า
 “ตกลงไปนานหรือยัง รู้สึกหิวบ้างมั๊ย”

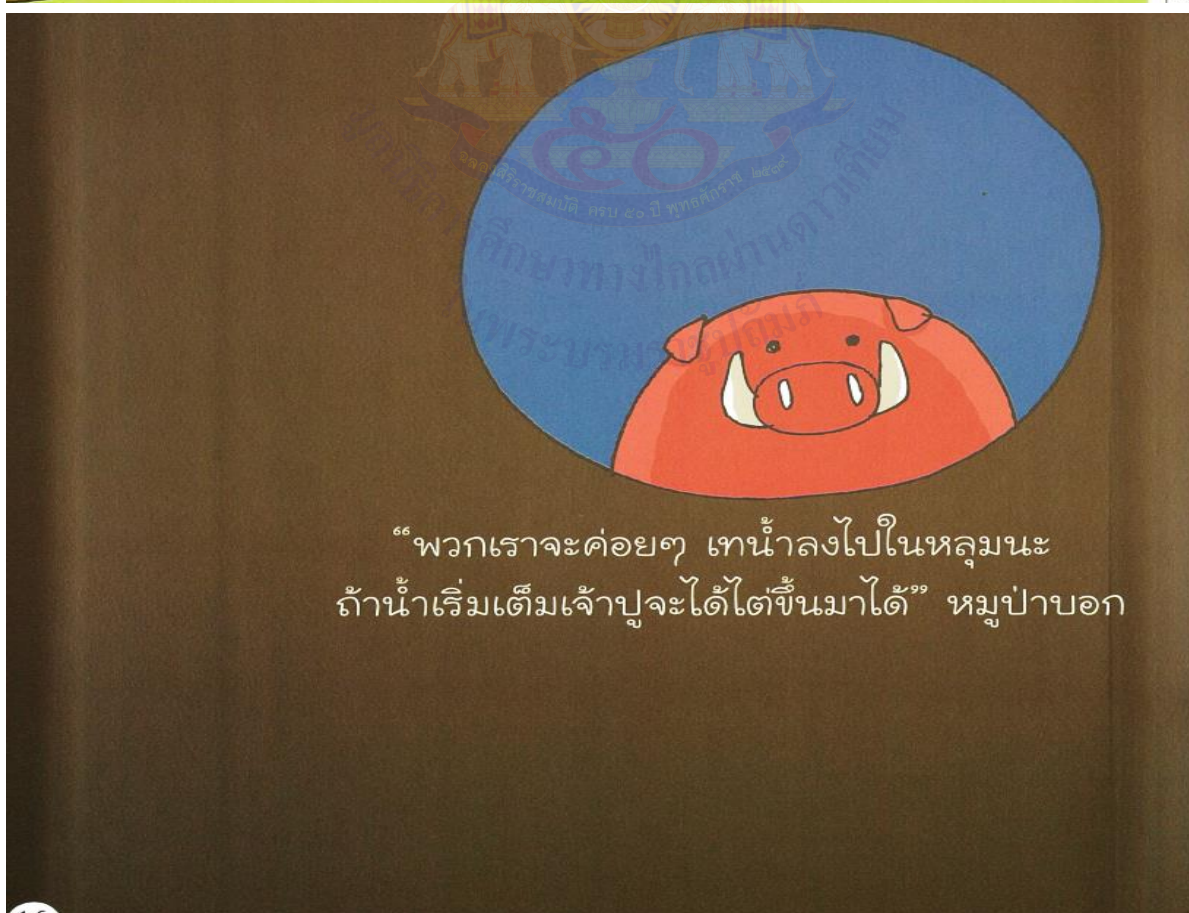

“ปู ฉันมีวิธีที่จะพาเจ้าขึ้นมาแล้ว แต่มีข้อแม้ว่า
จะต้องพูดจาให้ไพเราะ เจ้าจะตกลงมั๊ย” หมูป่าบอกปู

15

16

สัตว์ทั้งหลายพอได้กิน จึงเลิกตักน้ำ
พากันกลับบ้าน ปล่อยให้ทั้งไว้ในหลุม

19

เช้าวันรุ่งขึ้น หมูป่าและเพื่อนสัตว์กลับไปดูปุ๋ยที่หลุม

20

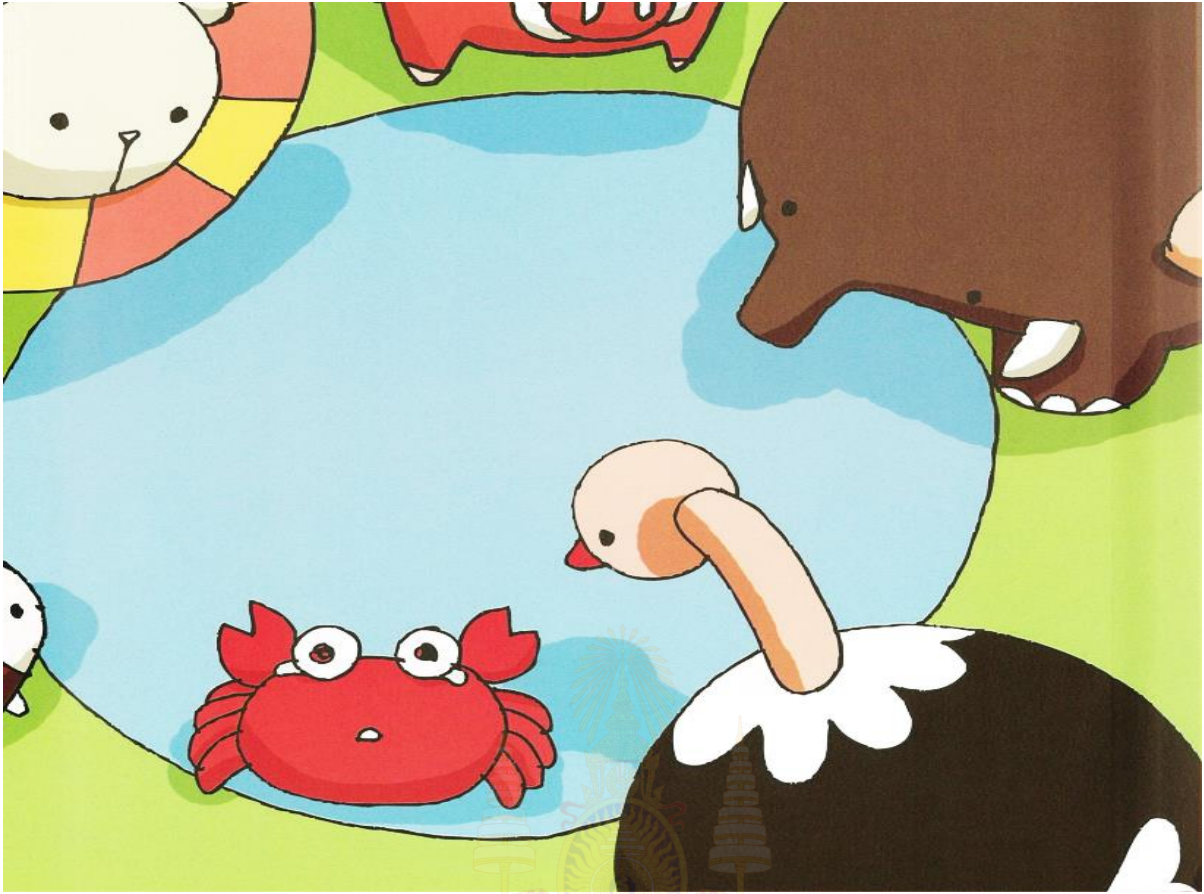

23

24

หมูป่าสอนว่า “เวลาพูดกับผู้อื่น ขอให้พูดให้ไพเราะ จะทำให้ใครๆ รักและอยากช่วยเหลือ พูดจามีหางเสียง ค่ะ ครับ ไม่ตะโกนด่าทอ หรือตะคอก ต่อไปนี้ถ้าเจ้าปรับปรุงตัวใหม่ ใครๆ ก็จะเอ็นดูเจ้า”

27

แผนงานพัฒนาเครือข่ายพยาบาลศาสตร์
 เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พย.สสส.)
 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การใช้ถ้อยคำสุภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การใช้ถ้อยคำสุภาพ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การใช้ถ้อยคำสุภาพ

การใช้ถ้อยคำสุภาพ คือ เป็นการเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ และบุคคล

คำสุภาพ เป็นส่วนหนึ่งของคำราชาศัพท์ กฎเกณฑ์การใช้คำสุภาพ ไม่กำหนดตายตัว บางคำใช้ในภาษาพูด บางคำใช้ในภาษาเขียน

ลักษณะของถ้อยคำสุภาพ

๑. ไม่เป็นคำหยาบหรือคำด่า	๒. ไม่เป็นคำพวนที่มีความหมายหยาบคาย
๓. ไม่เป็นคำห้วนหรือคำกระด้าง	๔. ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่แสดงความเคารพ
๕. ไม่เป็นคำแสลงหรือคำคะนอง	๖. ไม่เป็นคำภาษาต่างประเทศ

แนวการใช้คำสุภาพ

๑. เปลี่ยนคำพูดกลาง ๆ เป็นคำสุภาพ เช่น *ไม่รู้* เปลี่ยนเป็น *ไม่ทราบ*
๒. ใช้คำว่า *ครับ* หรือ *ค่ะ* ลงท้ายประโยค
๓. เลี่ยงคำพูดที่ผู้ฟังไม่สบายใจ

ตัวอย่าง การใช้ถ้อยคำสุภาพ

สวัสดีค่ะ น้ำหวาน หนูมารบกวนแต่เช้าหรือเปล่า**ค่ะ**

สวัสดีครับ น้ำหวาน **ขอรบกวน** น้ำหวาน **หน่อยครับ**

ขอโทษครับ ผมไม่ได้ตั้งใจทำให้คุณลุดตกใจ**ครับ**

ขอบพระคุณค่ะ หนูขอฝากขนมไว้ก่อน**นะคะ**

ป้าแจ่มขา เดี่ยวหนู**ช่วย**เก็บให้**ค่ะ**

ขอบใจนะจ๊ะที่**ช่วย**เก็บขนมให้**ป้า**

ฉัน**ขอ**ไปกับกลุ่มมดแดง**จ๊ะ**

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่อ่านออกเสียง บัน

คำที่อ่านออกเสียง บัน อาจเขียนได้หลายอย่าง ดังนี้

๑. คำที่ออกเสียง บัน เขียน **บัน**

<u>บันดาล</u> ลงบันได	<u>บันทึ</u> กให้ดูจงดี
<u>บันเร</u> งบันเทิงมี	<u>บันลือ</u> ลั่นสนั่นดัง
<u>บันโดย</u> บันโหยให้	<u>บันเหิน</u> ไปจากรวงรัง
<u>บันทึ</u> งถึงความหลัง	<u>บันเดิน</u> นั่งนอนบันดล
<u>บันกว</u> ดเอาลวดรัด	<u>บันจวบ</u> จัดตกแต่งตน
คำ " บัน " นั้นฉงน	ระวิ้งปนกับ "ร หัน"

๒. คำที่ออกเสียง บัน เขียน **บัญญัติ**

บัญญัติ	ความหมาย	หน้าต่าง
บัญญัติ	ความหมาย	คำสั่งของผู้มีอำนาจ
บัญญัติ	ความหมาย	สมุดหรือกระดาษสำหรับจดรายการต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐาน

๓. คำที่ออกเสียง บัน เขียน **บัณฑิต**

บัณฑิต	หมายถึง	ผู้ทรงความรู้ ผู้มีปัญญา นักปราชญ์
บัณฑิต	หมายถึง	คำสั่ง คำสั่ง
บัณฑิต	หมายถึง	กลองสองหน้าขนาดเล็กชนิดหนึ่ง

๔. คำที่ออกเสียง บัน เขียน **บัล**

บัลลังก์	หมายถึง	พระแท่นที่ประทับของพระมหากษัตริย์
บัลลูน	หมายถึง	ลูกกลมขนาดใหญ่บรรจุแก๊สที่เบากว่าอากาศ ทำให้ลอยได้
บัลเลต์	หมายถึง	ระบำปลายเท้า

๕. คำที่ออกเสียง บัน เขียน **บรร**

<u>บรรจุกับบรรเจิด</u>	<u>คัดเรื่องเลิศบรรณาธิการ</u>
<u>บรรณารักษ์บรรหาร</u>	<u>บรรยากาศอาจบรรเทา</u>
<u>บรรดาแทนบรรทม</u>	<u>บรรทัดชมบรรทุกเรา</u>
<u>บรรลี่ยบรรลูปেলা</u>	<u>เฝ้าบรรยายคล้ายบรรเลง</u>
ร หันเป็น <u>บรรษัท</u>	ภาษาจัดใจครั้น <u>ครอง</u>
แตกต่างกันอย่างบทเพลง	บรร บัน บัญ ต่างกันเอย

(ผู้แต่ง อำไพพรรณ น้อยหนูจตุรัส)

ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำที่อ่านออกเสียง บัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้นำคำที่กำหนดให้มาเขียนลงในช่องว่าง ให้ตรงความหมาย

บรรจु บันได บรรทม บัญชา บันทึก
 บัญชร บัลเลต์ บันเทิง บันดาล บัณเฑาะว์

๑.	ความหมาย สิ่งที่ทำเป็นขั้น ๆ ตามแนวนอน วางทอดลงมาสำหรับก้าวขึ้นลง
๒.	ความหมาย ข้อความที่เขียนไว้เพื่อช่วยจำหรือเพื่อไว้เป็นหลักฐาน
๓.	ความหมาย หน้าต่าง
๔.	ความหมาย เบิกบาน รื่นเริง สนุกสนาน
๕.	ความหมาย ให้เกิดมีขึ้นเป็นขึ้นด้วยฤทธิ์หรือแรงอำนาจของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
๖.	ความหมาย คำสั่งของผู้มีอำนาจ
๗.	ความหมาย กลองสองหน้าขนาดเล็กชนิดหนึ่ง
๘.	ความหมาย ระบายปลายเท้า
๙.	ความหมาย นอน
๑๐.	ความหมาย ใส่ลงในภาชนะหรือสถานที่ปกปิดมิดชิด

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

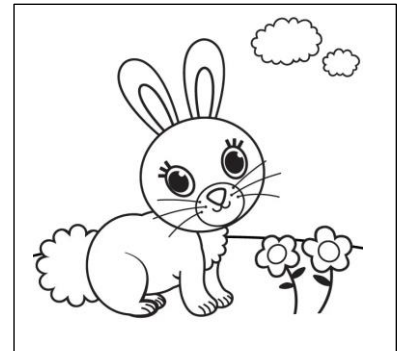
การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

จินตนาการ หมายถึง การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องตามความรู้สึกนึกคิด เป็นการเขียนอิสระ การดำเนินเรื่องต้องมีตัวละคร สถานที่หรือเหตุการณ์เรื่องราวที่จัดลำดับความคิด ลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่อง เรียบเรียงประโยคถ่ายทอดออกมาเป็นเรื่องตามจินตนาการ

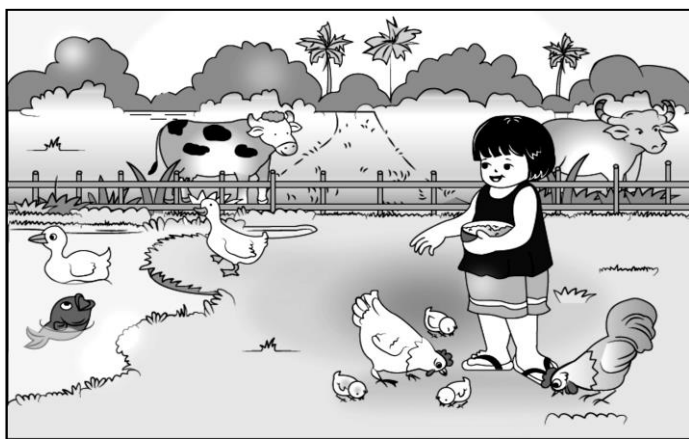
ขั้นตอนการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

๑. คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียน เช่น เรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง การช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน
๒. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียน
๓. คิดเรื่องตามจินตนาการของผู้เขียนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร
๔. ตั้งคำถามจากการสังเกตภาพ ดังนี้
 - ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง
 - ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องคือที่ไหน
 - ๔) ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร
 - ๕) การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง
 - ๖) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ
 - ๗) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง
 - ๘) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร
๕. วางโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน
๖. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
๗. เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน เลือกใช้ภาษาที่สุภาพ

ถูกลูกทะเลเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง เรื่องตามจินตนาการจากภาพที่กำหนดให้

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

- ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง **ตอบ** เด็กหญิง สัตว์เลี้ยงมีพ่อไก่ แม่ไก่ ลูกไก่ เป็ด วัว และควาย
ครอบครัวน่าจะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์
- ๒) ภาพนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร **ตอบ** การเลี้ยงสัตว์ ความเมตตา การช่วยเหลืองาน
- ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน **ตอบ** ที่บ้านในชนบท
- ๔) เรื่องเกิดในเวลาใด **ตอบ** เวลาเช้าตรู่ หรือ กลางวัน
- ๕) เด็กในภาพกำลังทำอะไร **ตอบ** เด็กกำลังให้อาหารไก่และออกมาดูแลสัตว์เลี้ยง
- ๖) ถ้าจะตั้งชื่อเด็กในภาพจะให้ชื่ออะไร **ตอบ**.....(หญิง).....
- ๗) การกระทำของเด็กในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง **ตอบ** การให้อาหารสัตว์เป็นการช่วยเหลืองาน
พ่อแม่ ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่ม มีความสุข
- ๘) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ **ตอบ** หญิงมีความสุข จิตใจเบิกบานท่ามกลาง
ธรรมชาติ/นึกฝันว่าในอนาคตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์
- ๙) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง **ตอบ** การเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่และมีความ
รับผิดชอบ
- ๑๐) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร **ตอบ**

เรื่อง หนูนิดพอเพียง

ทุกเช้าตรู่ในวันหยุด หนูนิดจะตื่นแต่เช้าเพื่อมาช่วยงานบ้าน พ่อแม่ของหนูนิดเลี้ยงสัตว์หลายชนิด ได้แก่ ไก่ เป็ด วัว และควาย และปลูกข้าว ทุกวันเธอจะให้อาหารไก่และสัตว์เลี้ยงทุกตัว การให้อาหารสัตว์เป็นการช่วยเหลืองานพ่อแม่ ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่มมีความสุข เธอมีความสุข จิตใจเบิกบานท่ามกลางธรรมชาติ เธอฝันว่าในอนาคตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์ ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หนูนิดเป็นตัวอย่างของการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบ

ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพและตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่น้อยกว่า
 ๗ บรรทัด

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

๑. จากภาพเห็นอะไรบ้าง

.....

๒. ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

.....

๓. สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน

.....

๔. ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร

.....
.....

๕. การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง

.....
.....

๖. บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพนี้

.....
.....

๗. ข้อคิดที่ได้จากภาพหรือการกระทำของตัวละคร คืออะไรบ้าง

.....
.....

๘. ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

.....
.....

รวบรวมการตอบคำถามมาเขียนเป็นเรื่องราว

เรื่อง.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมา ออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำ เดี่ยวเท่านั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

๑.๑) **ห นำอักษรต่ำเดี่ยว** คือ คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น

ห	นำ	ง	เช่น	หจิก	แหงน	หงาย	หงอก	หงอยเหงา	
ญ	นำ	ง	เช่น	หญิง	ใหญ่	หญ้า			
น	นำ	ง	เช่น	หนู	หนา	หนาม	หนอง	หน้า	หนักหนา
ม	นำ	ง	เช่น	หมอ	หมี	หมา	หมาย	หมอง	หมักหมม
ย	นำ	ง	เช่น	หยิก	หยุด	หยัก	หยอก	หยาม	หยี
ร	นำ	ง	เช่น	หรือ	หรุ	หรา	หรี	หรอก	
ล	นำ	ง	เช่น	หลาน	หลอก	หลับ	หลุด	หลงไหล	
ว	นำ	ง	เช่น	หวาน	แหวน	แหวก	ไหว	หวี	

๑.๒) **อ นำ ย** ในภาษาไทย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำที่ออกเสียงสองพยางค์

๒.๑) **อักษรสูงนำต่ำเดี่ยว** คือ คำที่มีอักษรสูงนำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่ัคร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด ผลิต สลบ

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน ๑. สนุก อ่านว่า สะ-หนุก ๓. ขยับ อ่านว่า ขะ-หยับ
 ๒. ขยะ อ่านว่า ขะ-หยะ

๒.๒) **อักษรกลางนำต่ำเดี่ยว** คือ คำที่มีอักษรสูงนำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะครึ่งเสียง เช่น อุ่นงุ่น ตุ่นจุ่ม จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จริต

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน ๑. อุ่นงุ่น อ่านว่า อะ-หุ่น ๓. ตุ่นจุ่ม อ่านว่า ตะ-หุน
 ๒. อร่อย อ่านว่า อะ-หร้อย

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้แล้วเขียนคำอ่าน

สมัคร	ขยะ	ขยับ	ฉลาด	เผยอ
ผลิต	สลบ	ถวิล	ขนม	ฉลาม

๑. สมัคร อ่านว่า
๒. ขยะ อ่านว่า
๓. ขยับ อ่านว่า
๔. ฉลาด อ่านว่า
๕. เผยอ อ่านว่า
๖. ผลิต อ่านว่า
๗. สลบ อ่านว่า
๘. ถวิล อ่านว่า
๙. ขนม อ่านว่า
๑๐. ฉลาม อ่านว่า

ตอนที่ ๓ ให้นักเรียนเลือกคำอักษรนำมาแต่งประโยค ๕ ประโยค

๑. คำว่า..... อ่านว่า.....

๒. คำว่า..... อ่านว่า.....

๓. คำว่า..... อ่านว่า.....

๔. คำว่า..... อ่านว่า.....

๕. คำว่า..... อ่านว่า.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงติดกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกันเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า คำควบกล้ำมี ๒ ชนิด คือ คำควบกล้ำแท้ และ คำควบกล้ำไม่แท้

๑. คำควบกล้ำแท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว ร่วมสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะพร้อมกันทั้ง ๒ ตัว ได้แก่ พยัญชนะ ร ล ว ควบกับพยัญชนะตัวหน้า

ตัวอย่าง คำที่มี ร ควบกล้ำ

กร : กรอง	กรุง	เกรง
ขร : ขรุขระ	ขริ้ม	ขริ้ว
คร : คริ้ว	ครุ	ใคร
ตร : ตรอง	ตรี	ตรา
ปร : โปรด	เปรี้ยว	ปราด
พร : พระ	พร้อม	พริ้ม

ตัวอย่าง คำที่มี ล ควบกล้ำ

กล : กลม	กลวง	กลอก	กลอง	กลิ้ง
ขล : เขลา	ขลาด	ขลึง	ขลุ่ย	
คล : คลอง	คล้องแคล้ว	คลอเคลีย		
ปล : แปลง	ปลา	ปลาย	ปลวก	ปลอม
ผล : ผลอ	ผลง	ผลีผลาม	ผล	ผลอไพล
พล : พลิก	พลอย	ปลาต	เพลง	ปลุกปล้ำน

ตัวอย่าง คำที่มี ว ควบกล้ำ

กว : กว้า	กว้าง	กวาด	ไกว
ขว : ขวัญ	ขวา	ขวาน	ขวาง
คว : ควัน	ควาย	คว่ำ	คววม

ตัวอย่าง คำควบกล้ำแท้

กระจง	กระจาด	กระเจี๊ยบ	กระแซะ
กระท่อม	กระแทก	กระบอก	กระแต
กระโถน	ตะกร้อ	ประกอบ	ประเคน
ประเดี้ยว	ประถม	ประทัด	ประเมิน
ไมตรี	ชาวประมง	ต้นกะเพรา	ต้นตะไคร้
นกกระจอก	ม้ากระดก	ครอง	คราด
ประกาศ	ประพฤติ	ประเภท	ประมาท
ประมุข	ประวัติ	ประสงค์	ประหยัด
ประหลาด	ปรากฏ	เปรต	โปรด
โปรตีน	ไปรษณีย์	มะปริง	กิโกรัม
ตะกละ	เปลอ	พลู	น่าเกลียด
เกล็ด	เกลี้ยง	เกลียว	แกลบ
คลาย	คลอด	เคล็ด	ปลอม
ปลื้ก	ปลิว	ปลอบ	พลิก
พลัด	พลั่ว	แพลต	กล้วยไม้
กล้วยหอม	กล่องข้าว	กล่องดินสอ	กลับบ้าน
กลางคืน	กลางวัน	ขาดแคลน	เข้มกลัด
ซ็อนกลาง	ปลอดโปร่ง	ปลอดภัย	ปลา
ปลาหมึก	ปลาหวาน	เพลงชาติ	เพาะปลูก
ร้องเพลง	วงกลม	วังผลัด	กลาง
คันคว่ำ	กวาง	ไม้กวาด	แกว่งไกว
เกวียน	ขวิด	นางกวัก	แตงกวา
ไม้แขวนเสื้อ	ขวาน	นอนคว่ำ	ไขว้ห้าง
สูงกว่า	ควาย	ควาญ	คว้น
แคว้น	ความ	เคว้งคว้าง	ขวัญ
ขว้าง	กวัดแกว่ง	ขวักไขว่	ชวนชวาย

ใบงานที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนระบายสีคำควบกล้ำแท้ ร ให้สวยงาม แล้วเขียนคำที่ได้ ด้วยลายมือ
 ที่บรรจงสวยงาม

โกรธ

เศร้า

ครวญ

กิโลกรัม

อารมณ์

รับรอง

กรวย

เปรต

โอรส

โปรด

ขรัว

กะเพรา

ไมตรี

ตะกร้อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนระบายสีคำควบกล้ำแท้ **ล** ให้สวยงาม แล้วเขียนคำที่ได้ด้วย
ลายมือที่บรรจงสวยงาม

กะเพรา เผลอ เกลี้ยง

เกล็ด แกลบ ปลิว ปลุก

พรหม โลก กลาง

ขาดแคลน พลาด ว่างผลัด ลอด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๔ ให้นักเรียนเลือกคำควบบล้าแท้ ๕ คำ แล้วนำมาแต่งประโยค

๑. คำที่ฉันเลือก คือ

ฉันแต่งประโยคได้ ดังนี้

.....

๒. คำที่ฉันเลือก คือ

ฉันแต่งประโยคได้ ดังนี้

.....

๓. คำที่ฉันเลือก คือ

ฉันแต่งประโยคได้ ดังนี้

.....

๔. คำที่ฉันเลือก คือ

ฉันแต่งประโยคได้ ดังนี้

.....

๕. คำที่ฉันเลือก คือ

ฉันแต่งประโยคได้ ดังนี้

.....

ชื่อสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงติดกันอยู่ต้นพยางค์และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกันเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า คำควบกล้ำมี ๒ ชนิด คือ คำควบกล้ำแท้ และ คำควบกล้ำไม่แท้ คำควบกล้ำไม่แท้ แบ่งเป็น ๒ ชนิด ดังนี้

๑. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น ท พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ให้ออกเสียง ทร เป็นเสียง ซ เช่น

ทราย	อ่านว่า	ชาย
ทรัพย์	อ่านว่า	ซั๊บ
ทราบ	อ่านว่า	ซาบ

รับทราบฉะเชิงเทรา	หาดทรายเศร้าปลาอินทรี
ทรัพย์สินพุทราผี	ทรวดทรงไหนทรามวัยสม
ทรุดโทรมแทรกต้นไทร	มัทรีให้ทรวงอกตรม
ท ควบ ร ระดม	เปลี่ยน ทร เป็นเสียง ซ

(หนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ)

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น จ ซ ศ ส พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ให้ออกเสียง เฉพาะพยัญชนะตัวหน้า เช่น

เสร็จ	อ่านว่า	เส็ด
จริง	อ่านว่า	จิง
ปราศรัย	อ่านว่า	ปรา – ไส
เศร้า	อ่านว่า	เส้า

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนระบายสีคำควบกล้ำไม่แท้ที่อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะ
ตัวหน้า แล้วนำไปเขียนคำอ่านด้วยตัวบรรจง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

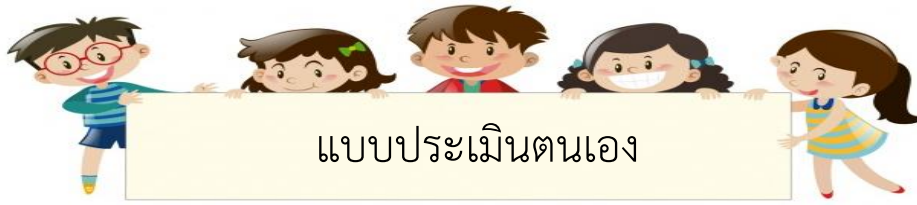
.....

.....

.....

.....

ชื่อสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. พูดโดยใช้ถ้อยคำสุภาพและเลือกใช้คำได้ถูกต้องอย่างมีมารยาท เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๒. พูดอธิบายความคิดเห็นของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับ โดยใช้เหตุและผล (๑.๒)	☆☆☆	☐
๓. เลือกใช้สื่อที่หลากหลายและเลือกวิธีการสื่อสารโดยใช้ภาษา ภาพ เสียง หรือทำทางได้อย่างเหมาะสมในการสื่อสาร (๑.๔)	☆☆☆	☐
๔. เขียนสรุปวิธีการเพื่อการแก้ปัญหาอย่างง่าย ๆ โดยดัดแปลงมาจากเรื่องที่อ่าน เพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง (๒.๒)	☆☆☆	☐
๕. เขียนแผนผังความคิดแสดงการวิเคราะห์เหตุการณ์ตัวละครจากเรื่องที่อ่าน (๒.๒)	☆☆☆	☐
๖. เขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยดัดแปลงจากความคิดเดิมและมีการตรวจสอบผลงานและตัดสินใจเลือกโครงสร้างเรื่องเพื่อเขียนเรื่องใหม่ตามความคิดของตนเอง (๒.๒)	☆☆☆	☐

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....

.....

.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....

.....

.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....

.....

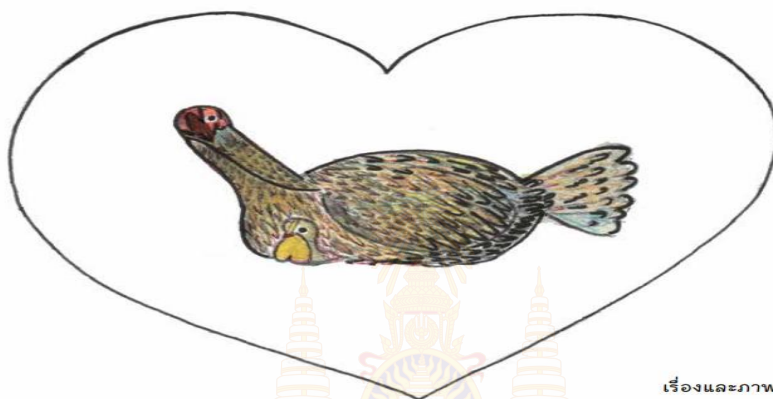
.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ รัฐศาสตร์หลักภาษาไทย

บทอ่าน นิทาน เรื่อง ลูกไก่ใจงู
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ลูกไก่ใจงู ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

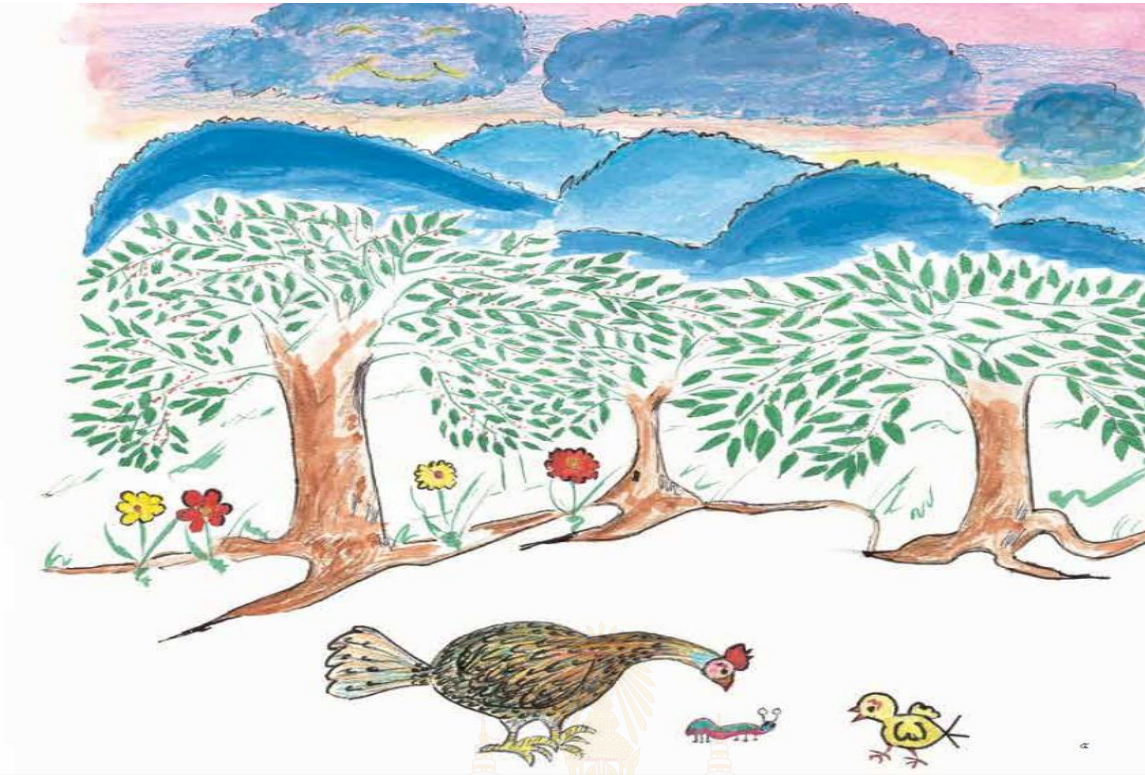
ลูกไก่ใจงู

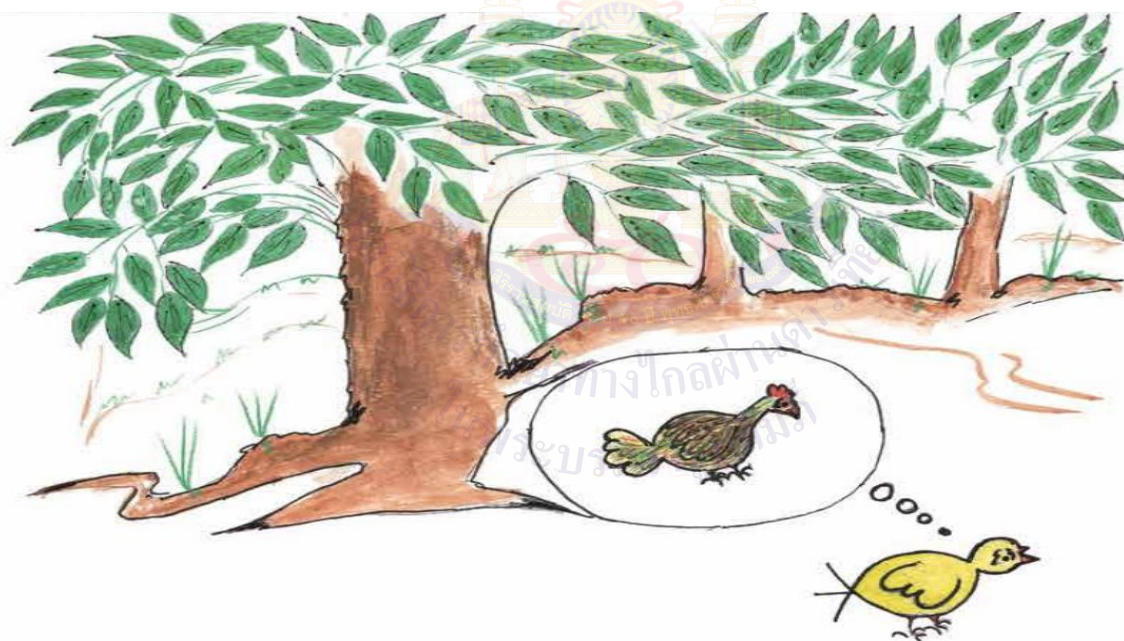

เรื่องและภาพ
 ไพฑูรย์ ทองดี

คุณลุงขอเล่า	ให้เจ้าได้ฟัง
เรื่องราวหนหลัง	แต่ครั้งนานมา
มีไก่ แม่ ลูก	พันผูกนักหนา
อาศัยชายป่า	เพื่อหาอาหาร
แม่ไก่ลูกไก่	สุขใจเบิกบาน
ค้ายเขี่ยตามลาน	จิกกินแบ่งกัน

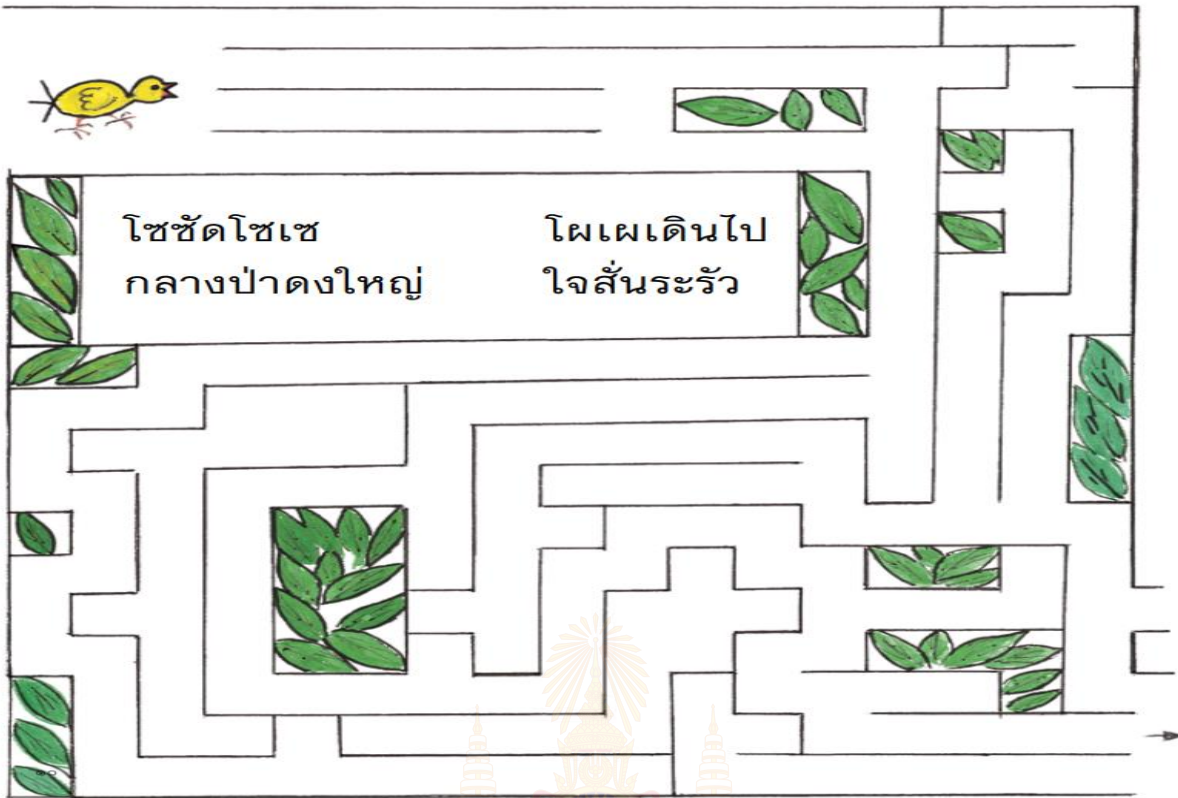

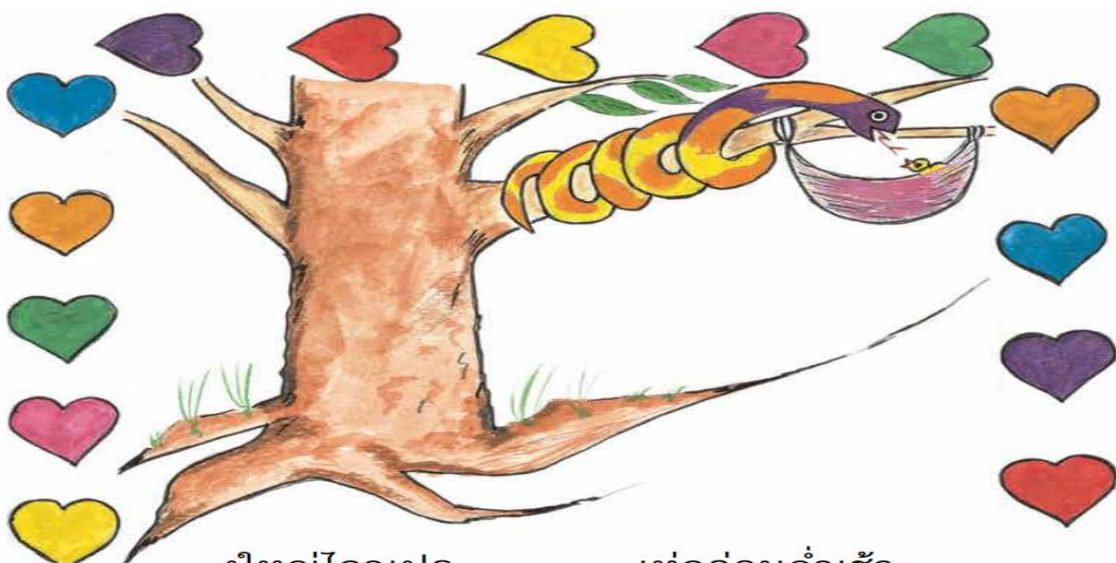
ลูกไก่สิ้นหวัง
ร้องไห้อยากเจอ

ได้ฟังยินเหม่อ
“แม่ไก่...แม่ไก่”

งูเหลือมตัวหนึ่ง
ไม่น่าหวาดกลัว
พบเจอลูกไก่
เดินมาทางนี้

นอนฟังชูหัว
แถมยังใจดี
ปลอบใจอย่าหนี
มาเป็นลูกเรา

งูใหญ่ไกวเปล
ลูกไก่หายเหงา

เห่กล่อมคำเช้า
อยู่สุขสบาย

ลูกไก่เดินเล่น
จึงจอกตัวร้าย
พบเจอลูกไก่
เดินตรงเข้าหา

ไม่เห็นอันตราย
เดินทางผ่านมา
ดีใจยิ้มร่า
หวังกินทันใด

กระโจนตะปบ ไก่หลบว่องไว
วิ่งไปคิดไป ด้วยใจหวาดกลัว
ความคิดบรรเจิด บังเกิดในหัว
เราจะมากลัว จึงจอกทำไม

หันโดดเข้ารั้ว
ด้วยคิดในใจ

ปล้ำพืดหมาใหญ่
เราเป็นลูกงู

จิ้งจอกตกใจ
กอดรัดเหมือนงู

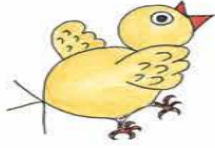
ลูกไก่ฮึดสู้
จิ้งแผ่นดินไป

ลูกไก่ยิ้มร่า
ยิ้มอย่างมีชัย

ถึงคราปลอดภัย
ลูกไก่ใจงู

มาเล่นกันเถอะ

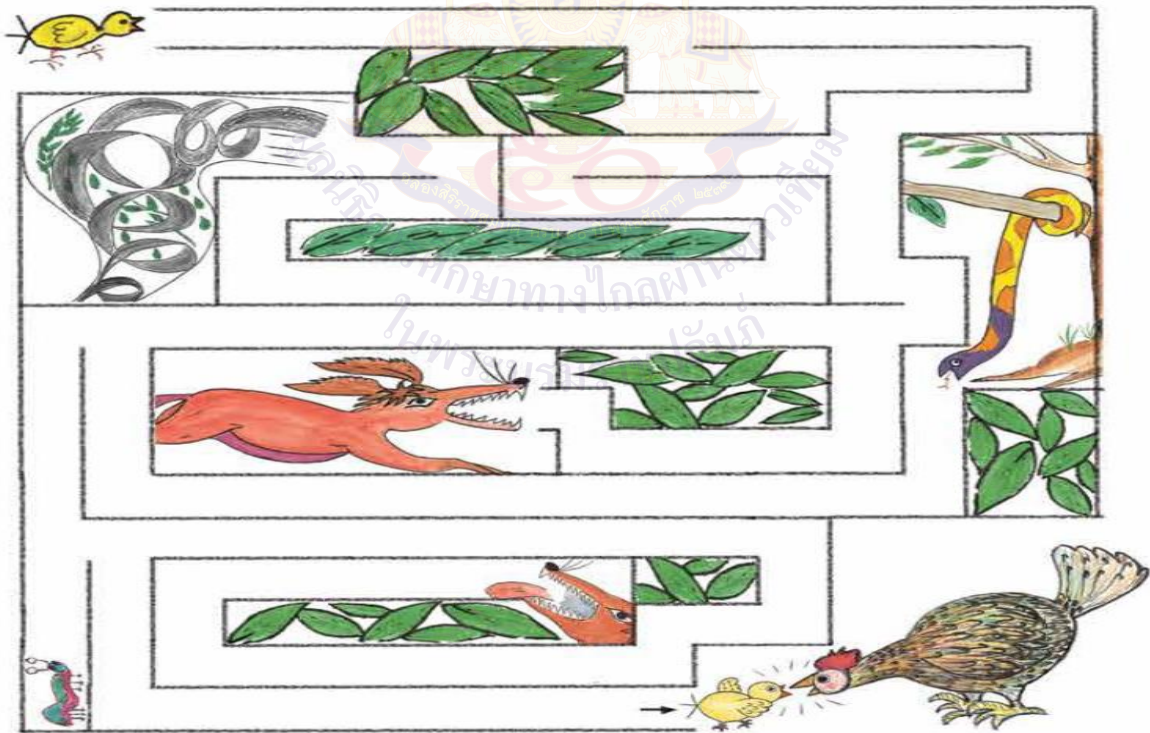

“เด็ก ๆ ช่วยพาลูกไก่
ไปหาแม่ไก่กันเถอะ”

มีทางวงกต
เด็กเด็กช่วยพา
คุณลุงขบใจ
พาลูกพบแม่

ลดเลี้ยวไปมา
ลูกไก่หาแม่
เด็กไม่เชื่อนแซ
ดีใจดีใจ...

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการอ่านออกเสียง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ลูกไก่ใจงู ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หลักการอ่านออกเสียง

๑. ก่อนอ่านควรศึกษาเรื่องที่จะอ่านให้เข้าใจ เพื่อแบ่งวรรคตอน
๒. อ่านให้คล่อง และเสียงดังพอเหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง
๓. อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี อ่าน ร ล คำควบกล้ำต้องออกเสียงให้ชัดเจน
๔. เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของใจความ ใช้เสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดู อ่อนวอน จริงจัง ฯลฯ
๕. อ่านออกเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เช่น ถ้าอ่านเรื่องที่ทำให้ข้อเท็จจริงทั่วไป จะอ่านออกเสียงธรรมดาให้ชัดเจน
๖. ไม่อ่านตกคำหรือเติมคำ หรือตู่ตัว
๗. ไม่อ่านเร็วหรือช้าเกินไป

วิธีการเคลื่อนสายตา

การอ่านควรเคลื่อนตาจากซ้ายไปขวาตามตัวอักษร ไม่เคลื่อนใบหน้าตามสายตา จะทำให้เกิดอาการเมื่อยกับการเคลื่อนใบหน้าทำให้เกิดอาการเหนื่อยล้าที่จะอ่าน

มารยาทในการอ่านออกเสียง

๑. ในระหว่างที่อ่าน ควรกวาดสายตามองตัวอักษรสลับกับการเงยหน้าขึ้นมาสบตาผู้ฟัง ในลักษณะที่เหมาะสม และดูเป็นธรรมชาติ
๒. ถ้าอ่านในที่ประชุม ควรยืนทรงตัวในท่าทางที่สง่า มืออยู่ในท่าทางที่เหมาะสม ไม่เกร็ง ไม่ยกกระดาศ หรือเอกสารบงหน้า หรือไม่ถือไว้ห่างเกินไป จนต้องก้มลงอ่านจนตัวงอ
๓. แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสม

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

จินตนาการ หมายถึง การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ

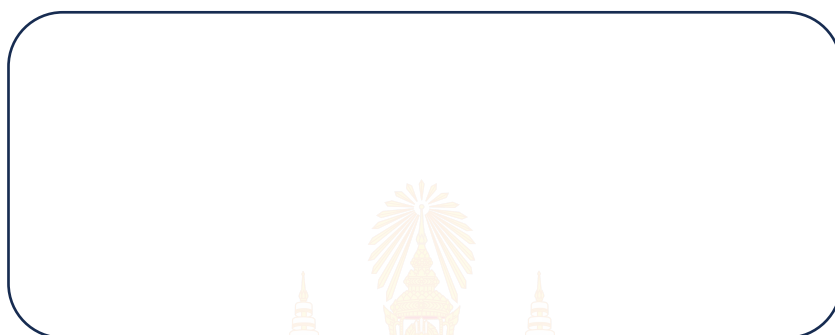
การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องอิสระตามความรู้สึกรักใคร่คิดของผู้เขียน การดำเนินเรื่องต้องมีตัวละคร สถานที่ หรือเหตุการณ์เรื่องราวที่จัดลำดับความคิด ลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่อง ใช้ภาษาเรียบเรียงประโยคแล้วถ่ายทอดเรื่องตามจินตนาการ เช่น นิทาน

ขั้นตอนการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

๑. คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียน เช่น ความรับผิดชอบ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
๒. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียน
๓. คิดเรื่องตามจินตนาการว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร”
๔. ตั้งคำถามจากการสังเกตภาพ ดังนี้
 - ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง
 - ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน
 - ๔) ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร
 - ๕) การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง
 - ๖) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ
 - ๗) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง
 - ๘) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร
๕. วางโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน
๖. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
๗. เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน เลือกใช้ภาษาที่สุภาพ ถูกกาลเทศะ เขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง จากนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง ให้แต่งเรื่องโดยดัดแปลงเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และช่วยเหลือแบ่งปัน” ความยาวเรื่องอย่างน้อย ๘ บรรทัด

ชื่อเรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รร (ร หัน)

รร อ่านว่า รอ-หัน เป็นพยัญชนะตัว ร เรือ สองตัวเขียนติดกัน (รร) โดย ร ตัวแรก ทำหน้าที่เป็นสระอะ ส่วน ร ตัวหลังทำหน้าที่เป็นตัวสะกดในมาตรา กน

การอ่านคำที่ใช้ รร มีหลักการ ดังนี้

๑. รร อยู่หลังพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด ให้อ่านออกเสียงเป็น อัน เช่น

พรรษา	อ่านว่า	พัน-สา
กรรไกร	อ่านว่า	กัน-ไกร
บรรทัด	อ่านว่า	บัน-ทัด

๒. รร อยู่หลังพยัญชนะ และมีตัวสะกด ให้อ่านออกเสียงเป็น ไม้หันอากาศ + ตัวสะกดนั้น ๆ เช่น

อรรถ	อ่านว่า	อัด
วรรค	อ่านว่า	วก
สรรพ	อ่านว่า	สับ

๓. รร อยู่หลังพยัญชนะ มีตัวสะกด และมีการันต์กำกับอยู่ที่ตัวสะกด ให้ออกเสียงเป็น อัน เช่น

ครรรภ์	อ่านว่า	คัน
สวรรงค์	อ่านว่า	สะ-หวัน
อัศจรรย์	อ่านว่า	อัด-สะ-จัน

บทอ่าน เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ออกเสียง บัน เขียน “บรร”

บรรจุกับบรรเจิด	คัดเรื่องเลิศบรรณาธิการ
บรรณารักษ์บรรหาร	บรรยากาศอจบรรเทา
บรรดาแท่นบรรทม	บรรทัดชมบรรทุกเรา
บรรลัยบรรลุเพลลา	เฝ้าบรรยายคล้ายบรรเลง
ร หันเป็นบรรษัท	ภาษาจัดใจครั้นเครง
แตกต่างกันอย่างบทเพลง	บรร บัน บัญ ต่างกันเอย

(อำไพพรรณ น้อยหนูจตุรัส)

ใบงานที่ ๒ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภูมิศาสตร์ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ อ่านคำแล้วเขียนคำอ่านของคำที่ใช้ รร (ร หัน) ที่กำหนดให้

กรรไกร	กรรมกร	ตั้งครรภ์	คุณธรรม
สวรรค์	สุพรรณบุรี	ธรรมชาติ	บรรทัด
พระขรรค์	วรรณคดี	อัศจรรย์	บรรจง

๑. กรรไกร อ่านว่า
๒. กรรมกร อ่านว่า
๓. ตั้งครรภ์ อ่านว่า
๔. คุณธรรม อ่านว่า
๕. สวรรค์ อ่านว่า
๖. สุพรรณบุรี อ่านว่า
๗. ธรรมชาติ อ่านว่า
๘. บรรทัด อ่านว่า
๙. พระขรรค์ อ่านว่า
๑๐. วรรณคดี อ่านว่า
๑๑. อัศจรรย์ อ่านว่า
๑๒. บรรจง อ่านว่า

ตอนที่ ๒ เขียนแยกประเภทคำที่ใช้ รร (ร หัน) ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

กรรไกร	กรรมกร	ตั้งครรรภ์	คุณธรรม
สวรรณค์	สุพรรณบุรี	ธรรมชาติ	บรรทัด
พระขรรค์	วรรณคดี	อัจฉรย์	บรรจง

คำที่มี รร อย่างเดียว

.....

.....

.....

.....

คำที่มี รร และมีตัวสะกด

.....

.....

.....

.....

คำที่มี รร มีตัวสะกดและตัวการ์นต์

.....

ตอนที่ ๓ เลือกคำที่ใช้ รร (ร หัน) ๕ คำ มาแต่งประโยค

๑. คำ
ประโยค
๒. คำ
ประโยค
๓. คำ
ประโยค
๔. คำ
ประโยค
๕. คำ
ประโยค

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ ท หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ท รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
--

คำที่ใช้ ท

คำที่ใช้ ท เป็นพยัญชนะต้น ออกเสียงได้ ๒ วิธี ดังนี้

๑. คำที่ใช้ ท อ่านออกเสียง ด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
บัณฑิต	บัน - ดิด	ผู้ทรงความรู้ ผู้มีปัญญา นักปราชญ์
บัณฑิต	บัน - เคาะ	กลองสองหน้าขนาดเล็ก มีหลักอยู่ตอนบน ผูกตุ้มห้อยลงมาทางหน้ากลอง ใช้โกวให้ตุ้ม แกว่งกระทบหน้ากลองทั้ง ๒ ด้าน
มณฑป	มน - ดบ	เรือนยอดขนาดใหญ่

๒. คำที่ใช้ ท อ่านออกเสียง ท เช่น

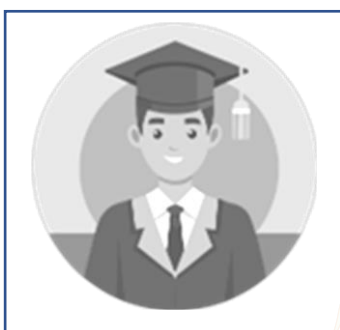
คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ขันที	ขัน - ทด - สะ - กอน	สารให้ความหวาน ใช้แทนน้ำตาล
ทัศนสถาน	ทัน - ทะ - สะ - ถาน	เรือนจำชนิดพิเศษประเภทหนึ่ง เป็นที่ ควบคุมผู้ต้องขัง
จันทาล	จัน - ทาน	ตำซำ ลูกคนต่างวรรณะ

ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำที่ใช้ ฯ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ฯ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำแล้วเลือกคำไปเขียนให้ตรงกับภาพ

กฤษทล	ชันทสกร	มณฑก	มณฑเ	บัณฑิต
มณฑป	ทากะ	ตันทุละ	บัณฑะวะ	มณฑะเลย

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฤ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฤ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ใช้ ฤ ฤ

คำที่ใช้ ฤ เมื่อเป็นพยัญชนะต้นของคำหรือประสมรวมกับพยัญชนะอื่น
 ออกเสียง ได้ ๓ วิธี ดังนี้

๑. คำที่ใช้ ฤ ออกเสียง ริ เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ฤดู	ริ - ดู	ส่วนของปีที่แบ่งโดยถือเอาภูมิอากาศเป็นหลัก
พฤกษา	พริต - สะ - พา - คม	ต้นไม้
ฤทัย	ริ - ไท	ใจ

๒. คำที่ใช้ ฤ ออกเสียง ริ เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ฤทธิ	ริด	อำนาจศักดิ์สิทธิ์
ทฤษฎี	ทริด - สะ - ดี	หลักเกณฑ์ที่ได้จากการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
ตฤณ	ตริน	หญ้า
กฤษณา	กริด - สะ - หนา	ส่วนของเนื้อไม้ซึ่งมีสีดำ เกิดเมื่อต้นไม้มีบาดแผล พบเฉพาะในต้นไม้บางชนิด มีกลิ่นหอม ใช้ทำยาได้

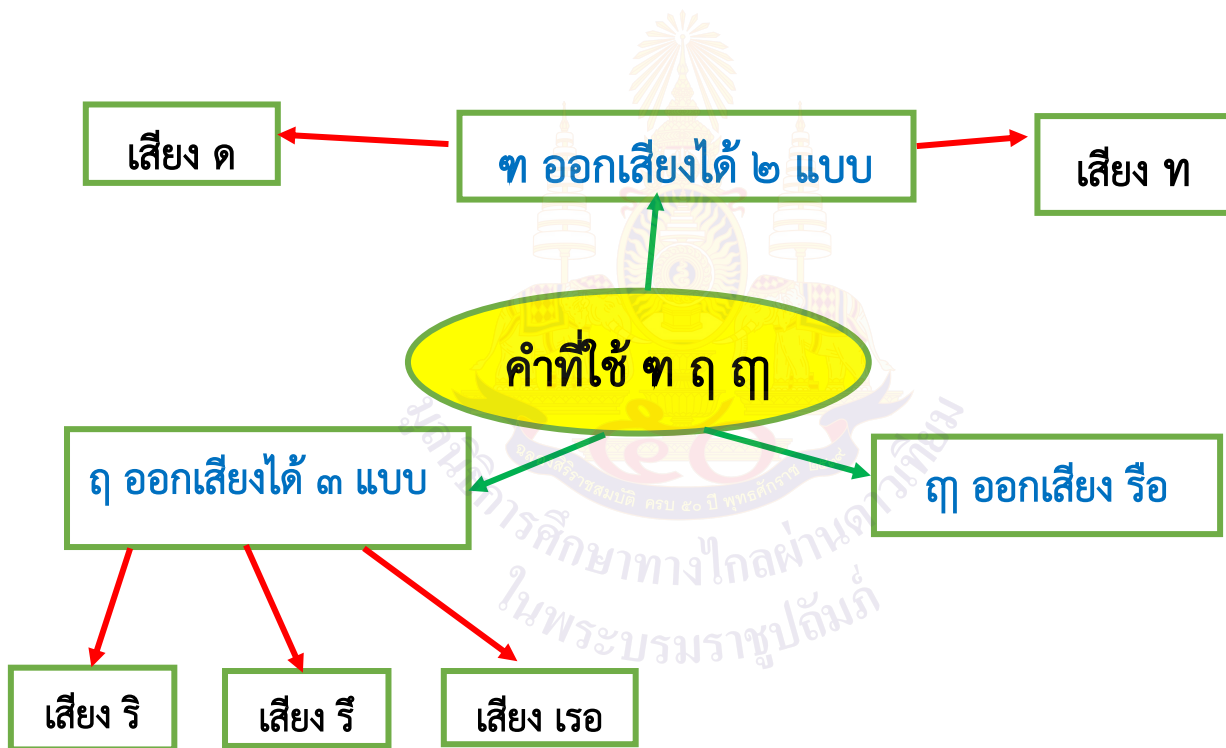
๓. คำที่ใช้ ฤ อ่านออกเสียง เรอ

มีเพียงคำเดียว คือ ฤกษ์ อ่านว่า เริก หมายถึง คราวหรือเวลาที่กำหนดหรือ
 คาดว่าจะให้ผล

คำที่ใช้ ฤ อ่านว่า รือ เมื่อใช้ตัวเดียวจะหมายถึง อะไร ไม่ใช่ แต่เมื่อประสม
 คำหรือพยางค์อื่น ๆ ความหมายจะเปลี่ยนไป เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ฤๅษี	รื่อ - สี่	นักบวชพวกหนึ่ง มีมาก่อนพุทธกาล สละบ้านเรือน ออกไปบำเพ็ญพรตแสวงหาทางสงบ
ฤดี	รื่อ - ดี	ความยินดี, ใจ
ฤทัย	รื่อ - ไท	ใจ, ความรู้สึก
ฤสาย	รื่อ - สาย	คำเรียกผู้เป็นใหญ่เช่นกษัตริย์
ฤช	รื่อ - ชู	ตรง, ชื่อ

แผนผังสรุปความรู้เรื่อง คำที่ใช้ ฑ ฤ ฎ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฤ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ฤ ฤ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ เขียนคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายและเขียนคำอ่าน

๑.

พ					า		
---	--	--	--	--	---	--	--

ความหมาย ชื่อเดือนที่ ๕ นับจากเดือนมกราคม

อ่านว่า

๒.

		ห		ส	
--	--	---	--	---	--

ความหมาย เรือขนาดใหญ่และสง่าผ่าเผย

อ่านว่า

๓.

			ต
--	--	--	---

ความหมาย น้ำทิพย์

อ่านว่า

๔.

พ				บ	
---	--	--	--	---	--

ความหมาย ชื่อวันที่ ๕ ของสัปดาห์ที่เริ่มนับจากวันอาทิตย์

อ่านว่า

๕.

			ยู
--	--	--	----

ความหมาย ความตาย, ชื่อดาวเคราะห์ดวงที่ ๗ ในระบบสุริยะ

อ่านว่า

ตอนที่ ๒ เติมคำที่ใช้ ฤ ฤ ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ดาวฤกษ์	พฤษภดี	ประพฤติ	อังกฤษ
ฤษี	คฤหาสน์	พฤษา	พฤศจิกายน

๑. ลอนดอนเป็นเมืองหลวงของประเทศ.....

๒. นักบวชที่อยู่ในป่าเรียกว่า.....

๓. ป่าแถวนี้อุดมไปด้วย.....นานาพรรณ

๔. เดือน.....มี ๓๐ วัน

๕. ญาติของเขามี.....อยู่ริมทะเลสาบ

๖. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ห้องนี้มีความ.....ดี

๗. ต่อจากวันพุธเป็นวัน.....

๘.เป็นดาวที่มีแสงสว่างในตัวเอง

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (-)

คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต คือ คำที่พยัญชนะ หรือพยัญชนะและสระมีเครื่องหมายทัณฑฆาตวางกำกับไว้ข้างบน เมื่อพยัญชนะและสระใดมีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ ผู้อ่านจะไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระนั้น

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะที่ไม่มีทัณฑฆาต (-) อ่านว่า ทั้น - ทะ - คาค กำกับอยู่ข้างบนเวลาอ่านออกเสียงไม่ต้องออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น ซึ่งตัวการันต์อาจอยู่กลางคำหรือท้ายคำก็ได้

ลักษณะของคำที่มีตัวการันต์

๑. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะตัวเดียว เช่น

สัตว์	อ่านว่า	สัตว์	มนุษย์	อ่านว่า	มะ-นุด
รถยนต์	อ่านว่า	รด-ยน	นารายณ์	อ่านว่า	นา-ราย
		สวรรค์	อ่านว่า	สะ-หวัน	

๒. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะสองตัว เช่น

จันทร์	อ่านว่า	จัน	ปัญหาเขาวน	อ่านว่า	ป็น-หา-เขา
วิทยาศาสตร์	อ่านว่า	วิด-ทะ-ยา-สาด	สัญลักษณ์	อ่านว่า	สัน-ยะ-ลัก

๓. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นทั้งพยัญชนะและสระ เช่น

เกียรติศักดิ์	อ่านว่า	เกียรติ-ติ-สัก	บริสุทธิ์	อ่านว่า	บอ-ริ-สุด
เปรมปรีดิ์	อ่านว่า	เปรม-ปรี	พืชพันธุ์	อ่านว่า	พืด-พัน
		กาฬสินธุ์	อ่านว่า	กา-ละ-สิน หรือ กาน-ละ-สิน	

๔. ตัวการันต์ที่อยู่กลางพยางค์ เช่น

กอล์ฟ	อ่านว่า	กอฟ	คอนเสิร์ต	อ่านว่า	คอน-เส็ด
ชอล์ก	อ่านว่า	ช้อก	ฟอร์ม	อ่านว่า	พอม
		สาส์น	อ่านว่า	सान	

ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ เขียนคำอ่านจากคำที่มีตัวการ์นต์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง **สัมภาษณ์** **อ่านว่า** **สำ-พาด**

๑. สัตว์ อ่านว่า
๒. ทุกซ์ อ่านว่า
๓. สิงห์ อ่านว่า
๔. มนุษย์ อ่านว่า
๕. รถยนต์ อ่านว่า

ตอนที่ ๒ เขียนคำจากคำอ่านของคำที่มีตัวการ์นต์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง **ลัก** **เขียนเป็น** **ลักขณ**

๑. ดวง-จัน เขียนเป็น
๒. วัน-เสา เขียนเป็น
๓. ดวง-อา-ทิด เขียนเป็น
๔. โท-ระ-ทัด เขียนเป็น
๕. โท-ระ-สับ เขียนเป็น

ตอนที่ ๓ เขียนจำแนกคำที่มีตัวการ์นต์ตามหัวข้อที่กำหนดให้

มนุษย์	กาญจน์	เผ่าพันธุ์	รถยนต์	บริสุทธิ์
สัญลักษณ์	สมศักดิ์	สัตว์	พระอินทร์	โทรศัพท์
เปรมปรีดิ์	ภาพยนตร์	อิทธิฤทธิ์	วันเสาร์	พระจันทร์

พยานส่วนตัว

.....

.....

.....

พยานสองตัว

.....

.....

.....

พยานและสระ

.....

.....

ตอนที่ ๔ ให้ขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิด แล้วเขียนแก้ไขคำนั้นให้ถูกต้อง

๑. รถยนต์ ้วยแยร์ แก้ไขได้ว่า
๒. อัศจรรย์ ประพันธ์ แก้ไขได้ว่า
๓. สร้างสรรค์ กุมภาพันส์ แก้ไขได้ว่า
๔. ลูกศิษย์ บริสุทธิ์ แก้ไขได้ว่า
๕. เปอต์เซินร์ โจทย์เลข แก้ไขได้ว่า

ตอนที่ ๕ ให้เลือกคำเติมที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เทพารักษ์ พระสงฆ์ สายสิญจน์ ประสงค์ มนต์

เมื่อเราทำบุญบ้าน จะนำ.....ล้อมรอบบริเวณบ้าน.....ให้
เกิดมงคลแก่เจ้าของบ้าน และ.....เจริญพระพุทธ.....และ
อัญเชิญเทพยดาและ.....มาร่วมอวยชัย

ชื่อ สกุล ชั้น..... เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง หมายถึง คำที่มีรูปของพยัญชนะและสระบางตัวปรากฏอยู่ แต่รูปพยัญชนะและสระตัวนั้นจะไม่ออกเสียงเวลาอ่าน ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

๑. ไม่ออกเสียง ร หรือ ห ซึ่งอยู่กลางคำ เช่น

ชล <u>มา</u> รค	อ่านว่า	ชน-ละ-มาก
พจน <u>า</u> รธ	อ่านว่า	พด-จะ-นาด
ปรา <u>ร</u> ธนา	อ่านว่า	ปราด-ละ-หนา
พรา <u>ห</u> มณ	อ่านว่า	พราม

๒. ไม่ออกเสียง ร ที่อยู่หลังตัวสะกด เช่น

เกษ <u>ร</u>	อ่านว่า	กะ-เสด
มิ <u>ต</u> ร	อ่านว่า	มิด
เพ <u>ช</u> ร	อ่านว่า	เพ็ด

๓. ไม่ออกเสียง สระอิ หรือสระอุ ที่อยู่กับตัวสะกดในคำบางคำ เช่น

เห <u>ตุ</u>	อ่านว่า	เหต
พยา <u>ธิ</u>	อ่านว่า	พะ-ยาด
ภู <u>มิ</u> ใจ	อ่านว่า	พุม-ใจ
ประ <u>วั</u> ติ	อ่านว่า	ประ-หวัด

ฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงและสระไม่ออกเสียง

๑. คำที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียง

กิจวัตร	นักซ์ตร	เครื่องจักร	ตักบาตร
บุตรธิดา	ใบสมัคร	มิ่งมิตร	มหาสมุทร
บัตร์เครดิต	บพิตร	กระยาสารท	กิโลเมตร
ญาติมิตร	เหตุการณ์	มาตรแม่น	วิจิตร
สมมาตร	ประกาศนียบัตร์		

๒. คำที่มีสระไม่ออกเสียง

เครือญาติ	ปฏิบัติ	ประสูติ	ภาคภูมิ
รสชาติ	สมบัติ	สมมุติ	สาเหตุ
อัตโนมัติ	อนุมติ	ภัยพิบัติ	แร่ธาตุ
กษัตริย์	ตัวพยาธิ	ธนาณัติ	ธรรมชาติ
ประพฤติ	พระธาตุ	พระเมรุ	มีเกียรติ

ตอนที่ ๒ อ่านคำ แล้วนำคำไปเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

สาเหตุ	เกษตร	พราหมณ์	ญาติ	พยาธิ
สามารถ	สมมุติ	ชลมารค	ภูมิใจ	พระเมรุ

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินด้วยขบวนพระพยุหยาตราทาง.....เพื่อถวายผ้าพระกฐิน ณ วัดอรุณราชวราราม
๒. พิธีตรียัมปวายหรือพิธีไล่ชิงช้า เป็นพิธีทางศาสนา.....ที่จัดขึ้นเพื่อต้อนรับพระอิศวรที่เสด็จมายังโลกมนุษย์
๓. คนไทยควรสนับสนุนการ.....เช่น เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ เพราะทำให้ประเทศมีอาหารอุดมสมบูรณ์
๔. มลพิษที่ปล่อยจากโรงงานหรือตามท้องถนนเป็น.....สำคัญที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน
๕. สุดารัฐีก.....ในเอกราชของชาติไทย ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเพลงชาติไทยดังขึ้น เธอจะยืนตรง
๖. สมโชคเป็นเด็กตั้งใจเรียน และรู้จักแบ่งเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เขาจึงเป็นนักเรียนที่มีความ.....รอบตัว
๗. การแสดงบทบาท.....เป็นกิจกรรมที่มะลิชอบมากที่สุด เพราะจะได้เล่นเป็นตัวละครต่าง ๆ
๘. กรมอนามัยได้จัดโครงการรณรงค์ให้ชาวบ้านสร้างห้องส้วม ให้ถูกสุขลักษณะ และสนับสนุนให้รับประทานอาหารที่สะอาด เพื่อรักษาโรค.....
๙. สนามหลวงในสมัยก่อนเรียกว่า ฟุ้ง.....เพราะเป็นสถานที่สำหรับพระราชทานเพลิงพระศพเจ้านาย
๑๐. เราควรเคารพ.....ผู้ใหญ่ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของท่าน เพราะท่านเคยอาบน้ำร้อนมาก่อน

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การอ่านข้อมูลเชิงอธิบาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การอ่านข้อมูลเชิงอธิบาย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านข้อมูลเชิงอธิบาย

หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย

๑. อ่านอย่างละเอียด อ่านทุกส่วนของเอกสาร ข้อปฏิบัติหรือคู่มือ
๒. ตั้งใจอ่าน อย่างมีสมาธิเพื่อเก็บรายละเอียดของข้อปฏิบัติและขั้นตอนการใช้งาน
๓. ควรจดบันทึกขั้นตอนการใช้งาน ทำเป็นบทสรุปการปฏิบัติหรือย่อแนวการปฏิบัติงาน

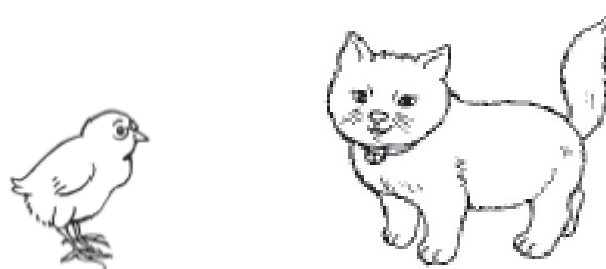
หลักการเขียนอธิบายเชิงอธิบาย

เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ อย่างละเอียดและถูกต้อง มีหลักการเขียน ดังนี้

๑. การเขียนอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติหรือวิธีการ จะต้องเขียนตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ แล้วได้ผลงานหรือทำได้ตามขั้นตอนนี้ ๆ

๒. การเขียนแนะนำสถานที่ เป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ เผยแพร่ข้อมูล ชักชวนให้รู้จักและคล้อยตาม โดยเขียนเนื้อเรื่องสั้นๆแต่ข้อความชัดเจน ภาษากะทัดรัด ย้ำข้อความสำคัญบ่อยครั้ง

๓. การเขียนข้อปฏิบัติเป็นการชักจูงให้ปฏิบัติตาม ควรเขียนเป็นข้อ ๆ ชัดเจนปฏิบัติได้

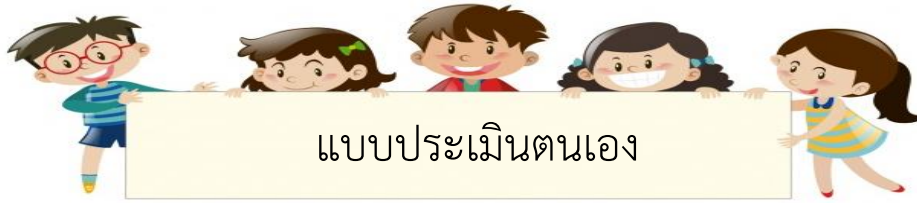

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การออกแบบข้อเขียนเชิงอธิบาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง วรรณคดีภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ฝึกออกแบบข้อเขียนเชิงอธิบายตามหัวข้อที่กำหนดให้

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อนุรักษ์หลักภาษาไทย

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. พุดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกรู้จากการอ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๒. เลือกใช้สื่อและวิธีการสื่อสารโดยใช้ภาษาและ ภาพให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๔)	☆☆☆	☐
๓. เขียนเรื่องราวโดยมีโครงสร้างเรื่องที่ดัดแปลง เป็นความคิดใหม่สร้างสรรค์ เนื้อเรื่องส่งเสริม การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติ (๒.๒)	☆☆☆	☐
๔. เลือกใช้ข้อมูลแก้ปัญหาได้หลายทางเลือก พร้อมอธิบายเหตุผล (๒)	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔
สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ป้ายสัญลักษณ์รอบตัวที่ควรรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ความปลอดภัยทางน้ำ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ป้ายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

๑. ป้ายจราจร แบบที่ ๑ ป้ายสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนท้องถนน

ป้าย	ความหมาย
	ป้ายหยุด รถทุกคันต้องหยุดเมื่อเห็นป้ายนี้ เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วไม่มีรถผ่านไปมา จึงเคลื่อนรถต่อไปได้ด้วยความระมัดระวัง
	ป้ายห้ามเข้า ห้ามรถทุกชนิดเข้าไปในพื้นที่ที่ติดตั้งป้ายนี้ ถือเป็นพื้นที่หวงห้าม
	ป้ายห้ามคนเข้า ป้ายห้ามไม่ให้คนเข้าไปในเขตที่ติดตั้ง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม
	ป้ายจำกัดความเร็ว ห้ามรถทุกชนิดใช้ความเร็วเกิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
	ป้ายให้รถสัญจรทางเดียว ให้รถทุกชนิดขับตรงไปตามทิศทางที่ป้ายกำหนด หรือเดินรถทางเดียว
	ป้ายให้เลี้ยวซ้าย ป้ายที่บังคับให้รถทุกชนิดเลี้ยวไปทางซ้ายเท่านั้น
	ป้ายให้เลี้ยวขวา ป้ายที่บังคับให้รถทุกชนิดเลี้ยวไปทางขวาเท่านั้น

ป้าย	ความหมาย
	ป้ายวงเวียน ป้ายที่ให้รถทุกชนิด ขับวนทางซ้ายของวงเวียน และบังคับให้รถที่กำลังจะเข้าสู่วงเวียนหยุดให้สิทธิแก่รถที่กำลังเข้าวงเวียนก่อน
	ป้ายห้ามกลับรถไปทางขวา ห้ามรถทุกชนิดกลับรถไปทางขวาไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตาม
	ป้ายห้ามเลี้ยวขวา ห้ามไม่ให้รถทุกชนิดเลี้ยวรถไปทางขวา

๒. ป้ายจราจร แบบที่ ๒ ป้ายบังคับจราจร

ป้าย	ความหมาย
	ป้ายช่องเดินรถประจำทาง เป็นบริเวณที่รถประจำทางผ่าน
	ป้ายช่องเดินรถจักรยานยนต์ เป็นบริเวณที่มีจักรยานยนต์ขับผ่านได้
	ป้ายช่องเดินรถจักรยาน เป็นบริเวณที่มีจักรยานขับผ่านได้
	ป้ายเฉพาะคนเดิน เป็นบริเวณทางเท้าที่คนเดิน

๓. ป้ายเครื่องหมายเตือน

ป้าย	ความหมาย
	<p>ป้ายทางข้ามทางรถไฟ ไม่มีที่กั้นทาง ทางข้างหน้ามีรถไฟผ่านเป็นช่วง ๆ และไม่มีที่กั้นทางอยู่ จึงควรขับรถให้ช้าลง และควรสังเกตไฟทางขวาและทางซ้ายเสมอ</p>
	<p>ป้ายทางข้ามทางรถไฟ มีเครื่องกั้นทาง ทางข้างหน้ามีรถไฟผ่าน มีเครื่องกั้นทางรถไฟ ถ้ามีรถไฟมาข้างหน้า ให้หยุดรอก่อน</p>
	<p>ป้ายสัญญาณจราจร ทางข้างหน้ามีสัญญาณไฟจราจร ให้ขับรถช้าลง และปฏิบัติตามสัญญาณไฟจราจร</p>
	<p>ป้ายระวังคนข้ามถนน ทางข้างหน้ามีโรงเรียนหรือแหล่งชุมชนตั้งอยู่ ให้ขับรถให้ช้าลง และระมัดระวังอุบัติเหตุ</p>
	<p>ป้ายระวังสัตว์ ทางข้างหน้าอาจมีสัตว์ข้ามถนน ให้ขับรถให้ช้าลง และระมัดระวังอุบัติเหตุ</p>
	<p>ป้ายระวังอันตราย ทางข้างหน้ามีอันตราย เช่น เกิดอุบัติเหตุ ทางทรุด เป็นต้น ให้ขับรถช้าลงให้มาก และระมัดระวังอันตรายเป็นพิเศษ</p>

๔.ป้ายสัญลักษณ์ในโรงเรียนและสถานที่สำคัญ

					
ห้าม รับประทานอาหาร	ห้ามทิ้งขยะ	ห้ามถ่ายรูป	ห้ามนำ เครื่องดื่มเข้า มาในพื้นที่	ห้ามสูบบุหรี่	ห้ามนำ สัตว์เลี้ยงเข้า
					
ห้ามจับ	ห้ามใช้ บันได	ห้ามสวม รองเท้าแตะ	ห้ามดื่ม น้ำ	ห้ามวิ่ง	ห้ามว่ายน้ำ
					
ทางออก	ลิฟต์	บันไดเลื่อน	บริเวณ ประชาสัมพันธ์	ห้องน้ำ	น้ำดื่ม
					
ถังขยะ	โทรศัพท์	ห้องปฐม พยาบาล	รถแท็กซี่	สนามบิน	รถไฟ

ที่มา ๔๐ ป้ายสัญลักษณ์ ป้ายต่าง ๆ ที่เด็กควรรู้สัญลักษณ์ในชีวิตประจำวัน

<https://th.theasianparent.com/symbols-kid-should-know>

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ป้ายสัญลักษณ์รอบตัวที่ควรรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ความปลอดภัยทางน้ำ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่ป้ายสัญลักษณ์ให้ตรงกับความหมาย

	ป้ายห้ามคนเข้า
	ป้ายห้ามเข้า
	ป้ายหยุด
	ป้ายให้รถสัญจรทางเดียว
	ป้ายให้เลี้ยวขวา
	ป้ายจำกัดความเร็ว
	ป้ายให้เลี้ยวซ้าย

ป้ายช่องเดินรถจักรยานยนต์

ป้ายช่องเดินรถประจำทาง

ป้ายเฉพาะคนเดิน

ป้ายช่องเดินรถจักรยาน

ป้ายระวังอันตราย

ป้ายระวังสัตว์

ป้ายระวังคนข้ามถนน

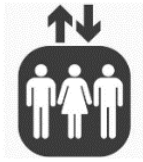
ป้ายสัญญาณจราจร

บริเวณประชาสัมพันธ์

บันไดเลื่อน

ห้ามวิ่ง

ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้า

ลิฟต์

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายลาครู
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จดหมายลาครู ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จดหมายลาครู

การเขียนจดหมายลาครู เป็นการเขียนจดหมายถึงครู เพื่อแจ้งสาเหตุของการหยุดเรียน เนื่องจากการป่วยหรือมีกิจธุระจำเป็น ผู้เขียนต้องเขียนด้วยตัวมือที่สวยงาม เรียบร้อยถูกต้อง ใช้ภาษาที่สุภาพ เขียนเฉพาะใจความสำคัญ ใช้กระดาศีขาว สะอาด ไม่ย่ำยู่ยี่หรือฉีกขาด ไม่มีรอยลบที่สกปรก

ส่วนประกอบของจดหมายลาครู

๑. ที่อยู่ของผู้เขียน
๒. วัน เดือน ปี ที่เขียนจดหมาย
๓. คำขึ้นต้น
๔. เนื้อความของจดหมาย
๕. คำลงท้าย
๖. ลายมือชื่อผู้เขียน
๗. คำรับรองของผู้ปกครอง
๘. การเขียนจำหน่ายของจดหมาย

รูปแบบการเขียนจดหมายลาครู

๑. แบ่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ
๒. เขียนที่อยู่ระหว่างกึ่งกลางหน้ากระดาษด้านขวามือ โดยเขียนที่อยู่ของผู้เขียน ตั้งแต่บ้านเลขที่ ซอย ถนน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต (แขวงและเขตใช้เฉพาะในกรุงเทพมหานคร) จังหวัด และรหัสไปรษณีย์ เช่น

๓ ถนนเพชรเกษม ตำบลหัวหิน
 อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ๗๗๑๑๐

๓. วัน เดือน ปี ให้เริ่มเขียนที่เส้นกึ่งกลางหน้ากระดาษโดยเขียนเฉพาะวัน เดือน ปี ที่เขียนจดหมาย ไม่ต้องมีคำว่า วันที่ เดือน พ.ศ. เช่น

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗

๔. คำขึ้นต้นให้เว้นจากขอบกระดาษ ๑ นิ้ว โดยใช้ว่า

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เคารพ

๕. เนื้อความจดหมาย บรรทัดแรกต้องย่อหน้า เขียนบอกสาเหตุของการลา ตลอดจนระยะเวลาของการลาในแต่ละครั้ง เช่น

ตัวอย่างเนื้อความของจดหมายลาป่วย

เนื่องจากกระผมป่วยเป็นโรคหวัด มีไข้ตัวร้อนและหนาวสั่น ปวดศีรษะ และปวดเมื่อยทั้งตัว กระผมไม่สามารถมาเรียนได้ จึงขออนุญาตลาหยุดเป็นเวลา ๓ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๘ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕ เมื่อกระผมหายป่วยแล้วจะมาเรียนตามปกติ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ตัวอย่างเนื้อความของจดหมายลากิจ

เนื่องจากดิฉันต้องไปงานแต่งงานของคุณน้าที่ต่างจังหวัด ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ดังนั้นดิฉันจึงขอลากิจเป็นเวลา ๑ วัน

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต

๖. คำลงท้าย ให้เขียนตรงกับวันที่ คำลงท้ายที่เขียนเป็นการแสดงความเคารพ โดยจะต้องเขียนว่า

ด้วยความเคารพอย่างสูง หรือ โดยความเคารพอย่างสูง

๗. ลงชื่อผู้เขียนให้เขียนกึ่งกลางของคำลงท้ายด้วยลายมือที่ชัดเจน อ่านง่าย

๘. คำรับรองของผู้ปกครอง ให้เขียนตรงกับคำขึ้นต้น หลังจากที่นักเรียนเขียนจดหมายเสร็จแล้วต้องให้ผู้ปกครองลงชื่อรับรองว่านักเรียนป่วยหรือมีกิจธุระจริง

ตัวอย่าง

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

อนุชา อินทร์พ่วง

ผู้ปกครอง

- หมายเหตุ** คำสรรพนามที่ใช้ในการเขียนจดหมายลาครู
นักเรียนหญิงให้ใช้คำว่า **ดิฉัน** เป็นต้น
นักเรียนชายให้ใช้คำว่า **กระผม** เป็นต้น
- หมายเหตุ** ๑. รูปแบบจดหมายอาจปรับได้ตามความเหมาะสม
๒. ย่อหน้าสุดท้ายของเนื้อความในจดหมาย
๒.๑ จดหมายลาป่วย
มักใช้ว่า **จึงเรียนมาเพื่อทราบ**
๒.๒ จดหมายลากิจ
มักใช้ว่า **จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต**
๓. คำรับรองของผู้ปกครอง วางให้ตรงกับคำขึ้นต้น

ข้อควรปฏิบัติและมารยาทในการเขียนจดหมาย

๑. เลือกกระดาษเขียนจดหมายและซองที่เหมาะสม สีไม่ฉูดฉาดและสะอาด
๒. เขียนให้ถูกรูปแบบของการเขียนจดหมายแต่ละประเภท
๓. ใช้คำและภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล
๔. เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย มีระเบียบ และสะอาด
๕. ถ้าส่งจดหมายทางไปรษณีย์ ต้องจำหน่ายซองให้ชัดเจนเขียนรหัสไปรษณีย์ด้วยเลขอารบิก ติดแสตมป์ให้ตรงตามราคาที่กำหนดและนำส่งตู้ไปรษณีย์หรือที่ทำการไปรษณีย์

รูปแบบการเขียนจดหมายลาป่วย ลากิจ

ริมกระดาษ	แนวขึ้นต้น	กึ่งกลางกระดาษแนวขึ้นต้นกับริมกระดาษ
		(ที่อยู่).....
		(วันที่).....
๑ - ๑.๕ นิ้ว	(คำขึ้นต้น)	
	๐.๕ นิ้ว (เนื้อความ)
	(เนื้อความ)
	(คำลงท้าย)	
	(ลงชื่อผู้เขียน)	
	ขอรับรองว่าเป็นความจริง	
	ลงชื่อ.....	
	(ผู้ปกครอง)	

ตัวอย่าง การจำหน่ายของจดหมายที่ส่งด้วยตนเอง

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เคราฟ

ตัวอย่าง การจำหน่ายของจดหมายที่ส่งทางไปรษณีย์

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... (เลขอาหรับ).....

ผนึกดวงตรา
ไปรษณียากร

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... (เลขอาหรับ).....

ใบงานที่ ๒ เรื่อง จดหมายลาครู
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จดหมายลาครู ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนระบุส่วนประกอบของจดหมายลาครู โดยวงกลมล้อมรอบส่วนประกอบของจดหมายลาครูด้วยสีต่าง ๆ ดังนี้

๑. ที่อยู่ วงกลมล้อมรอบด้วย **สีแดง**
๒. วัน เดือน ปี ที่เขียนจดหมายมา วงกลมล้อมรอบด้วย **สีเขียว**
๓. คำขึ้นต้น วงกลมล้อมรอบด้วย **สีเหลือง**
๔. เนื้อความ วงกลมล้อมรอบด้วย **สีฟ้า**
๕. คำลงท้าย วงกลมล้อมรอบด้วย **สีส้ม**
๖. ลงชื่อผู้เขียน วงกลมล้อมรอบด้วย **สีน้ำเงิน**
๗. คำรับรองของผู้ปกครอง วงกลมล้อมรอบด้วย **สีม่วง**

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
 ในพระบรมราชูปถัมภ์

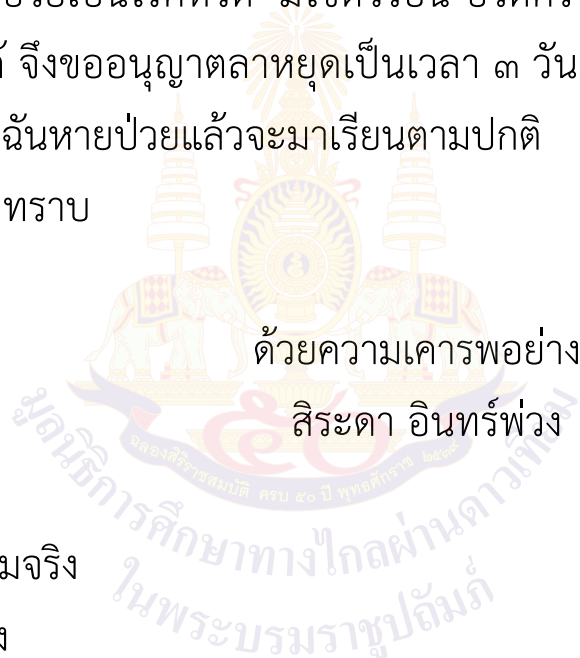
๙๙ หมู่ ๑๐
ชอยบัณฑิต ตำบลคอนยาง
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
๘๖๒๑๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เคารพ
เนื่องจากดิฉันป่วยเป็นโรคหวัด มีไข้ตัวร้อน ปวดศีรษะและปวดเมื่อยทั้งตัว
ไม่สามารถมาเรียนได้ จึงขออนุญาตลาหยุดเป็นเวลา ๓ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ – ๒๙
มีนาคม ๒๕๖๗ เมื่อดิฉันหายป่วยแล้วจะมาเรียนตามปกติ
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ด้วยความเคารพอย่างสูง
สิระดา อินทร์พ่วง

ขอรับรองว่าเป็นความจริง
อนุชา อินทร์พ่วง
ผู้ปกครอง

ตอนที่ ๒ ให้เขียนส่วนประกอบของเจ้าหน้าที่ของจดหมายลาครูต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. การเจ้าหน้าที่ของจดหมายที่ส่งด้วยตนเอง

.....

๒. การเจ้าหน้าที่ของจดหมายที่ส่งทางไปรษณีย์

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก	ชื่อและที่อยู่ผู้รับ	ผนึกดวงตราไปรษณีย์
----------------------	----------------------	--------------------

(๑).....

.....

.....

.....

.....

.....

(๓).....

.....

.....

.....

.....

.....

(๒).....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

เจ้าหน้าที่ของจดหมายลาครู ประเภทลาป่วย ส่งทางไปรษณีย์

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

จำหน่ายของจดหมายลาครู ประเภทลาป่วย ส่งด้วยตนเอง

.....

.....

เจ้าหน้าที่จดหมายลาครู ประเภทลากิจ ส่งทางไปรษณีย์

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

ผนึกดวงตรา
ไปรษณียากร

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

ชื่อ.....นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

จำหน่ายของจดหมายลาครู ประเภทลากิจ ส่งด้วยตนเอง

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำคล้องจอง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำคล้องจอง

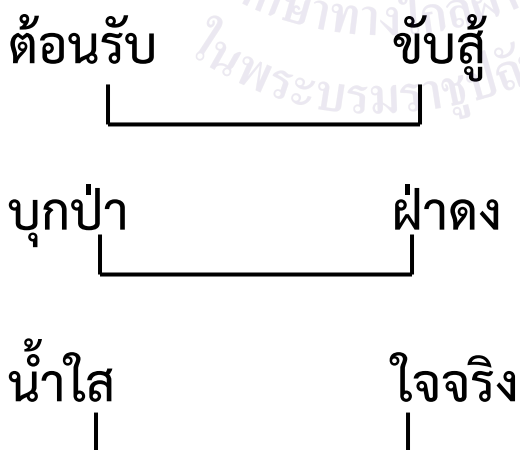
คำคล้องจอง คือ คำที่ประสมด้วยสระเดียวกัน และสะกดด้วยตัวสะกด
 ในมาตราเดียวกัน แต่มีพยัญชนะต้นต่างกัน ทำให้เกิดเสียงสัมผัสในบทร้อยกรอง

คำคล้องจอง ๑ พยางค์

- มา คล้องจองกับ นา (มีสระเดียวกัน)
- ดี คล้องจองกับ ปี (มีสระเดียวกัน)
- ฉัน คล้องจองกับ กัน (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)
- คิด คล้องจองกับ พิษ (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)

คำคล้องจอง ๒ พยางค์

คำคล้องจอง ๒ คำ ให้คำที่สองของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งของ
 กลุ่มคำหลัง เช่น

คำคล้องจอง ๓ พยางค์

คำคล้องจอง ๓ คำ ให้คำที่สามของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งหรือคำที่สองของกลุ่มคำหลัง เช่น

น้ำพึ่งเรือ	เสื่อพึ่งป่า
หนักไม่เอา	เบาไม่สู้
ตามใจปาก	ลำบากท้อง

คำคล้องจอง ๔ พยางค์

คำคล้องจอง ๔ คำ ให้คำที่สี่ของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่ง หรือคำที่สอง หรือคำที่สามของกลุ่มคำหลัง เช่น

พึ่งไม่ได้ศัพท์	จับไปกระเดียด
รักดีห้ามจู้	รักชั่วห้าม
เสาะ	รักชั่วห้าม
ช่างตายทั้งตัว	เอาใบบัวปิด

คำคล้องจองบางครั้งใช้ในการเขียนคำขวัญ สุภาษิต คติเตือนใจต่าง ๆ หรือใช้ในการเล่นปริศนาคำทาย ส่วนมากจะให้คำสุดท้ายของวรรคนั้น สัมผัสกับคำใดคำหนึ่งในวรรคต่อไป เช่น

รักชาติศาสน์กษัตริย์

เป็นคุณสมบัติของเด็กไทย

เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ

เด็กฉลาดชาติเจริญ

ใบงานที่ ๕ เรื่อง จับคู่คำคล้องจอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำคล้องจอง ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำคล้องจอง ตามหัวข้อที่กำหนดให้

อาหาร ○	○ ในป่า
บินไป ○	○ รื่นเริงยินดี
ทำด้วยมือ ○	○ ถือกะเป่า
เหนือนักพักพิง ○	○ ยามลมพัดมา
เขา ○	○ คู่
พาใจแหล่ชื่น ○	○ เย็น
ฉันทชอบบ้านสวน ○	○ การกิน
สู้ ○	○ เอา
โลกแสนสวยงาม ○	○ ทุกสิ่งเพลินตา
เป็น ○	○ อบอวลด้วยรัก

ชื่อ สกกุล ชั้น เลขที่

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเลือกหัวข้อต่อไปนี้ ๑ หัวข้อ แล้วนำมาเขียนคำคล้องจอง
๔ พยางค์ ความยาว ๕ คล้องจอง

๑. เด็กไทย
๒. ภาษาไทย
๓. โรงเรียนของเรา

Handwriting practice lines consisting of multiple sets of three horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid) for writing.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำขวัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำขวัญ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนคำขวัญ

คำขวัญ หมายถึง ถ้อยคำ ข้อความ หรือบทกลอนสั้น ๆ เพื่อให้จำได้ง่าย

ความสำคัญของคำขวัญ

เป็นเครื่องมือที่ใช้เตือนใจ ชักชวน จูงใจคนในสังคมให้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

องค์ประกอบของคำขวัญ

๑. ความมุ่งหมายหรือแนวคิด
๒. ข้อความหรือเนื้อหา
๓. ศิลปะแห่งการใช้ถ้อยคำ

ลักษณะของคำขวัญที่ดี

๑. มีเจตนาที่ดี ต่อผู้ฟัง ผู้ปฏิบัติหรือผลประโยชน์ของส่วนรวม เช่น คำขวัญเชิญชวนงดการสูบบุหรี่ คำขวัญเชิญชวนให้ประหยัดน้ำ
๒. มีเป้าหมายชัดเจนเพียงเป้าหมายเดียว เช่น เพื่อให้เคารพกฎจราจร หรือเพื่อให้ช่วยรักษาความสะอาดของถนน
๓. มีเนื้อหาครอบคลุมเป้าหมาย
๔. ไพเราะ สัมผัสคล้องจอง มีพลังโน้มน้าวใจผู้ฟังให้จำและปฏิบัติตาม

หลักการเขียนคำขวัญ

๑. ใช้ถ้อยคำสั้น กระชับ มีความหมายลึกซึ้ง ใช้คำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป แต่ไม่ควรเกิน ๑๖ คำ แบ่งเป็นวรรคได้ตั้งแต่ ๑-๔ วรรค
๒. เขียนให้ตรงจุดมุ่งหมาย มีการแสดงความคิดของเราในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่ามีใจความสำคัญเพียงอย่างเดียวว่าจะให้ผู้ฟังคิดหรือปฏิบัติเรื่องอะไร
๓. มีการจัดแบ่งจังหวะของคำที่สม่ำเสมอ ทำให้สามารถจดจำได้ง่าย
๔. มีการเล่นคำ การเล่นเสียงสัมผัส และการใช้คำซ้ำ มีพลังโน้มน้าวใจ
๕. เป็นคำตักเตือนหรือนำให้ปฏิบัติในทางที่ดี
๖. ต้องรู้ว่ากลุ่มผู้ใช้คำขวัญเป็นคนกลุ่มใด หากเป็นคำขวัญสำหรับเด็กต้องเขียนให้ง่ายกว่าคำขวัญผู้ใหญ่
๗. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน

ตัวอย่างคำขวัญ

คำขวัญวันเด็กปี ๒๕๖๖ โดย พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
“รู้หน้าที่ มีวินัย ใฝ่ความดี”

คำขวัญประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร “กรุงเทพฯ ดุจเทพสร้าง เมืองศูนย์กลาง
การปกครอง วัดวังมเรืองรอง เมืองหลวงของประเทศไทย”

คำขวัญประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ “เมืองทองเนื้อเก้า มะพร้าวสับปะรด
สวยสดหาดเขาถ้ำ งามล้ำน้ำใจ”

คำขวัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม “อากาศไร้พิษ ชีวิตไร้รมย์ ป่าไม้อุดม
ฝนพรหมทั่วไทย” และ “สิ้นป่าวันใด เป็นภัยมหันต์ ปลุกป่าร่วมกัน สุขสันต์ทั่วไทย”

คำขวัญเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึก “วินัยจราจร สะท้อนวินัยชาติ”

ที่มา : ปรับปรุงจากศูนย์การศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การแต่งคำขวัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำขวัญ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นำข้อความที่กำหนดมาเขียนต่อคำขวัญให้สัมพันธ์กัน

๑. ป่าพังชีพวย	๔. รู้รักษาให้ยั่งยืน
๒. รักษาพันธุ์สัตว์ป่าไทย	๕. ทรัพย์มีค่าของคนไทย
๓. รักสัตว์อย่างฆ่า	๖. รักป่าอย่าทำลาย

๑. พลังงานมีค่า

๒. ป่าอยู่ชีพียง

๓. ต้นไม้และสัตว์ป่า

๔. ชาวไทยมาร่วมกัน

๕. รักต้นไม้อย่าตัด

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์คำขวัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำขวัญ ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้แต่งคำขวัญต่อจากข้อความที่กำหนด และแต่งคำขวัญจาก
 หัวข้อที่กำหนดและวาดภาพประกอบ

๑. พลังงานนั้นมีค่า _____
๒. แต่งคำขวัญหัวข้อ “ประหยัดพลังงาน” หรือ “อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การเขียนข้อคิดที่ได้จากคำขวัญ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ข้อคิดคำคม
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำขวัญที่ชอบ แล้วเขียนข้อคิดที่ได้

๑. คำขวัญที่ฉันเลือก

๒. ข้อคิดที่ได้

๓. ฉันจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. เลือกใช้สื่อและวิธีการสื่อสารโดยใช้ภาษาและภาพให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๔)	☆☆☆	☐
๒. บอกสาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์ในเรื่องที่อ่าน และจำแนกสาเหตุของปัญหา (๑)	☆☆☆	☐
๓. เลือกใช้ข้อมูลที่กำหนดให้มาใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมระบุเหตุผล (๒)	☆☆☆	☐
๔. สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ทักษะที่เรียนและความสามารถของตนเองในการทำงาน (๔.๑)	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕

คำกลอนสอนใจ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำบอกสีตามธรรมชาติ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง คำบอกคำสีตามธรรมชาติ (คำวิเศษณ์)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำบอกสีตามธรรมชาติ

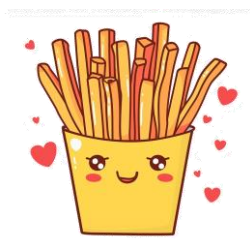
ในภาษาไทยมีคำบอกสีตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก เช่น สีของโลหะ อัญมณี พืช สัตว์ ท้องฟ้า ทะเล อาหาร ฯลฯ ทำให้ผู้อ่านผู้ฟังนึกถึงสีเหล่านี้ได้ชัดเจนทันที โดยนึกเชื่อมโยงสีกับสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเห็นหรือรู้จักมาก่อน

คำวิเศษณ์ คือ คำจำพวกหนึ่งที่แต่ง หรือขยายคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์เพื่อให้ความชัดเจนยิ่งขึ้น

คำวิเศษณ์บอกสี เช่น เขียว ดำ แดง ฟ้า ชมพู ส้ม ขาว ฯลฯ

ตัวอย่างประโยค

๑. เขาชอบสีฟ้า
๒. เธอย้อมผมสีเขียว
๓. ผมชอบกระเป๋าสีชมพู
๔. แต่งกวาลูกนี้สีเหลือง
๕. ฉันมองไปที่ทุ่งนาเห็นรวงข้าวสีเหลืองเรืองอร่าม
๖. ฟาเซียเห็นน้ำทะเลสีครามสะท้อนแสงระยิบระยับยามเช้า

ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำบอกสีตามธรรมชาติ (คำวิเศษณ์)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง คำบอกสีตามธรรมชาติ (คำวิเศษณ์)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำบอกสีต่อไปนี้แล้วช่วยกันแยกแยะที่มาของสี และคิดคำบอกสี
 อื่น ๆ เพิ่มเติม

สีฟ้าหม่น	สีน้ำตาลเล	สีหมอก	สีสนิมเหล็ก
สีเงิน	สีไฟล	สีนิล	สีเนื้อ
สีงาช้าง	สีปูนแห้ง	สีกลีบบัว	สีกุหลาบ
สีทราย	สีน้ำตาลไหม้	สีหมากสุก	สีแดงอ่อน
สีทอง	สีทับทิม	สีไข่ไก่	สีบานเย็น
สีเขียวใบไม้			

๑. สีฟ้าหม่น ได้มาจาก
๒. สีน้ำตาลเล ได้มาจาก
๓. สีหมอก ได้มาจาก
๔. สีสนิมเหล็ก ได้มาจาก
๕. สีเงิน ได้มาจาก
๖. สีไฟล ได้มาจาก
๗. สีนิล ได้มาจาก
๘. สีเนื้อ ได้มาจาก
๙. สีงาช้าง ได้มาจาก
๑๐. สีปูนแห้ง ได้มาจาก
๑๑. สีกลีบบัว ได้มาจาก
๑๒. สีกุหลาบ ได้มาจาก

- ๑๓. สีทราย ได้มาจาก
- ๑๔. สีน้ำตาลไหม้ ได้มาจาก
- ๑๕. สีหมากสุก ได้มาจาก
- ๑๖. สีแดงอ่อน ได้มาจาก
- ๑๗. สีทอง ได้มาจาก
- ๑๘. สีทับทิม ได้มาจาก
- ๑๙. สีไข่ไก่ ได้มาจาก
- ๒๐. สีบานเย็น ได้มาจาก
- ๒๑. สีเขียวใบไม้ ได้มาจาก
- ๒๒. ผิวกล้า มีสี
- ๒๓. ปุยเมฆ มีสี
- ๒๔. ฟุ่่งนา มีสี
- ๒๕. ดวงตา มีสี

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำบอกเสียงตามธรรมชาติ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง คำบอกคำสี่ตามธรรมชาติ (คำวิเศษณ์)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำบอกเสียง

ในภาษาไทยมีคำบอกเสียงเป็นจำนวนมาก เช่น เสียงจากธรรมชาติ หรือเสียงจากมนุษย์ที่สร้างขึ้นมา ทำให้ผู้อ่านผู้ฟังนึกถึงเสียงเหล่านี้ได้ชัดเจนทันที โดยนึกเชื่อมโยงเสียงกับสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเห็นหรือรู้จักมาก่อน

คำวิเศษณ์ คือ คำจำพวกหนึ่งที่แต่ง หรือขยายคำนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์เพื่อเพื่อให้ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น

คำวิเศษณ์บอกคุณภาพของเสียง ได้แก่ ดัง ค่อย แหบ พร่า สูง ต่ำ ทุ้ม แหลม ฯลฯ

ตัวอย่างประโยค

๑. เขาร้องเพลงเสียงทุ้ม
๒. คุณพูดเสียงแหลมบาดหูมาก
๓. ผมพูดด้วยน้ำเสียงสั้นเครือ
๔. นักเรียนออกมานำเสนองานพูดเสียงอู้อี้
๕. ครูคนนี้พูดเสียงดังดี

อ่านคำบอกเสียง

อ่านกาพย์กันตีใหม่	ส่งเสียงใสเสนาะดี
ออกเสียงอย่าอู้	ไม่ไพเราะต้องศึกษา
คำบอกเสียงมีมาก	มีหลายหลากช่วยค้นหา
ลองทำเสียงนานา	แหบ ลั่น พร่า ก้องกังวาน

ตัวอย่างคำบอกเสียง

เสียงนุ่ม	เสียงทุ้ม	เสียงก้อง	เสียงกังวาน	เสียงห้าว
เสียงอู้	เสียงใส	เสียงดี	เสียงไพเราะ	เสียงเสนาะ
เสียงเพราะ	เสียงเขี้ยว	เสียงลั่น	เสียงพร่า	เสียงหวาน
เสียงแหบ	เสียงขุ่น	เสียงเครื่อ	เสียงลั่นเครื่อ	เสียงเนิบนาบ
เสียงกระแทกกระทัน	เสียงกระเส้า			

ใงานที่ ๒ เรื่อง คำบอกเสียง (คำวิเศษณ์)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำบอกเสียง (คำวิเศษณ์)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำบอกเสียงต่อไปนี้ แล้วเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เสียงห้าว	เสียงก้อง	เสียงสั่นเครือ
เสียงเขี้ยว	เสียงกระแทกกระทั้น	

๑. เธอมีเสียงใหญ่ เวลาเธอพูดจึงมี.....
๒. มะลิมี.....กังวาน
๓. ราตรีรู้สึกตื่นเต้น เพราะต้องพูดบนเวทีทำให้เธอมี.....
๔. เขาเข้าไปผัดจิ้งหะ เพราะหัวหน้ากำลังโกรธอยู่ จึงถูกตวาด.....
๕. มานะโมโหจิ้งจางของกระแทกโต๊ะเสียงดัง และพูดด้วย.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยายสถานที่

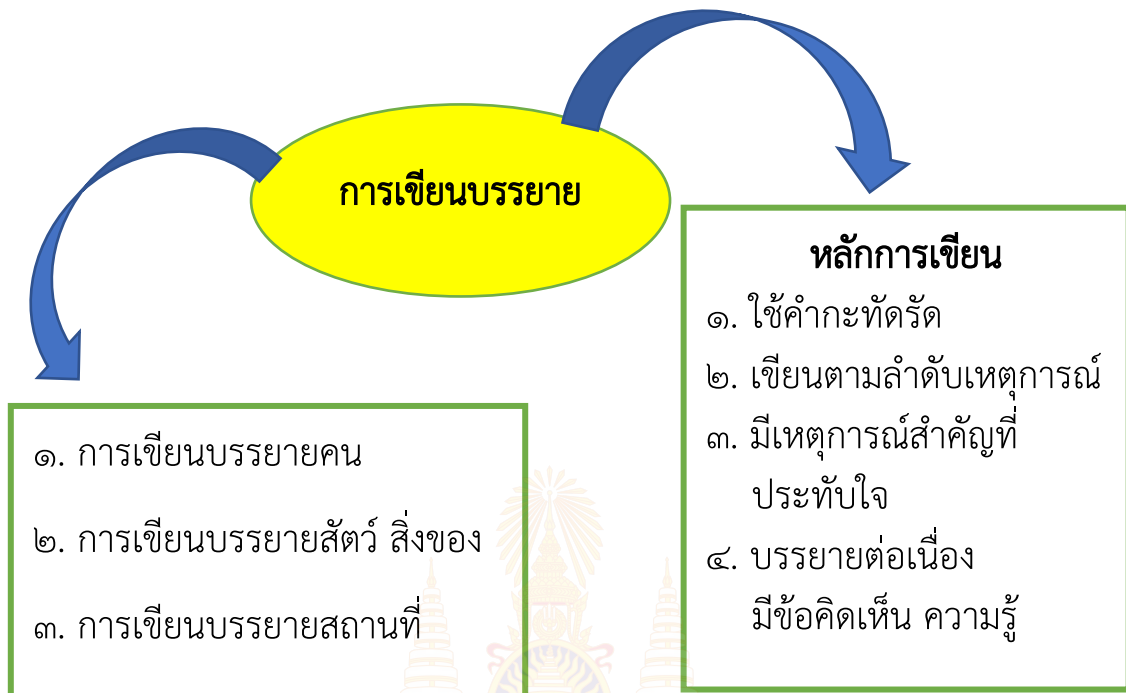
หลักการเขียนบรรยาย

๑. บอกชื่อสถานที่ เช่น วัดพระแก้ว โรงพยาบาลศิริราช
๒. บอกที่ตั้ง สถานที่อื่น ๆ ที่อยู่ข้างเคียง เช่น วัดพระแก้วอยู่ตรงข้ามสนามหลวง
๓. บอกลักษณะภายนอกของสถานที่ เช่น รอบ ๆ สนามหลวงมีต้นมะขาม
๔. บอกลักษณะภายในของสถานที่ เช่น ในวัดพระแก้วมีภาพวาดรามเกียรติ์สวยงาม
๕. บอกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น มีคณะแพทย์และพยาบาลที่เก่ง
๖. บอกความรู้สึกและข้อเสนอแนะต่อสถานที่ เช่น คนไข้รู้สึกมั่นใจจึงมารักษา

ตัวอย่าง

ฉันมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ที่มีลำต้นสูงใหญ่ กิ่งก้านใบแน่นหนา และแผ่กว้าง แสงอาทิตย์ ไม่อาจส่องลอดได้ เบื้องล่างจึงร่มรื่น น้ำใน ลำธารใสจนเห็นกรวดทราย ปลาว่ายเวียน ทุกวันจะมีสัตว์ป่านานาชนิดมากินน้ำที่ลำธาร ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขที่ได้มาที่เขาใหญ่ และขอเชิญชวนให้ทุกคนที่มาท่องเที่ยวไม่ทิ้งขยะ และไม่รบกวนสัตว์ป่า

แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนบรรยาย

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำรูปภาพสถานที่ที่เลือกมาติด แล้วเขียนบรรยาย
 ความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... สกุล..... ชั้น..... เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่มีความหมายเหมือนกัน

คำไวพจน์ คือ คำที่เขียนต่างกันแต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาก เช่น มนุษย์กับคน โคกับวัว บ้านกับเรือน รอกับคอย ปากกับดง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่ร่ำรวยถ้อยคำ มีคำเป็นจำนวนมากที่มีรูปและเสียงต่างกันแต่มีความหมายเหมือนกัน ให้เลือกสรรใช้สื่อสารในงานเขียนและโอกาสต่าง ๆ

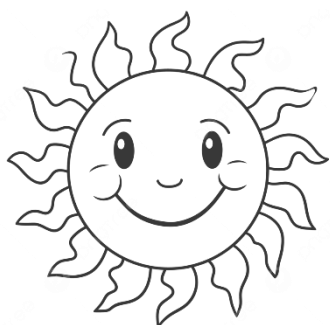
ตัวอย่าง คำที่มีความหมายเหมือนกัน

ลำดับที่	คำ	คำที่มีความหมายเหมือนกัน
๑	ทะเล	สาคร, ชลธิ, สมุทร
๒	ภูเขา	คีรี, พนม, สิงขร, บรรพต, ภูผา
๓	ดาว	ดวงดาว, ดารา, ดาริกา, ดารากร
๔	พระอาทิตย์	ตะวัน, ดวงตะวัน, สุริยา, รวี
๕	พระจันทร์	เดือนดวง, เดือน, แขน, โสเม, จันทรา, จันทร, ศศิธร, นิตากร
๖	พ่อ	บิดา, ชนก, บิดร, บิดรงค์
๗	แม่	มารดา, มารดร, ชนนี, มาตุ, มาตา
๘	แม่น้ำ	คงคา, วาริน, ชลธาร, ธารา, วารี, ชลสินธุ์, อุทก, ชลาลัย, นที
๙	แผ่นดิน	พสุธา, พิภพ, ปฐพี, หล้า, ธรณี, ภูมิ
๑๐	ไฟ	เพลิง, อัคคี
๑๑	ป่า	ไพร, พนา, พงพี, ดง
๑๒	ท้องฟ้า	เวหา, อัมพร, นภาลัย, นภา, ทิฆัมพร
๑๓	สวรรค์	สุราลัย, สรวง, สุขาวดี, ไตรทิพย์
๑๔	นางฟ้า	เทวี, อัปสร, อัจฉรา, เทพธิดา
๑๕	เทวดา	เทวา, อมร, สุรารักษ์, เทวา
๑๖	ดอกไม้	มาลี, ผกา, บุปผา, มาลา
๑๗	คำพูด	ถ้อย, วลี, วาจา, วจนะ, วจนา, พจนา

ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำที่มีความหมายเหมือนกัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำต่อไปนี้ แล้วนำไปจัดกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกัน
 พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม

ตะวัน	ดง	สุรียา	รวี	เดือนดวง
เดือน	แข	โสม	จันทรา	เพ็ลิ่ง
อัคคี	ไพโร	พนา	พงพี	ดวงตะวัน
มาลี	ผกา	บุปผา	มาลา	ป่าดงพงพี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A rectangular box with a dashed blue border, containing five horizontal dotted lines for writing.

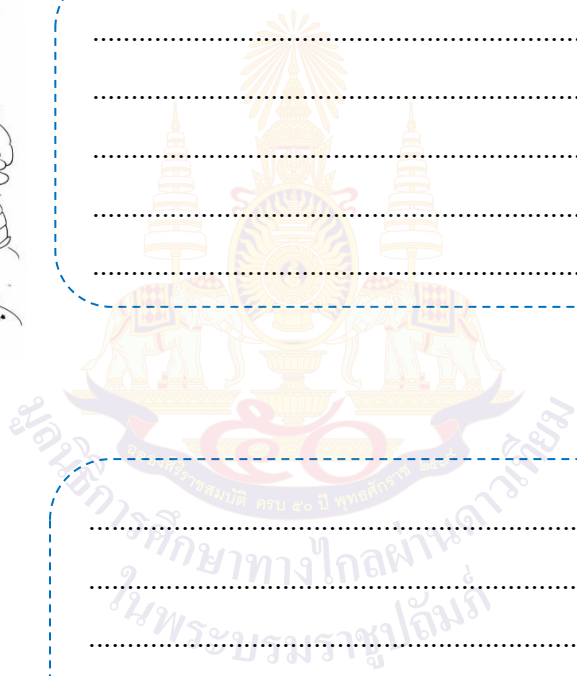

A rectangular box with a dashed blue border, containing five horizontal dotted lines for writing.

A rectangular box with a dashed blue border, containing five horizontal dotted lines for writing.

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ำ และ ้ม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ ำ และ ้ม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ใช้ ำ และ ้ม

๑. การใช้ ำ มีวิธีใช้ดังนี้

- ๑) ใช้เขียนคำไทยแท้ทุกคำที่ออกเสียงอำ เช่น กำ ขำ คำ จำ เป็นต้น
- ๒) เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นซึ่งไม่ใช่คำบาลีสันสกฤตและคำภาษาชาติยุโรป เช่น กำป็น กำยาน กำมะหยี่ สำราญ สำเร็จ สำป็น

๒. การใช้ ้ม มีวิธีใช้ดังนี้

- ๑) ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ซึ่งคำเดิมผสมด้วยสระอะ แล้วมีตัว ม สะกด เช่น คัมภีร์ อัมพร กัมพล อัมพาท สัมพันธ์

- ๒) ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศอื่น ๆ บางคำ เช่น

นัมเบอร์	มาจาก	Number
ปั้ม	มาจาก	Pump
กิโลกรัม	มาจาก	Kilogram

๓. การใช้ อ้าม- มีวิธีใช้ดังนี้

- ใช้เขียนคำไทยที่ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤตที่เสียงเดิมเป็น อะ แล้วมีตัว ม เรียงตามหลัง (อม = อะมะ) เมื่อนำมาใช้ในคำไทยแล้วแผลงเสียง อะ เป็น อำ ต้องเขียน อ้าม เช่น

อมहित	แผลงเป็น	อ้ามहित
อมรินทร์	แผลงเป็น	อ้ามรินทร์

ใบบงานที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ _ ำ และ _ ้ม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ใช้ _ ำ และ _ ้ม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้ แล้วนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

สำเร็จ	ทำงาน	น้ำใจ	กำลังสำคัญ	ลำธาร
อัมพร	อุปถัมภ์	สัมพันธ์	คำแนะนำ	สัมภาระ

๑. การ.....จะ.....ได้เพราะความสามัคคี
๒. เด็กสองคนนี้มี.....ช่วยครูอนุชาถือของ
๓. คุณ.....เป็นผู้.....โรงเรียน
วัดมงคลโคธาวาส
๔. เยาวชนถือว่าเป็น.....ในการพัฒนาประเทศ
๕.แห่งนี้มีน้ำใสมองเห็นตัวปลาแหวกว่ายไปมา
๖. ประเทศไทยและประเทศลาวมีความ.....อันดีมา
อย่างยาวนาน
๗. อาทิตย์หน้าอาณนทมีสอบ.....เพื่อเข้าศึกษาต่อ
ในระดับชั้นมัธยมศึกษา
๗. นักเรียนปฏิบัติตาม.....ของคุณครูจึงประสบ
ความสำเร็จในด้านการเรียน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ไ- ไ-ย และ ัย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ ไ- ไ-ย และ ัย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ใช้ ไ- ไ-ย และ ัย

๑. คำที่ใช้สระ ไ- (ไม้ม้วน) ใช้เขียนคำไทยแท้ มีเพียง ๒๐ คำ ดังนี้

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่	ให้สะเก็ดใช้คล้องคอ
ไฝใจเอาใส่ห่อ	มิหลงไหลใครขอดู
จะใคร่ลงเรือใบ	ดูน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยู่ใต้ตั่งเตียง
บ้าใบ้ถือโยบัว	หุตามัวมาใกล้เคียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบม้วนจำจงดี

พระยาผดุงวิทยาเสริม (กำจัด พลาญกูร)

๒. คำที่ใช้สระ ไ- (ไม้มลาย)

- ๑) ใช้เขียนคำไทยทั่วไป
 เช่น ไกล ตะไคร้ ตะใบ ผลักไส ร้องไห้ ไหม้ เหลวไหล บันได ฯลฯ
- ๒) ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นทั้งหมด
 เช่น ไนลอน (Nylon) ไต้ฝุ่น (Typhoon) ไฟศาล (ส., ป.) ไต้ก๋ง (จ.) ฯลฯ
- ๓) คำที่มาจากภาษาเขมรใช้ ไ- ทั้งหมด
 เช่น ไถง ไช สไบ ไผท ไต่ ฯลฯ

๓. คำที่ใช้สระ ไ-ย

- ๑) เขียนคำที่มาจากบาลีสันสกฤต ซึ่งเดิมเขียน -ยย
 ตัวอย่าง ไวยากรณ์ มาจาก เวैयाกรณ
 อสงไขย มาจาก อสงเขยย
 อธิปไตย มาจาก อธิปเตยย

๒) เขียนคำพิเศษบางคำ

เช่น ไมยราบ (ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง)

ไอยรา (ช้าง แผลงมาจาก เอราวัณ)

๓) เขียนคำไทย ซึ่งหมายถึง ประเทศหนึ่ง ประชาชาติหนึ่ง และของเนื่องด้วย
 ประเทศไทย เช่น ประเทศไทย คนไทย ไทยน้อย ไทยใหญ่ พริกไทย
 น้ำอบไทย

๔) เขียนคำไทย ซึ่งหมายถึง ความเป็นอิสระ ความเป็นทาส
 เช่น เป็นไทยแก้ตัว

๔. คำที่ใช้สระ -อัย

- ๑) ใช้เขียนคำบาลีสันสกฤตซึ่งมีเสียง อะ และ ย ตาม
 เช่น ภัย มาจาก ภย
 มาลัย มาจาก มอลย
 วินัย มาจาก วินย
 นิสัย มาจาก นิสย
 อนามัย มาจาก อนามย
 อาศัย มาจาก อาศย

๒) ใช้เขียนคำบาลีสันสกฤตซึ่งประสมสระอะ และมีตัว ย สะกด

- เช่น อัยกา มาจาก อยยกา
 อัยยิกา มาจาก อยยิกา

ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ใ_ใ_ใ_ย และ _ัย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่ใช้ใ_ใ_ใ_ย และ _ัย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้ แล้วนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

เรือใบ	รักใคร่	จิตใจ	อนามัย	วินัย
น้ำแข็งใส	ลำไย	วัยเด็ก	ประเทศไทย	ประชาธิปไตย

๑. นักกีฬาไทยสามารถคว้าเหรียญทองในการแข่งขันเล่น.....
๒. พี่น้องคู่นี้.....กันดี
๓. ชวนกิน.....ดับกระหายคลายร้อน
๔. ครูกัณฑ์บอกว่าคนที่มี.....ดีงามจะมีคนรักและเมตตา
๕. นักเรียนทุกคนควรมี.....ในตนเอง
๖. ตึกตึกหมีตัวนี้ทำให้ฉันนึกถึงช่วงเวลาใน.....ของฉัน
๗. นอกจากจะมีต้นมังคุด บ้านฉันยังปลูกต้น.....ด้วย
๘. ผักจากร้านนี้เป็นผัก.....เพราะสะอาดปราศจาก
สารพิษปนเปื้อน
๙.มีการปกครองด้วยระบอบ.....
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

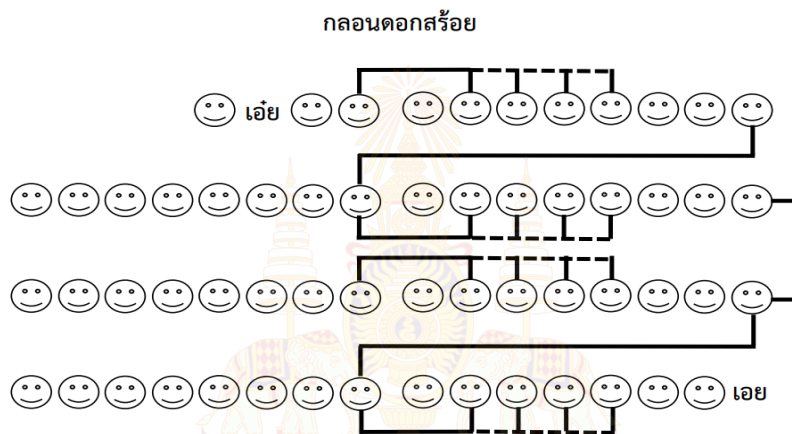
ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลอนดอกสร้อย

กลอนดอกสร้อย คือ บทร้อยกรองชนิดหนึ่ง มีลักษณะการแต่งเหมือนกับกลอนสุภาพและกลอนสี่กวางทุกประการ แต่งขึ้นเพื่อใช้ในการขับร้อง

แผนผังของกลอนดอกสร้อย

ลักษณะของกลอนดอกสร้อย

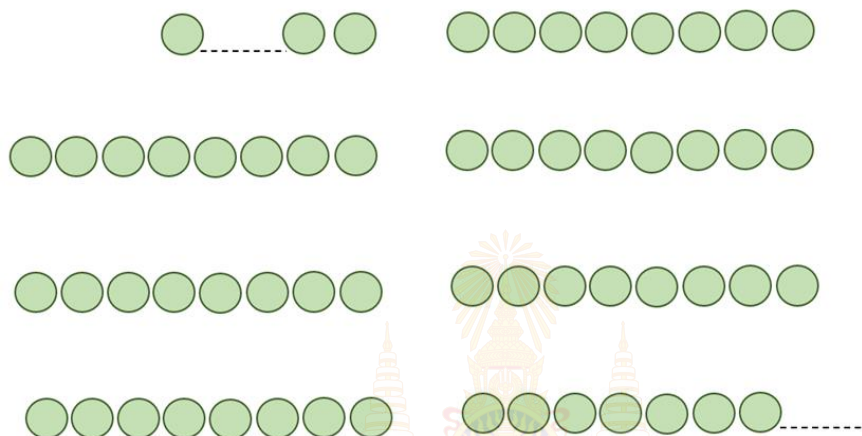
๑. กลอนดอกสร้อยบทหนึ่งมี ๔ คำกลอน หรือ ๘ วรรค วรรคหนึ่งใช้คำ ๖ ถึง ๘ คำ
๒. วรรคแรกที่ขึ้นต้นส่วนมากมี ๔ คำ หรืออาจมี ๕ คำก็ได้ คำที่ ๑ กับ คำที่ ๓ ต้องซ้ำคำเดียวกัน คำที่ ๒ เป็นคำว่า **“เอ๋ย”** ส่วนคำที่ ๔ เป็นคำอื่นที่รับกัน เช่น นักเอ๋ยนักเรียน, ความเอ๋ยความรู้, นกเอ๋ยนกกระจาบ, วังเอ๋ยวังเวง, เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
๓. กลอนดอกสร้อยจะต้องลงท้ายด้วยคำว่า **“เอ๋ย”** เสมอ

การสัมผัสบังคับ

๑. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๑ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔ หรือ ๕ ของวรรคที่ ๒
๒. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๓
๓. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๓ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔ หรือ ๕ ของวรรคที่ ๔
๔. สัมผัสระหว่างบทคือ คำสุดท้ายของวรรคที่ ๔ สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๖

ใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๑
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ ให้เติมคำและลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนดอกสร้อยให้ถูกต้อง

ตอนที่ ๒ให้อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียนรู้ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
 จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย
 เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

.....
 ความรู้เรายังต้องเร่งศึกษา

.....
 เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

.....
 ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๘ เรื่อง รู้จักกลอนดอกสร้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- คำชี้แจง** ๑. ให้ลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนดอกสร้อยต่อไปนี้ให้ถูกต้อง
 ๒. ฝึกอ่านออกเสียงกลอนดอกสร้อย

เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา
เมื่อเติบโตใหญ่เราจะ得有วิชา	เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียนรู้	จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน	เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

กาดำ

กาเอ๋ยกาดำ	รู้จำรู้จักรักเพื่อน
ได้เหยื่อเพื่อแม่ไม่แซ่เขื่อน	รีบเตือนพวกพ้องร้องเรียกมา
เกลื่อนกลุ่มรุมล้อมพร้อมพรวัก	น่ารักน้ำใจกระไรหนา
จงเพื่อแม่แน่ะพ่อหนูจงดูกา	มันโอบอารีรักดีนักเอ๋ย

(นายแก้ว)

ตั้งไข่

ตั้งเอ๋ยตั้งไข่	จะตั้งไข่ไข่กลมก็ล้มสิ้น
ถึงว่าไข่ล้มจะต้มกิน	ถ้าตกดินเสียก็อดหมดฝีมือ
ตั้งใจเรานี้จะดีกว่า	อุตส่าห์อ่านเขียนเรียนหนังสือ
ทั้งวิชาสารพัดเพียรหัดปรือ	อย่าตั้งคือตั้งไข่ร่ำไรเอ๋ย

(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ)

แมวเหมียว

แมวเอ๋ยแมวเหมียว	รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวประเดี๋ยวก็มา	เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู
รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง	คำคำซำนั่งระวังหนู
ควรนับว่ามันกตัญญู	พอดูอย่างไว้ใส่ใจเอ๋ย

(ตัด เปรียญ)

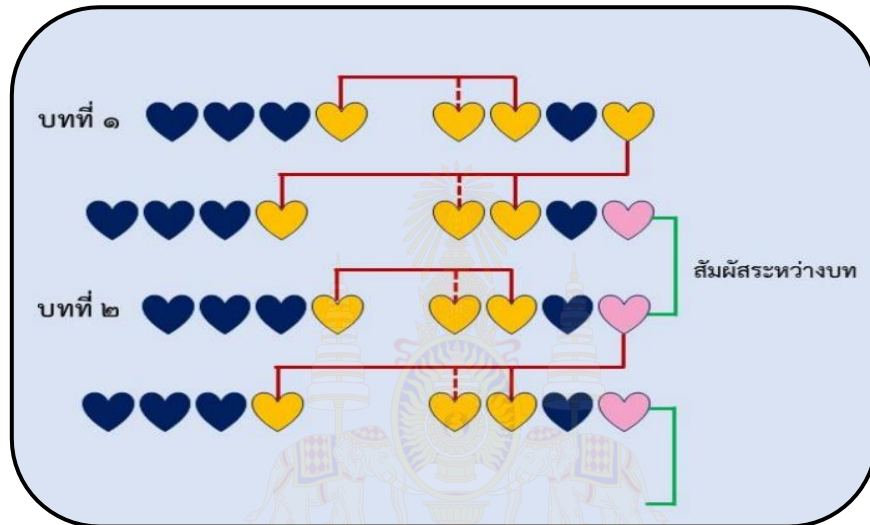
เพื่อน ๆ ท่องบทอาขยานได้ทั้งหมดหรือยัง

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง กลอนสี่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กลอนสี่ ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลอนสี่

เป็นคำประพันธ์ประเภทกลอน ใน ๑ บท มี ๒ บาท ๑ บาท มี ๒ วรรค วรรคละ ๔ คำ
 ลักษณะบังคับของกลอนสี่

คณะของกลอนสี่

กลอนสี่ ๑ วรรค มี ๔ คำ กลอนสี่ ๔ วรรค เรียกว่า ๑ บท
 กลอนสี่ ๒ วรรค เรียกว่า ๑ บาท กลอนสี่ ๒ บาท เรียกว่า ๑ บท

การสัมผัสบังคับของกลอนสี่

๑. คำสุดท้ายวรรคที่ ๑ สัมผัสคล้องจองกับ คำที่ ๑ หรือ ๒ ของวรรคที่ ๒
๒. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสคล้องจองกับ คำสุดท้ายของวรรคที่ ๓
๓. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๓ สัมผัสคล้องจองกับ คำที่ ๑ หรือ ๒ ของวรรคที่ ๔
๔. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๔ ของบทที่ ๑ สัมผัสคล้องจองกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ ของบทถัดไป

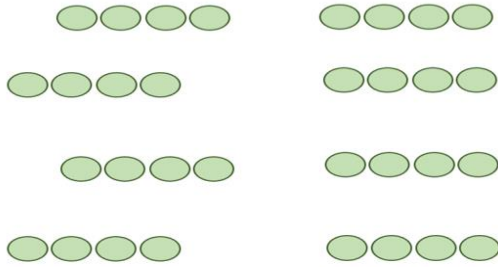
ตัวอย่าง กลอนสี่

เข็นครกขึ้นภูเขา	หนักเอาเบาสู
นอนหลับไม่รู้	นอนคู้ไม่เห็น
ถี่ลอดตาช้าง	ห่างรอดตาเฒ
น้ำร้อนปลาเป็น	น้ำเย็นปลาตาย

(ชมพร เพ็ชรอนันต์กุล)

ใบบงานที่ ๑๐ เรื่อง แต่งกลอนสี่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กลอนสี่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้เขียนลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนสี่ให้ถูกต้อง

ตอนที่ ๒ให้อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฝากให้บวชเรียน ปล่อยให้ลูกแพนเปียร พระลูกเวียนนวน เมื่อพ่อชรา
 อยากกลับไปบ้าน รักแท้ห่วงใย เลี้ยงดูลูกชาย เข้าสายห่วงใย

ทำด้อย่าห้วนไหว

ครูเริ่มว่ามี

เศรษฐีพ่อหม้าย

.....
เมื่อลูกเป็นหนุ่ม

.....
ซุ่มซ่อนหัวใจ

.....
รีบพาลูกไป

.....
วัดพ่อเคยบวช

.....
ท่องสวดอ่านเขียน

.....
ปรับเปลี่ยนฝึกตน

.....
ถวายอาหาร

.....
ศีลทานกุศล

.....
ท่องบ่นตำนาน

.....
ลูกยาสงสาร

.....
ช่วยงานดูแล

.....
จึงสีกจากพระ

.....
มานะแนวแน่

.....
เลี้ยงพ่อยามแก่

.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง รู้จักกลอนสี่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง กลอนสี่ ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้ลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนดอกสร้อยต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ทำตัวอย่างวันไหว

ครูเริ่มว่ามี	เศรษฐีพ่อหม้าย
เลี้ยงดูลูกชาย	เข้าสายห่วงใย
เมื่อลูกเป็นหนุ่ม	ซุ่มซ่อนหัวใจ
รีบพาลูกไป	ฝากให้บวชเรียน
วัดพ่อเคยบวช	ห้องสวดอ่านเขียน
ให้ลูกพากเพียร	ปรับเปลี่ยนฝึกตน
ถวายอาหาร	ศีลทานกุศล
พระลูกเวียนวน	ห้องบ่นตำนาน
เมื่อพ่อชรา	ลูกยาสงสาร
อยากกลับไปบ้าน	ช่วยงานดูแล
จึงสึกจากพระ	มานะแน่นแน่
เลี้ยงพ่อยามแก่	รักแท้ห่วงใย

ลูกสี่วันนี้	เศรษฐีดีใจ
ขี่ม้าเร็วไว	ไม่ทันไต่รถรอง
ไปรับลูกยา	ม้าหนึ่งคนสอง
เดินทางไม่คล่อง	ต้องทำอะไร
ต่างฝ่ายต่างเกียง	ถกเถียงกันใหญ่
ตกลงกันได้	ให้พ่อขี่ม้า
ส่วนลูกจูงเดิน	เพลิดเพลินอุรา
หญิงสาวผ่านมา	ว่าให้ได้ยิน
เศรษฐีทำไม	ช่างใจร้ายสิ้น
ให้ลูกเดินดิน	เหงื่อรินท่วมกาย
เศรษฐีนั่งนึก	รู้สึกละอาย
ตนเองสบาย	ลูกชายเหนื่อยล้า
เปลี่ยนให้ลูกขี่	ก็มีคนว่า
ลูกชายนั้นหนา	หารู้คุณคน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง แต่งกลอนสี่
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กลอนสี่ ๓
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งกลอนสี่ตามหัวข้อที่สนใจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. วิเคราะห์เปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับสีตามธรรมชาติได้ (๒.๑)	☆☆☆	☐
๒. ใช้ภาษาในการเขียนบรรยายสถานที่ บอก ความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๓. ใช้ภาษาในการเขียนกลอนดอกสร้อย ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๔. ใช้ภาษาในการแต่งกลอนดอกสร้อย ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๕. ใช้ภาษาในการแต่งกลอนสี่ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ ภาษาไทย ภาษาชาติ

บทอ่าน นิทานเรื่อง นกกะปูดตาแดง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง นกกะปูดตาแดง ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง : อัปสร เสถียรทิพย์ เข้มพร วิรุณราพันธ์

ภาพ : ปรีดา ปัญญาจันทร์

๑. นกกะปูด ตาแดง ตัวหนึ่ง
 เล่นน้ำ สำราญ บานใจ
 หันไป หันมา เหงาหงอย
 บินตาม ทางคด ลดเลี้ยว
 บินเที่ยว ไปถึง ทุ่งใหญ่
 ไซ้รหาง สะบัดหัว อยู่ตัวเดียว
 นกกะปูด ตาลอย โดดเดี่ยว
 บินเที่ยว หาเพื่อน เหมือนไม่มี
๒. ฮั่นแน่ เจอแล้ว นกเอี้ยง
 ยืนบน หลังควาย อ้วนพี
 มองเห็น อีกา ที่ทำน้ำ
 บินใกล้ใกล้ ให้เห็น จริงจัง
 คอเอี้ยง ก้ม ซะนี่
 มองดีดี ตาเอี้ยงนี่ สีแดง
 ดึ่มด่ำ อะไร ที่ริมฝั่ง
๓. ยิ่งใกล้ ได้เห็น สีหน้า
 สงสัย ในใจ เต็มที
 นกกะปูด ตกใจ บินต่อ
 คงเจอ อะไร ร้อนแรง
 อีกา ก็ยัง ไม่ใยดี
 อีกา ตาแดง หรือนี้
 นกเอี้ยง อีกา ตาเป็นอะไร
 โอ้หนอ เพื่อนเรา ใครแก้ง
 ตาแดง ขอบดำ คล้ำจิ้ง
๔. เก็บความ สงสัย ไว้ก่อน
 นกกระยาง เขย่งมา เร็วไว
 นกกระจอก ยืนนิ่ง อิงหญ้า
 นกกระจิบ อยู่ใกล้ ไม่มอง
 นกกะปูด พักผ่อน ที่ร่มไม้
 นกตัวเล็ก นกตัวใหญ่ ก็ไม่มอง
 ก้มหน้า หน้าตา หม่นหมอง
 เพื่อนนก ต่างจ้อง มองอะไร

๕. บินไป ประชิต อื้อฮือ
ก้มหน้า ก้มตา มากไป
ทุกตัว ตาแดง แข่งนกกะปูด
พ่อนก แม่นก ไฉไลดี

ทุกตัว คู่มือถือ กันใหญ่
จะเอ๋ย ถามผู้ใหญ่ ให้ตอบที่
บินไป ไม่พูด กันหรือนี่
ปล่อยลูก อย่างนี้ ไม่ได้การ

๖. บินวน เวียนหา ลุงนกฮูก
แย่งแล้ว แย่งแล้ว ทุกบ้าน
ลุงฮูก มองไกล ไปข้างหน้า
เร่งประชุม หมุ่นก เร็วไว

ลุงฮูก ลุงฮูก โปรตขาน
อาการ ย่ำแย่ น่าตกใจ
ซักช้า ปัญหา ขยายใหญ่
ป้องกัน แก้ไข ให้ทัน

๗. เหล่านก ร่วมใจ กำหนด
ใช้มือถือ อย่างไร ให้รู้ทัน
หนึ่ง คือไม่เล่น ในห้องนอน
สาม เล่นเกม ได้บ้าง วางให้เป็น

ตั้งกฎ การใช้ ให้มัน
สามข้อนั้น เข้าใจ ใช้ให้เป็น
สอง ริงวอน กินข้าว ไม่เล่น
ใช้หรือเล่น แต่ละวัน ไม่ให้นาน

๘. เหล่านก เข้าใจ ข้อกำหนด
สามข้อ ปฏิบัติ จนชำนาญ
มวลหมุ่นก กลับมา มีความสุข
พูดคุย บรรเลงร้อง ก้องพงไพร

ร่วมมือ ละลด เริ่มที่บ้าน
ทุกตัว เบิกบาน สำราญใจ
ตาแวววาว แสนสนุก สุขสดใส
นกกะปูด ดีใจ ร้องไชโย

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

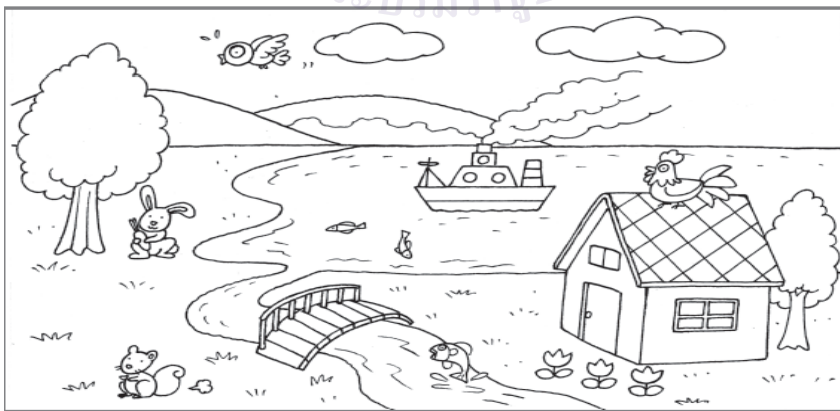
การเรียงลำดับเหตุการณ์

ในชีวิตประจำวันเราจะต้องมีการลำดับเหตุการณ์อยู่อย่างเสมอ ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียงลำดับชีวิตประจำวัน ว่าเราจะต้องทำอะไรก่อนหลัง เรียงลำดับภาระงานหรือการบ้านที่เราจะทำ

การฝึกเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์จะช่วยในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตอย่างเป็นเหตุเป็นผล ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณอีกด้วย

ขั้นตอนการเรียงลำดับเหตุการณ์

๑. อ่านจับใจความให้ทราบว่า “ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร ทำเมื่อไร”
๒. เรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน - หลังตามลำดับ เช่น
 - ตอนแรก ต่อมา ตอนจบ
 - ตามช่วงเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น
 - ตามฤดูกาล ตามปฏิทิน ปี พ.ศ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ใส่ *หมายเลข* ด้านหน้าข้อความลงในช่องว่าง เพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ เรื่องนกกะปูดตาแดงให้ถูกต้อง

- ๑) นกกะปูดตัวหนึ่ง บินเที่ยวไปถึงทุ่งใหญ่
- ๒) เจอนกเอี้ยงยืนเล่นโทรศัพท์บนหลังควายตัวอ้วนพีจนตาแดง
- ๓) นกกะปูดบินไปหาลุงนกฮูก
- ๔) นกกะปูดเห็นอีกาที่ทำน้ำกำลังเล่นโทรศัพท์จนตาแดง
- ๕) เหล่านกทั้งหมดประชุมร่วมกันและตั้งกฎในการใช้มือถือ
- ๖) นกกะปูดบินไปพักผ่อนที่ต้นไม้ เห็นนกกระยาง นกกระจอก นกกระจิบ นั่งเล่นโทรศัพท์ ไม่สนใจใคร
- ๗) ลุงนกฮูกเรียกประชุมหมู่ทุกตัว
- ๘) เหล่านกเข้าใจข้อกำหนดและร่วมมือการลด ละ การใช้โทรศัพท์
- ๙) หมู่่นกกลับมามีความสุข ตาแวววาว สดใส

เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ดังนี้

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้และข้อคิด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปความรู้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้ เป็นการสรุปเรื่องราวจากการอ่านหนังสือ หรือจากการฟัง การชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นความรู้ที่ควรจดจำ หากไม่จดหรือเขียนสรุปอาจลืมได้

การเขียนสรุปความรู้โดยใช้สำนวนภาษาของผู้เขียนจะช่วยให้การเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ช่วยเตือนความจำ และใช้ในการทบทวนความรู้

วิธีการเขียนสรุปความรู้

๑. อ่านเรื่อง หรือข้อความอย่างรอบคอบ
๒. ขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่เป็นความรู้ มีหลักในการขีดเส้นใต้ ดังนี้
 - ๒.๑ สังเกตชื่อเรื่องที่อ่าน คือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ ตั้งคำถาม “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
 - ๒.๓ สาระสำคัญที่เป็นความรู้ คืออะไร
๓. นำข้อความที่ขีดเส้นใต้ มารวมข้อความอย่างย่อ ๆ ไม่ต้องเขียนรายละเอียด
๔. เรียบเรียงข้อความให้ได้ความสมบูรณ์ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
๕. เขียนสรุปความรู้อย่างเป็นระเบียบ ด้วยลายมือสวยงาม
๖. บอกที่มาของความรู้นั้น เช่น
 - มาจากหนังสือเรื่องใด ใครแต่ง
 - จากการดู หรือชมสถานที่ใด เมื่อใด (บอกวัน เดือน ปี ที่บันทึก)

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้และข้อคิด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การสรุปความรู้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านเรื่อง นกกะปูดตาแดง แล้วเขียนสรุปความรู้และข้อคิด

ร่างการเขียนสรุปความรู้และข้อคิด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ

๑. ๑ **เรียกว่า ไ้ม้มก** ใช้หลังคำหรือข้อความที่ต้องการให้อ่านซ้ำ เช่น
 ง่าย ๆ อ่านว่า ง่าย - ง่าย
 สุด ๆ อ่านว่า สุด - สุด
 วันหนึ่ง ๆ อ่านว่า วัน - หนึ่ง - วัน - หนึ่ง
 ไฟไหม้ ๆ อ่านว่า ไฟ - ไหม้ - ไฟ - ไหม้
๒. ๑ **เรียกว่า ไปยาลน้อย** ใช้ละคำที่เป็นที่ทราบกันทั่วไป เช่น
 กรุงเทพฯ อ่านว่า กรุง - เทบ - มะ - หา - นะ - คอน
 โปรดเกล้าฯ อ่านว่า โปรด - เกล้า - โปรด - กระจ - หม่อม
๓. ๑ **เรียกว่า ไปยาลใหญ่** ใช้ละข้อความข้างท้ายที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ซึ่งยังมีอีกมาก เช่น เด็ก ๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระจเทียม หัวหอม ฯลฯ
วิธีการอ่าน เด็ก ๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระจเทียม หัวหอม ละ
 หรือ เด็ก ๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระจเทียม หัวหอม และอื่น ๆ
๔. “ ” **เรียกว่า อัฒประกาศ หรือ เครื่องหมายคำพูด**
 ใช้เขียนหลังและหลังข้อความที่เป็นคำพูด เช่น แม่บอกว่า “รักลูกทุกคนจ้ะ”
๕. ! **เรียกว่า อัศเจรีย์ หรือ เครื่องหมายแสดงอารมณ์** ใช้เขียนหลังคำอุทาน เช่น
 โอ้โฮ! ไชโย! แหม! ว้าย!
๖. () **เรียกว่า นขลิขิต หรือ เครื่องหมายวงเล็บ** ใช้ขยายข้อความ เช่น
 กรุงเทพฯ (กรุงศรีอยุธยา) เกษตรแฟร์ (งานตลาดนัดการเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๗. - **เรียกว่า ยติภังค์** ใช้แยกพยางค์เพื่อบอกคำอ่าน เช่น
 ยติภังค์ อ่านว่า ยัด - ตี - พัง
 ใช้ในความหมาย “ถึง” เช่น
 ๑๒ - ๑๓ ปี อ่านว่า สิบ - สอง - ถึง - สิบ - สาม - ปี

๘. _____ เรียกว่า **สัญญาประกาศ** ใช้เขียนเส้นใต้ข้อความที่สำคัญที่ต้องการเน้น เช่น
คุณครูพาพวกเราไปเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก

๙. / เรียกว่า **ทับ** ใช้เขียนหลังจำนวนตัวเลข เพื่อแบ่งจำนวนย่อย ออกจาก
จำนวนใหญ่ เช่น บ้านเลขที่ ๙๘/๖๙ อ่านว่า
บ้าน-เลข-ที่-เก้า-สิบ-แปด-ทับ-หก-สิบ-เก้า

ใช้ขีดคั่นระหว่างตัวเลขแสดงวัน เดือน ปี เช่น ๒๗/๐๓/๒๕๖๗

๑๐. . เรียกว่า **มหัพภาค** ใช้กำกับอักษรย่อ เช่น

ป. ย่อมาจาก ประถมศึกษา

ต. ย่อมาจาก ตำบล

อ. ย่อมาจาก อำเภอ

จ. ย่อมาจาก จังหวัด

ส.ค. ย่อมาจาก สิงหาคม

มี.ค. ย่อมาจาก มีนาคม

รร. ย่อมาจาก โรงเรียน

พ.ศ. ย่อมาจาก พุทธศักราช

๑๑. , เรียกว่า **จุลภาค** ใช้คั่นจำนวนเลขนับจากหลักหน่วยไปที่ละ ๓ หลัก เช่น

๑,๐๐๐,๐๐๐

ใช้ในพจนานุกรม เขียนคั่นความหมายหรือบทนิยามของคำที่มีความหมาย
หลาย ๆ อย่าง แต่ความหมายคล้าย ๆ กัน เช่น วิโรจน์ ว. สว่าง, แจ่มใส, รุ่งเรือง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วใช้เครื่องหมายให้ถูกต้อง

๑. บ้าน - เลก - ที่ - แก้ว - สิบ - แก้ว - ทับ - สิบ - แก้ว
เขียนได้ว่า
๒. เมฆายน เขียนตัวย่อได้ว่า
๓. ภาษาไทย เขียนคำอ่านได้ว่า
๔. หัวหินถึงเชียงใหม่
เขียนได้ว่า
๕. โรงเรียนวังไกลกังวล
เขียนได้ว่า
๖. นักเรียนกำลังซื้ออุปกรณ์การเรียน เช่น ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด ฯลฯ
เขียนวิธีการอ่านได้ว่า
๗. ตอนเด็กเด็กเขาอ้วนมาก เขียนได้ว่า
๘. ครูกัณฑ์พูดว่า จงเป็นเด็กดี และจงมีความพยายาม
เขียนได้ว่า
๙. อายุเจ็ดถึงสิบปี
เขียนได้ว่า
๑๐. โอ๊ย เขียนได้ว่า

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนนิทาน ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนนิทาน

นิทาน เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด ที่เล่าสู่กันฟัง ต่อมา มีการเพิ่มเติมแต่งเรื่องให้พิสดารมากขึ้น จนเนื้อเรื่องห่างไกลจากเรื่องจริงกลายเป็นนิทานไป

องค์ประกอบนิทาน

๑. แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง มักเป็นเรื่องง่ายไม่ลึกซึ้ง เช่น การทำความดีจะได้ผลดี ตอบสนอง ความกตัญญูของลูก การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา

๒. โครงเรื่องของนิทาน สั้น กระชับรัด เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นเรื่องเล่าโดยดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง

๓. ตัวละครไม่ควรมีหลายตัวเพราะเป็นเรื่องสั้น ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ นางฟ้า ฯลฯ

๔. ฉาก เป็นภาพจินตนาการที่ผู้เขียนสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ดำเนินเรื่องตั้งแต่เริ่มต้น -ตอนจบ ที่บอกว่า ตัวละคร(ใคร) ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

๕. ถ้อยคำหรือบทสนทนาที่ตัวละครในเรื่องพูดกัน ควรใช้ภาษาที่กระชับรัดเข้าใจง่าย สนุกสนาน และชวนติดตาม

๖. คติชีวิต ข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม และวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้อ่านซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็ก ในตอนท้ายของนิทานมักสรุปคติชีวิตเป็นเครื่องเตือนใจผู้อ่าน

ขั้นตอนการเขียนนิทาน จะทำให้เขียนนิทานราบรื่นและประสบความสำเร็จ ดังนี้

๑. กำหนดจุดประสงค์ ว่าต้องการนำเสนออะไรแก่ผู้อ่าน และมีเป้าหมายคือใคร
๒. วางโครงเรื่องและตรวจสอบความเหมาะสม
๓. ลงมือเขียนตามโครงเรื่องที่วางไว้
๔. ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและโครงเรื่อง
๕. แก้ไขปรับปรุง
๖. ตรวจสอบงานเขียนทั้งหมดแล้วนำเสนอผลงาน

(ที่มา สิริพัทธ์ แจ่มไพบ)

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์โครงเรื่องตามองค์ประกอบการเขียนนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนนิทาน ๑
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้อ่านนิทาน แล้ววิเคราะห์โครงเรื่องตามองค์ประกอบการเขียนนิทาน

นิทานอีสป เรื่อง นกฮูกกับช่าง

กาลครั้งหนึ่งในป่าแห่งหนึ่ง นกฮูกและช่างเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก ทั้งสองจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่เสมอ วันหนึ่งช่างออกไปหาอาหารในป่าลึก และเดินเข้าไปถึงที่อยู่ของเหล่าปีศาจร้าย ราชาราชแห่งปีศาจเพิ่งฝันไปว่าได้กินช่าง พวกปีศาจร้ายดีใจมากจึงจับช่างและเตรียมที่จะนำไปให้ราชาปีศาจกิน ช่างคิดหาทางรอดจึงพูดว่า **“ขอให้ข้าได้ไปพบกับเพื่อนรักของข้าเป็นครั้งสุดท้ายด้วยเถิด”** พวกปีศาจยอมตกลง ถ้าช่างสัญญาว่าจะกลับมาให้ราชาปีศาจกิน ช่างก็ยอมตกลง

ระหว่างทางช่างพบหมาจิ้งจอก ๆ ให้คำแนะนำว่า ยอมเป็นอาหารของราชาปีศาจ สัตว์อื่น ๆ จะได้ไม่เดือดร้อน ช่างพอได้ยินดังนั้นก็รู้สึกเป็นทุกข์ใจ มันรีบเดินทางไปหาเพื่อนรักผู้ฉลาดที่สุดของป่าคือนกฮูก เมื่อนกฮูกรู้เรื่องทั้งหมดจึงพูดขึ้นว่า **“ขอให้ข้าได้ไปเป็นเพื่อน แล้วจะคิดหาทางช่วยเจ้าเอง”**

ทั้งสองจึงออกเดินทางไปด้วยกัน เมื่อเข้าสู่ถิ่นที่อยู่ของปีศาจ นกฮูกแสร้งทำเป็นว่าเพิ่งตื่นจากหลับ กระพือปีกบิดขี้เกียจแล้วมองดูรอบ ๆ ด้วยดวงตาที่เปิดกว้าง แล้วหยุดอยู่ที่กลุ่มปีศาจร้ายที่ชุมนุมกันอยู่ จากนั้นนกฮูกได้เอ่ยขึ้นว่า

“ฉันได้ฝันแปลกมากจริงๆ ฉันฝันว่าได้แต่งงานกับราชินีแห่งปีศาจ ดังนั้นฉันคงจะได้แต่งงานกับนางจริงๆ ไหนราชินีแห่งปีศาจอยู่ที่ไหน” พวกปีศาจคัดค้านเสียงดังลั่น และพูดขึ้นว่า

“แกไม่สามารถจะแต่งงานกับราชินีของเราได้ เพียงเพราะความฝัน”

นกฮูกจึงรีบตอบอย่างรวดเร็วทันทีทันใดว่า **“ถ้าฉันไม่สามารถทำให้ความฝันของฉันเป็นจริงได้ แล้วราชาของพวกแกจะกินช่างได้อย่างไร เพราะราชาของพวกแกก็เพียงแคฝันว่าได้กินช่าง ถ้าราชาของพวกแกยังยืนยันว่าจะกินเพื่อนของฉันให้ได้ ฉันก็จำเป็นต้องยืนยันที่จะแต่งงานกับราชินีของพวกแกให้ได้เช่นกัน”**

ปีศาจร้ายรู้สึกงงันจนกระทั่งไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรดี ดังนั้น พวกปีศาจร้ายจึงได้ปล่อยให้ นกฮูกและช่างกลับไป และนี่คือวิธีที่นกฮูกได้ช่วยชีวิตช่างเพื่อนเกลอของเขา

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: การคบเพื่อนที่มีปัญหาเป็นเพื่อนยอมช่วยให้พ้นภัยได้

๑. ชื่อเรื่อง

๒. แนวคิดหรือแก่นเรื่อง

.....
.....
.....

๓. ตัวละคร

.....
.....
.....

๔. ฉาก (เริ่มต้น -ตอนจบ) ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๕. ข้อคิด

.....
.....
.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนโครงร่างนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนนิทาน ๒
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนช่วยกันเขียนโครงร่างนิทานของกลุ่ม ตามแนวคิดที่ได้รับมอบหมาย

นิทานเรื่อง.....

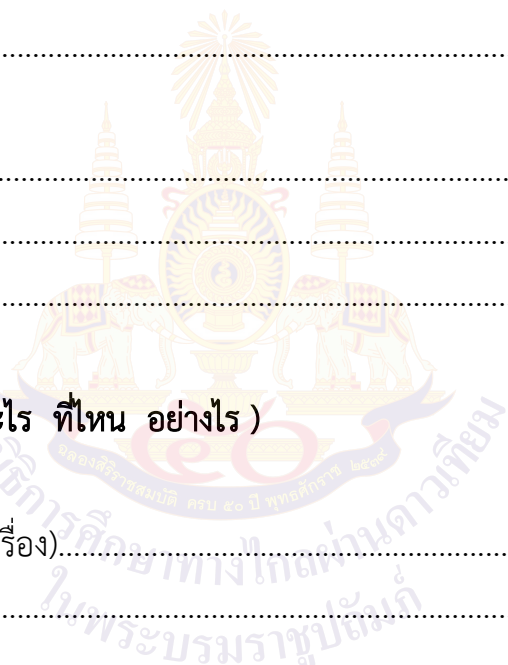
จากแนวคิด.....

ตัวละคร.....

ฉาก หรือเหตุการณ์ (ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร)

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๑ (เริ่มต้นเรื่อง).....

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๒.....

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๓.....

.....
.....
.....

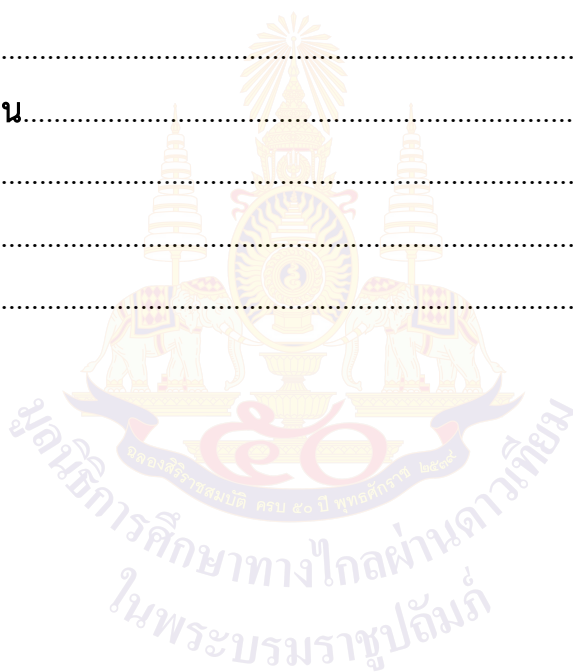
ฉากหรือเหตุการณ์ที่ (ตอนจบของเรื่อง).....

.....
.....
.....

คติชีวิตหรือข้อคิดจากนิทาน.....

.....
.....
.....

วาดภาพตัวละครในเรื่อง

กลุ่มที่..... สมาชิกในกลุ่ม

ชื่อ	สกุล	ชั้น	เลขที่
ชื่อ	สกุล	ชั้น	เลขที่
ชื่อ	สกุล	ชั้น	เลขที่
ชื่อ	สกุล	ชั้น	เลขที่

ใบงานที่ ๖ เรื่อง รำงนิทาน ครั้งที่ ๑
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนนิทาน ๓
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้เขียนรำงนิทาน ครั้งที่ ๑ ของกลุ่ม จากใบงานที่ ๕ ให้มีเนื้อหาละเอียด

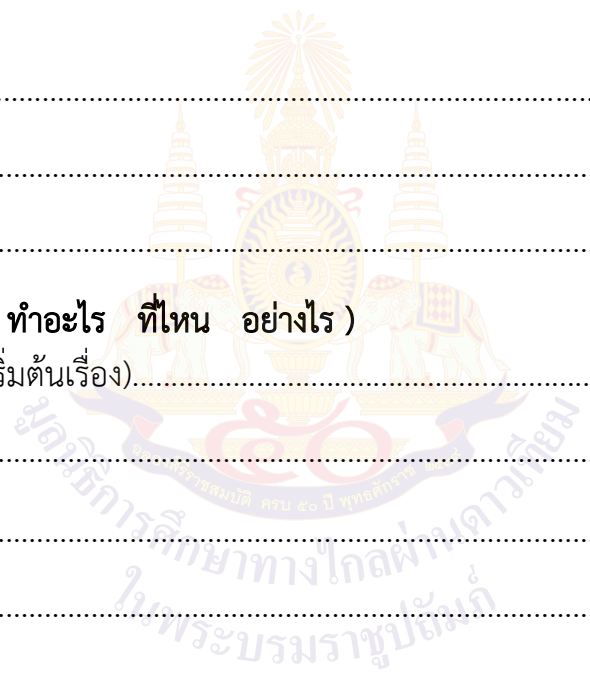
นิทานเรื่อง.....

แนวคิดของเรื่อง.....

ตัวละคร.....

ฉาก หรือเหตุการณ์ (ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร)
ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๑ (เริ่มต้นเรื่อง).....

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๒.....

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ ๓.....

.....

.....

.....

ฉากหรือเหตุการณ์ที่ (ตอนจบของเรื่อง).....

.....

.....

.....

คติชีวิตหรือข้อคิดจากนิทาน.....

.....

.....

.....

วาดภาพตัวละครในเรื่องเพิ่มเติม

กลุ่มที่..... สมาชิกกลุ่ม

ชื่อ สกกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ สกกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ สกกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ สกกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๙ เรื่อง ข้อคิดของฉันที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง จากกรรมมารดาสู่เชิงตะกอน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อคิดอย่างมีเหตุมีผล และตกแต่งใบงานให้สวยงาม

๑. เขียนข้อคิดจากนิทานเรื่อง จากกรรมมารดาสู่เชิงตะกอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ฉันจะนำความรู้จากการเรียนในวิชาภาษาไทยไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

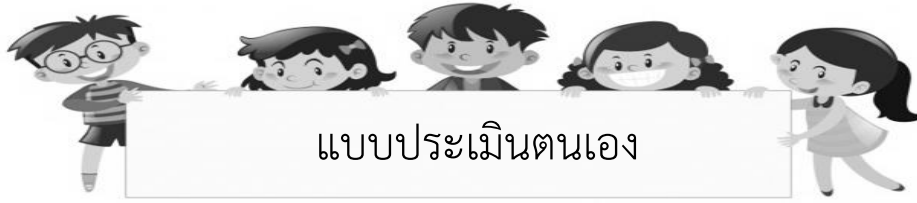
.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาชาติ

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ใช้ภาษาในการพูดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกจากการอ่านออกเสียง เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	☆☆☆	☐
๒. วิเคราะห์ จัดลำดับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลความสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ (๒.๑)	☆☆☆	☐
๓. สร้างชิ้นงานการเขียนนิทาน โดยใช้ความรู้และทักษะเพื่อขยายความสามารถของตนในการเขียนสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และนำไปใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม (๔.๑)	☆☆☆	☐

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค

ปลายภาค

หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....

.....

.....

.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....

.....

.....

.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....

.....

.....

.....

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เณลินพระเกียรติ

